

報警忠孝傳

宮本武藏

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΩΝ
ΠΕΝΤΕ
ΔΑΧΤΥΛΙΔΙΩΝ
MIYAMOTO MUSHASI

應需一筆一筆誌

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΖΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΝΤΖΑΣ

Ακολουθήστε την σελίδα μας στο facebook και στο twitter για να ενημερώνεστε για τις μελλοντικές μας δημοσιεύσεις.

Facebook

<https://www.facebook.com/Georgios-Katzas-Publisher-1712245348989597/?ref=hl>

Twitter

<https://twitter.com/georgekatzas>

Επικοινωνήστε μαζί μας στην παρακάτω διεύθυνση e-mail:

georgioskatzas@gmail.com

Πίνακας περιεχομένων

Πρόλογος Μεταφραστή	5
Πρόλογος του Συγγραφέα.....	14
Το βιβλίο του Εδάφους.....	17
Το βιβλίο του Νερού.....	35
Το Βιβλίο της Φωτιάς.....	55
Το Βιβλίο του Αέρα.....	75
Το Βιβλίο του Κενού.....	87
Παράρτημα Α, Σύντομη Ιστορία της Ιαπωνίας.....	89
Παράρτημα Β, Όπλα της Φεουδαρχικής Εποχής.....	123

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΗ

Αυτή είναι η πρώτη μετάφραση των εκδόσεων Γεώργιος Κάτζας. Το παρόν βιβλίο μεταφράστηκε με σκοπό να γίνει δώρο στον έρωτα του μεταφραστή. Για πολλούς και διάφορους λόγους, βρίσκω σωστό αυτό το βιβλίο τελικά να διανεμηθεί ελεύθερα.

Η παρούσα μετάφραση δεν προστατεύεται από πουθενά. Μπορείτε να αντιγράψετε, να τυπώσετε και να εκμεταλλευτείτε κατά οποιονδήποτε τρόπο θέλετε αυτό το βιβλίο.

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Η παρούσα μετάφραση διανέμεται από τις Εκδόσεις Γεώργιος Κάτζας. Οι εκδόσεις Γεώργιος Κάτζας προς το παρόν είναι μια ομάδα που εργάζεται σε επίπεδο εθελοντισμού. Μεταφράζουμε βιβλία, έρευνες, άρθρα και documenter σχετικά με την γεωπολιτική, τις διεθνείς σχέσεις, τον πόλεμο, την παράδοση και τα έθνη, και τα διανέμουμε με όποιους τρόπους μπορούμε χωρίς κόστος.

Η ομάδα αυτή έχει ως σκοπό την προετοιμασία της πνευματικής άμυνας των εθνών απέναντι στην ισοπέδωση που υφίστανται. Συμμερίζεται πλήρως την επιστημονική άποψη πως οι ατομικές ελευθερίες και η ευημερία-σε πνευματικό επίπεδο πρωτίστως, και σε οικονομικό δευτερευόντως- μακροχρόνια συντελούνται μόνο υπό εθνική και φυλετική ομοιογένεια. Ουδέποτε στην ιστορία έχει υπάρξει πραγματική δημοκρατία σε πληθυσμούς εθνικά και φυλετικά ανομοιογενείς.

Πλεον στις μέρες μας αυτές οι φωνές που τολμούν να αναδείξουν την αλήθεια, τείνουν να φιμώνονται, είτε δια της κρατικής είτε δια της παρακρατικής βίας.

Τη θέση της λογικής πλέον έχουν σφετεριστεί οι δυνάμεις που προωθούν αρχές και αξίες, όχι με βάση το ευ ζην του φορέα αυτών, αλλά με βάση κάποιο θολό «θεόπνευστο» δίκαιο, που σύμφωνα με τους υποστηρικτές του οδηγεί στην ευημερία-ενώ παράλληλα παραβλέπουν, αποκρύπτουν και διαστρεβλώνουν κάθε απόδειξη που δείχνει την πραγματικότητα.

Ως αιχμή του δόρατος της πνευματικής αντίστασης σε αυτές τις ύποπτα εκφυλιστικές δυνάμεις, παρουσιάζεται μόνο η μελέτη του πολέμου.

Όπως έλεγε και ο Αριστοτέλης, ο πατέρας της επιστήμης, «Πόλεμος γαρ σχολεῖον ἀρετῆς ἐστί» που μεταφράζεται στα νέα ελληνικά ως «Ο πόλεμος είναι σχολείο ἀρετῆς.» Και όπως έλεγε και ο Ηράκλειτος, «Πόλεμος πάντων μὲν πατήρ ἐστί, πάντων δὲ βασιλεύς. Καὶ τοὺς μὲν θεοὺς ἔδειξε, τοὺς δὲ ἀνθρώπους, τοὺς μὲν δούλους ἐποίησε, τοὺς δὲ ἐλευθέρους.» που μεταφράζεται ως «Ο πόλεμος είναι πατέρας όλων, όλων βασιλιάς. Άλλους ανέδειξε σε θεούς και άλλους σε ανθρώπους, άλλους έκανε δούλους και άλλους ελεύθερους.»

Το βιβλίο αυτό λοιπόν, εξαιτίας της δομής του είναι μια πολύ καλή εισαγωγή στις βασικές αρχές του πολέμου και της στρατηγικής. Ο Μιγιαμότο παρουσιάζει τις αρχές του πολέμου χρησιμοποιώντας τις αρχές της σπαθασκίας. Εξού και το κάνει κατάλληλο για μελέτη και για μικρές και μικρούς. Για μεγαλύτερο δέλεαρ προς τους νέους για την μελέτη αυτού του βιβλίου, αλλά και για εξάσκηση των αρχών του βιβλίου προτείνετε η αγορά ενός bokken. Κατά προτίμηση ενός suburi bokken.

Το βιβλίο περιέχει επίσης και δυο παραθέματα. Το πρώτο είναι μια σύντομη Ιστορία της Ιαπωνίας, μέχρι την περίοδο της αυτοκρατορικής παλινόρθωσης και το οριστικό τέλος των Samurai. Το δεύτερο είναι «Τα όπλα της Φεουδαρχικής Περιόδου» στην Ιαπωνία. Ουσιαστικά είναι μια συλλογή πληροφοριών όσον αφορά τα όπλα των Samurai.

Αφιερωμένο στον
Έρωτα
για τον οποίο
μεταφράστηκε
αυτό το βιβλίο.

ΟΡΦΙΚΟΣ ΎΜΝΟΣ ΣΤΟΝ ΘΕΟ ΑΡΗ

Θεωρώ άκρως ταιριαστό, σε αυτό το βιβλίο που είναι εισαγωγικό στις αρχές του πολέμου, να υπάρχει και ύμνος στον Θεό Άρη. Και αυτό γιατί, στην εποχή και την κοινωνία που ζούμε, η πραγματικότητα πως ο Ελληνισμός επιβίωσε όχι μόνο βάση της πνευματικής του καλλιέργειας, αλλά και της στρατιωτικής του μακραίωνης παράδοσης που δεν περιορίστηκε σε μια «εκλεκτή» κάστα όπως στην Ιαπωνία, αλλά ήταν θεμελιακό συστατικό κάθε Ελληνικής οικογένειας, τείνει να αποκρύβεται. Από την Μάνη μέχρι το Σούλι, και από την Σικελία μέχρι και τον Πόντο, κάθε Έλληνας άνδρας όφειλε, εκτός από την τέχνη που θα του επέτρεπε να παράγει τα προς το ζην για αυτόν και την οικογένειά του, να ξέρει και την τέχνη του όπλου.

Θυμίαμα, Λίβανον

Άρρηκτ', όμβριμόθυμε, μεγασθενές, άλκιμε δαΐμον,
όπλοχαρής, άδάμαστε, βροτοκτόνε, τειχεσιπλήτα,
Άρες άναξ, όπλόδουπε, φόνους πεπαλαγμένος αιεί,
αΐματι άνδροφόνωι χαΐρων, πολεμόκλονε, φρικτέ,
ός ποθέεις ξίφεσίν τε και έγγεσι δήριν άμουσον·
στήσον έριν λυσσῶσαν, άνες πόνον άλγεσίθυμον,
εις δέ πόθον νεϋσον Κύπριδος κώμους τε Λυαΐου
άλλάξας άλκην όπλων εις έργα τὰ Διοϋς,
ειρήνην ποθέων κουροτρόφον, όλβιοδῶτιν.

Θυμίαμα, Λίβανον

Ακατάβλητε, ισχυρόκαρδε, μεγαλοδύναμε, ρωμαλέε θεέ, πού χαΐρεσαι στα όπλα, ανίκητε, πού σκοτώνεις τους ανθρώπους και πλήττεις (κτυπάς) τα τείχη ώ άνακτα Αρη, πού κρατείς τα όπλα, πού είσαι πάντοτε μπερδεμένος (αναμειγμένος) με φόνους πού χαΐρεσαι στο αίμα των ανδρών, πού φονεύονται, και σηκώνεις τον θόρυβον του πολέμου,

φρικτέ, και ποθείς την μάχην με ξίφη και με δόρατα, την μάχην την αγρίαν σταμάτησε την λυσσασμένη μάχη άφησε των πόνον πού προκαλεί θλίψιν στην καρδιά, κλίνε (στρέψε) προς τον πόθον της Κύπριδος¹ και προς τάς εορταστικάς πανηγύρεις του Λυσαίου, (του λυτρωτού. του Διονύσου) και να ανταλλάξης την ισχύν των όπλων με τα έργα της Δηούς (της Δήμητρας, της γεωργίας) και να ποθης την ειρήνην πού τρέφει τους νέους και μας παρέχει την ευτυχίαν

Απλό

Άρες υπερμενέτα, βρισάρματε, χρυσεοπήληξ, όβριμόθυμε, φέρασπι, πολισσόε, χαλκοκορυστά, καρτερόχειρ, άμόγητε, δορυσθενές, έρκος Όλύμπου, Νίκης εύπολέμοιο πάτερ, συναρωγέ Θέμιστος, αντίβιοισι τύραννε, δικαιοτάτων άγέ φωτῶν, ήνορέης σκηπτοῦχε, πυραυγέα κύκλον έλίσσων αιθέρος έπταπόροις ενί τείρεσιν ένθα σε πῶλοι ζαφλεγέες τριτάτης υπέρ άντυγος αιέν έχουσι· κλῦθι βροτῶν επίκουρε, δοτήρ εύθαλέος ήβης, πρηῦ καταστίλβων σέλας ύπόθεν ές βιότητα ήμετέρην και κάρτος άρήιον, ώς κε δυναίμην σεύασθαι κακότητα πικρήν άπ' έμοιο καρήνου, και ψυχής άπατηλόν ύπογνάμψαι φρεσιν όρμην θυμοῦ τ' αυμένος όξυ κατισχέμεν ός μ' έρέθησι φυλόπιδος κρυερής έπιβαινέμεν· αλλά συ θάρσος δός μάκαρ, ειρήνης τε μένειν εν άπήμοσι θεσμοῖς δυσμενέων προφυγόντα μόθον κήράς τε βιαίους.

Μετάφραση Απλό

Ό Αρη κραταιότατε, συ πού παίζεις με τα άρματα και με την χρυσή περικεφαλαία, ισχυρόκαρδε, άριστε, πού σώζεις τάς πόλεις και είσαι όπλισμένος με χαλκό, συ πού έχεις ισχυρά χέρια, ακαταπόνητε, ισχυρέ, φρούριον του Όλύμπου, ώ πατέρα της πολεμικής Νίκης, συμπαραστάτη της θέμιδος τύραννε των αντιθέτων, οδηγέ των δικαιοτάτων ανδρών πού έχεις το σκήπτρον της ανδρείας και περιελίσσεις τον κύκλον πού λάμπει ωσάν το πυρ εις του αιθέρος τους αστερισμούς με τάς επτά πορείας. όπου φλογεροί πῶλοι (πουλάρια) σε έχουν πάντοτε υπεράνω από την τρίτην περιφέρειαν του άρματος. Ακουσε με συ ο βοηθός των ανθρώπων, πού δίδεις την τολμηράν νεότητα λάμπρυνε από υψηλά τον ιδικόν μας βίον με λαμπρό γλυκό φως, και δώσε μου δύναμιν πολεμικήν. δια να ήμπορώ να αποτρέψω την πικρήν κακία από το δικό μου κεφάλι και να παρακάμψω την απατηλήν ορμήν της ψυχής και να συγκρατώ αφ' ετέρου την

¹ Ιερό Νησί της Αφροδίτης είναι η Κύπρος. Σύμφωνα με μια εκδοχή του μύθου, η Αφροδίτη ήταν γυναίκα του Θεού Ήφαιστου. Δεν του ήταν όμως πιστή γιατί συχνά έσμιγε με τον Άρη. Εδώ ο Ορφείας κάνει έκκληση στον Άρη να υποκύψει στις τρυφερές απολαύσεις που του προσφέρει η Αφροδίτη, και να αφήσει τον πόλεμο.

ορμητικήν μανίαν του θυμού, ο οποίος με εξερεθίζει (με εξοργίζει) διά να επεμβαίνω εις την παγεράν βοήν της μάχης. Αλλά συ, ώ μακάριε, δώσε μου θάρρος, δια να παραμένω σταθερός εις τους αβλαβείς θεσμούς της ειρήνης και να αποφεύγω την μάχην των εχθρών και τον βίαιον θάνατον.

Ο ΚΩΔΙΚΑΣ ΤΟΥ BUSHIDO¹

1. ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

2. ΑΝΔΡΕΙΑ

3. ΕΝΣΥΝΑΙΣΘΗΣΗ

4. ΕΥΓΕΝΕΙΑ

5. ΕΙΛΗΚΡΙΝΕΙΑ

6. ΤΙΜΗ

7. ΑΦΟΣΙΩΣΗ

Τυχαίνει να προσθέτονται και οι παρακάτω αρετές.

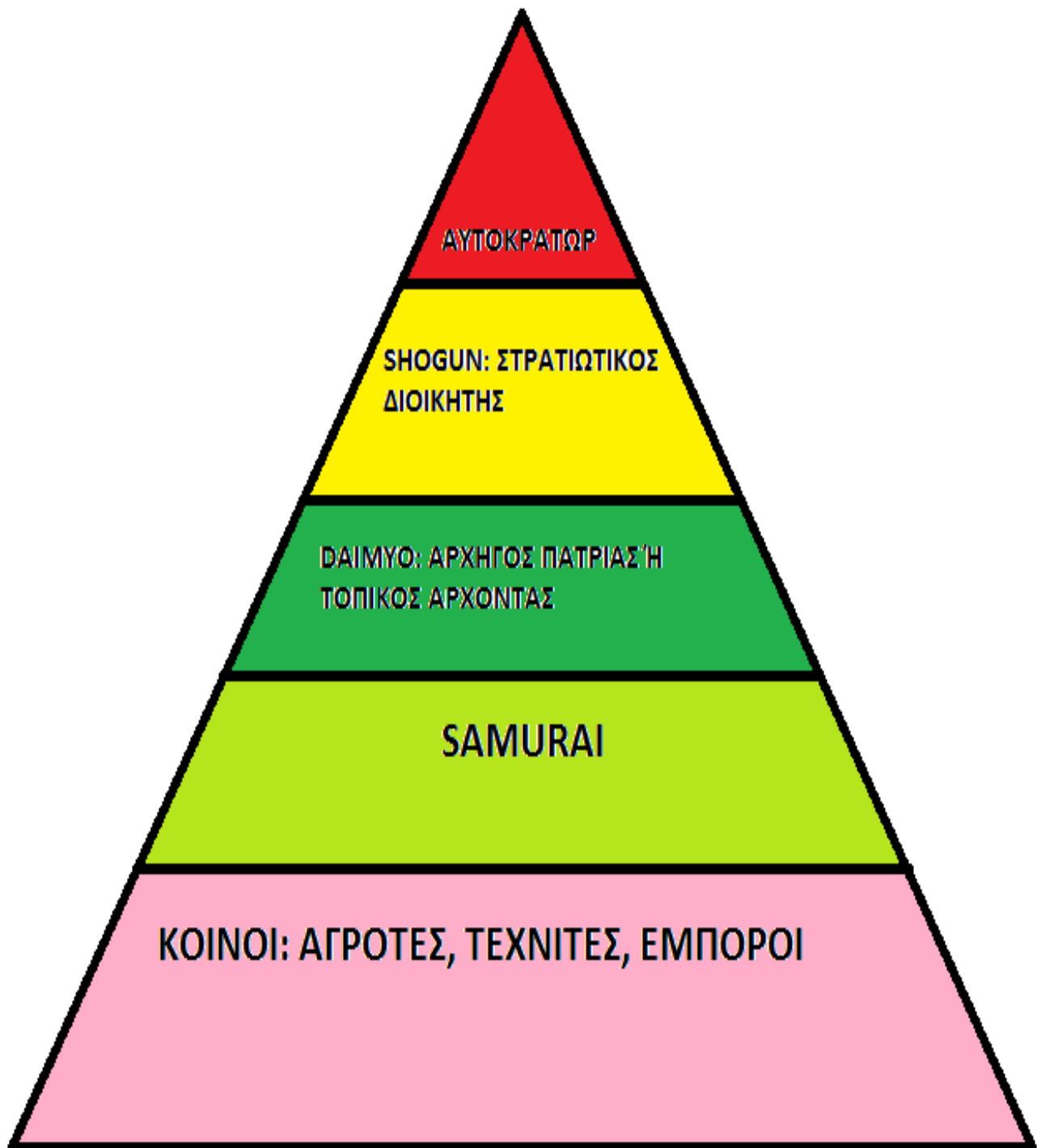
8. ΦΡΟΝΗΣΗ

9. ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ

**10. ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ
ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΟΥΣ**

¹ Η οδός του πολεμιστή.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΟΜΗ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ.

Πρόλογος του συγγραφέα

Εξασκούμε πολλά χρόνια πάνω στην «Οδό της Στρατηγικής», γνωστή ως Ni Ten Ichi Ryu(Νι τεν ιτσι ρίου), και νομίζω πως θα την εξηγήσω για πρώτη φορά γραπτώς. Τώρα είναι οι πρώτες δέκα μέρες του δέκατου μήνα στον 20 χρόνο του Kanei (Κάνει - 1645). Έχω ανέβει στην κορυφή του βουνού Iwato(Ιβατο) της επαρχίας Higo(Χίγκο)¹ στο Kyushu(Κιουσου) για να τιμήσω τους ουρανούς, να προσευχηθώ στην Kwannon(Κουανον [Θεά του ελέους στον Βουδισμό]), και να προσκυνήσω στον Βούδα. Είμαι πολεμιστής της επαρχίας Harima(Χαριμα), και είμαι ο Shinmen Musashi No Kami Fujiwara No Genshin(Σινμεν Μουσασι Νο Καμι Φουτζιουαρα Νο Γκενσιν), ηλικίας 60 ετών.

GO RIN NO SHO: ΈΝΑ ΒΙΒΛΙΟ ΤΩΝ ΠΕΝΤΕ ΔΑΧΤΥΛΙΔΙΩΝ

Πρόλογος Δεύτερος

Από νεανίας η καρδιά μου ελκυόταν από την οδό της Στρατηγικής. Η πρώτη μου μονομαχία ήταν όταν ήμουν 13, όπου νίκησα έναν μαχητή² της σχολής Shinto(Σίντο), κάποιον Arima Kihei(Αριμα Κιχειϊ). Όταν ήμουν 16 νίκησα έναν ικανό μαχητή, τον Tadashima Akiyama(Ταντασίμα Ακιγιάμα). Όταν ήμουν 20 με 21 πήγα στην πρωτεύουσα και εκεί συνάντησα

¹ Είναι η περιοχή με το κόκκινο χρώμα στον χάρτη του πίνακα 2.

² Ο μεταφραστής της πηγής που χρησιμοποιώ για την μετάφραση, χρησιμοποιεί την λέξη strategist, που μεταφράζεται στρατηγός. Ο στρατηγός ορίζεται στην Ελληνική γλώσσα ως ο αρχηγός του στρατού. Στην πηγή ο strategist ωστόσο έχει την έννοια του μαχητή που ακολουθεί τακτική που έχει διαμορφώσει βάση των αρχών της στρατηγικής. Όπου χρησιμοποιείται σε αυτό το κείμενο ο όρος μαχητής, θα είναι αναφορά στον όρο strategist.

όλων των ειδών των μαχητών, νικώντας όλες τις μονομαχίες και τους διαγωνισμούς.

Μετά από αυτό, πήγαινα από επαρχία σε επαρχία μονομαχώντας με μαχητές διάφορων σχολών, και νίκησα όλες τις μονομαχίες, παρόλο που ο αριθμός των μονομαχιών ανέβαινε στις 60. Αυτά συνέβαιναν μεταξύ των 13^{ων} μου χρόνων, μέχρι και τα 28 με 29 μου χρόνια. Όταν έφτασα τα τριάντα γύρισα και κοίταξα πίσω το παρελθόν μου. Αυτές μου οι νίκες δεν οφείλονταν στην τελειοποίηση της στρατηγικής μου. Ίσως οφείλονταν στο ταλέντο μου, ή στην βούληση των ουρανών ή στο ότι η στρατηγική των άλλων σχολών ήταν υποδεέστερη.

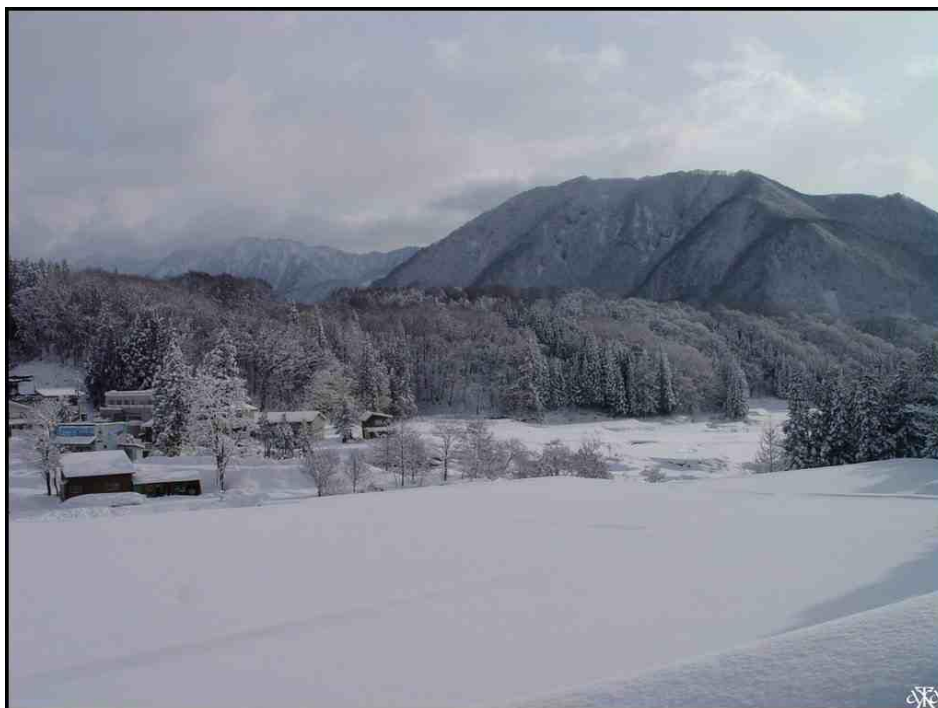
Μετά από αυτό μελέτησα μέρα νύχτα τις αρχές της στρατηγικής, και τελικά κατάφερα να τις συνειδητοποιήσω όταν ήμουν πενήντα. Από τότε έζησα ακολουθώντας καμία οδό. Ωστόσο με την αρετή της στρατηγικής μελετώ κάθε είδους τέχνη και ικανότητα – όλα αυτά χωρίς δάσκαλο. Για να γράψω αυτό το βιβλίο δεν χρησιμοποίησα κανέναν νόμο του Βούδα ή παραγγελμάτων του Κονφούκιου, ούτε παλαιά πολεμικά χρονικά ούτε βιβλία πάνω σε πολεμικές τακτικές. Πήρα το πινέλο μου για να εξηγήσω το πραγματικό πνεύμα της σχολής Ichī όπως αντικατοπτρίζεται στον δρόμο των Ουρανών και στην Kwannon. Η ώρα είναι το απόγευμα της δεκάτης ημέρας του δέκατου μήνα, την ώρα του τίγρη¹.

¹ Η ώρα του τίγρη είναι 3 με 5 η ώρα μετά μεσημβρίας.

Πίνακας 1: Χάρτης της Ιαπωνίας, όπου εμφανίζονται και τα όρια των Επαρχιών. Η Επαρχία με το κόκκινο είναι η Higo. Το Νησί όπου βρίσκεται η Επαρχία ονομάζεται Kyushu.

Πίνακας 2: Το όρος Iwato, από την άποψη του χωριού Otari.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΕΔΑΦΟΥΣ

Η Στρατηγική είναι η τέχνη του πολεμιστή. Οι διοικητές πρέπει να εξασκούν αυτή την τέχνη και οι στρατιώτες πρέπει να τη γνωρίζουν. Δεν υπάρχει πολεμιστής στον κόσμο σήμερα που να καταλαβαίνει την Οδό της Στρατηγικής. Υπάρχουν διάφορες Οδοί. Υπάρχει η Οδός της Σωτηρίας που απορρέει από τον νόμο του Βούδα, η Οδός του Κονφούκιου που κυβερνά τον Δρόμο της Γνώσης, η Οδός της Ίασης ως ένας ιατρός, η Οδός του Waka για τους ποιητές που διδάσκουν το τσάι¹ και την τοξοβολία, και πολλές άλλες τέχνες και ικανότητες. Κάθε άνδρας πρέπει να εξασκεί αυτή που νιώθει προτίμηση.

¹ Ο πολεμιστής είναι η διττή φύση της πένας και του σπαθιού. Αυτή η αντίληψη είναι διάχυτη στην Ιαπωνική Κουλτούρα(και όχι μόνο), και για αυτό ένας ποιητής εξασκούταν στην τοξοβολία, μια τέχνη που χρειάζεται μεγάλη υπομονή και εξάσκηση. Παράλληλα στην Ιαπωνία, η δημιουργία του ροφήματος του τσαγιού έχει ένα πολύ αυστηρό τελετουργικό. Αυτό το κάνουν όχι τόσο για να βγει σωστό το τσάι, αλλά γιατί έτσι εκπαιδεύουν τους εαυτούς τους στην υπομονή και την πειθαρχία.

Λένε πως ο πολεμιστής είναι η διττή οδός της πέννας και του σπαθιού, και θα πρέπει να έχει άποψη και για τα δυο. Ακόμα και αν ένας άνδρας δεν έχει ταλέντο, μπορεί να είναι πολεμιστής αρκεί να δραστηριοποιείται σε αυτές τις δυο πτυχές της Οδού. Μιλώντας γενικά, η Οδός του Πολεμιστή είναι η ουσιαστική αποδοχή του θανάτου. Ακόμα και αν είναι γνωστό πως όχι μόνο οι πολεμιστές, αλλά και οι ιερείς, οι γυναίκες και οι «κοινοί» πεθαίνουν πρόθυμα υπό το κάλεσμα του καθήκοντος ή εξαιτίας της ντροπής¹, αυτό είναι κάτι διαφορετικό.

Ο πολεμιστής είναι διαφορετικός από την άποψη πως η μελέτη της Οδού της Στρατηγικής αποσκοπεί στο να εξουδετερώσει τους αντίπαλους άνδρες. Δια της νίκης σε μια μονομαχία, ή από την συμμετοχή σε πολυάριθμες μάχες, μπορούμε να αποκτήσουμε ισχύ και φήμη για εμάς και τους άρχοντές μας. Αυτή είναι η αρετή της στρατηγικής.

Η ΟΔΟΣ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ

Στην Κίνα και στην Ιαπωνία, αυτοί που ασκούν την Οδό είναι γνωστοί ως «Κύριοι της στρατηγικής». Οι πολεμιστές οφείλουν να μάθουν αυτήν την οδό. Πρόσφατα εμφανίστηκαν άτομα που περνούν για μαχητές, μα δεν κάνουν τίποτα άλλο παρά να κουνούν πέρα δώθε τα σπαθιά τους. Οι ακόλουθοι του ναού Kashima Kantori(Κασίμα Καντόρι) της επαρχίας Hitachi(Χιτάτσι) έλαβαν οδηγίες από τους θεούς, και οργάνωσαν σχολές βασιζόμενοι πάνω σε αυτές τις διδαχές, ταξιδεύοντας από μέρος σε μέρος συμβουλευοντας διάφορους άνδρες.

¹ Χαρακίρι ή Σεπούκου είναι η αυτοκτονία με ξίφος. Το σεπούκου όμως είναι λίγο διαφορετικό από το χαρακίρι. Το σεπούκου είναι χάρη του Damyo(του τοπικού άρχοντα) προς τον αυτόχειρα και για αυτό αποτελεί τιμή και δόξα για τον αυτόχειρα και την οικογένειά του. Οι Ιάπωνες αποδίδουν πολύ μεγάλη αξία στην τιμή, και για αυτό η κουλτούρα τους εμπεριέχει ως δομικό συστατικό την αυτοκτονία εξαιτίας π.χ. ατιμασμού. Ο αυτόχειρας υποτίθεται πως προβαίνοντας σε αυτήν την πράξη(είτε χαρακίρι, είτε σεπούκου), αποδεικνύει την καθαρότητα της ψυχής του και την καλή του ανατροφή.

Αυτή είναι η πρόσφατη έννοια της στρατηγικής. Σε παλαιότερους χρόνους συγκαταλεγόταν μέσα στις Δέκα Ικανότητες και τις Εφτά Τέχνες ως εποικοδομητική πρακτική. Ήταν οπωσδήποτε μια τέχνη αλλά ως εποικοδομητική πρακτική δεν περιοριζόταν στην σπαθασκία. Η πραγματική αξία της σπαθασκίας δεν μπορεί να γίνεται αντιληπτή μόνο εντός των ορίων της τεχνικής της σπαθασκίας.

Αν κοιτάξουμε στον κόσμο θα δούμε διάφορες τέχνες προς πώληση. Οι άνδρες χρησιμοποιούν εργαλεία για να πουλήσουν τους εαυτούς τους. Όπως με τον σπόρο και το λουλούδι, ο σπόρος έχει γίνει κατώτερος του λουλουδιού. Σε αυτό το είδος της Οδού της Στρατηγικής, και οι διδάσκοντες και οι μαθητές νοιάζονται περισσότερο να χρωματίσουν και να επιδείξουν την τεχνική τους, προσπαθώντας δηλαδή να επιταχύνουν την άνθιση του λουλουδιού. Μιλούν για «αυτό το Ντότζο¹ και αυτό το Ντότζο». Επιδιώκουν το οικονομικό κέρδος.

Κάποιος είπε κάποτε, «Η ανώριμη στρατηγική είναι η αιτία της θλίψης». Αυτό ήταν αλήθεια. Υπάρχουν τέσσερις δρόμοι που μπορεί να διαλέξει να ζήσει ένας άνδρας την ζωή του: ως ευγενής², αγρότης, τεχνίτης και έμπορος.

Η ΟΔΟΣ ΤΟΥ ΑΓΡΟΤΗ: Χρησιμοποιώντας αγροτικά εργαλεία, ζει την άνοιξη ως το φθινόπωρο, προσέχοντας τις αλλαγές των εποχών.

¹ Ντότζο: Είναι ο χώρος διδασκαλίας των Ιαπωνικών πολεμικών τεχνών. Το Ντότζο είναι το πνευματικό κέντρο μιας πολεμικής τέχνης.

² Ο όρος που χρησιμοποιείτε στην πηγή είναι gentleman(τζεντλμαν). Ο όρος στο κείμενο έχει την έννοια του ευγενή άνδρα. Το «ευγενής» είναι σύνθεση δυο λέξεων. Το πρώτο συνθετικό είναι το ευ(καλό) και το γένος, δηλαδή η καταγωγή. Στις μέρες μας υπάρχει μια σύγχυση ως προς την σημασιολογία αυτής της λέξης. Ο ευγενής είναι το αρσενικό μέλος μιας καλής οικογένειας η οποία κατέχει τίτλους και αξιώματα από το κράτος-εκάστοτε μορφή αρχής. Ο ευγενικός είναι αυτός που δεν είναι γόνος μιας τέτοιας οικογένειας, αλλά έχει παρόμοια συμπεριφορά και παρόμοιες αρετές με τον ευγενή. Στα αγγλικά χρησιμοποιείται εσφαλμένα η λέξη πλέον και για τις δυο κατηγορίες. Η χρήση του όρου ευγενή στο κείμενο αυτό εννοεί τον αξιωματούχο, τον γαλαζοαίματο. Στην Ιαπωνία ωστόσο πρέπει να σημειωθεί πως τα αξιώματα και η άνοδος της οικογένειας μπορούσαν να αποδοθούν σε άνδρες με πολεμικά κατορθώματα ως ανταμοιβή των υπηρεσιών από τους τοπικούς άρχοντες. Ο Samurai είναι ευγενής. Είναι ανώτερος του απλού στρατιώτη, και για αυτό οι οικογένειες Samurai ήταν ανώτερες του απλού λαού.

Η ΟΔΟΣ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΟΥ: Ο οινοποιός συλλέγει τα συστατικά και τα χρησιμοποιεί ανάλογα για να βγάλει τα προς το ζην. Η Οδός του Εμπόρου είναι να ζει βγάζοντας κέρδος. Αυτή είναι η Οδός του Εμπόρου.

Η ΟΔΟΣ ΤΟΥ ΕΥΓΕΝΗ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗ: Κουβαλά τον οπλισμό της δικής του Οδού. Η Οδός του Πολεμιστή είναι η τέλεια ανάπτυξη των ικανοτήτων του σε όλα του τα όπλα. Αν ένας ευγενής δεν εκτιμά¹ την στρατηγική, τότε δεν θα εκτιμήσει και τα πλεονεκτήματα του οπλισμού του, οπότε δεν θα έπρεπε να έχει μια άποψη και για αυτή;

Η ΟΔΟΣ ΤΟΥ ΤΕΧΝΙΤΗ: Η Οδός του Επιπλοποιού είναι να εξειδικευτεί στην χρήση των εργαλείων του, πρώτων για να καταστρώσει τα σχέδια με πραγματικά μέτρα και μετά να δουλέψει βάση αυτών των σχεδίων. Έτσι περνά την ζωή του.

Αυτές είναι η τέσσερις οδοί του ευγενή, του αγρότη, του τεχνίτη και του εμπόρου.

¹ Εκτιμώ σημαίνει πως γνωρίζω και αναγνωρίζω την πραγματική αξία, και όχι ότι μου αρέσει κάτι ή ότι έχω κάποια προτίμηση προς αυτό.

Πίνακας 3: Ο πελαργός και ο Ανατέλλον Ήλιος. Shoga Shohaku (1730-1781)

ΣΥΓΚΡΙΝΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΟΔΟ ΤΟΥ ΕΠΙΠΛΟΠΙΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ

Η σύγκριση με την ξυλουργική γίνεται δια μέσω της σύνδεσης των οίκων. Οι Οίκοι των Ευγενών, οι οίκοι των πολεμιστών, οι Τέσσερις Οίκοι, η καταστροφή των οίκων, η άνθηση των οίκων, το ύφος του οίκου, η παράδοση του οίκου, και το όνομα του οίκου. Όπως ο ξυλουργός χρησιμοποιεί ένα προσχέδιο του κτιρίου, έτσι και η Οδός της Στρατηγικής είναι ίδια ως προς το ότι υπάρχει ένα σχέδιο δράσης. Αν θες να μάθεις την τέχνη του πολέμου, μελέτα αυτό το βιβλίο. Ο δάσκαλος είναι σαν μια βελόνα, και ο μαθητής σαν μια κλωστή. Πρέπει να εξασκείσαι συνεχώς. Όπως ο μάστορας ξυλουργός, έτσι και ο διοικητής οφείλει να γνωρίζει τους φυσικούς νόμους, τους νόμους της αρχής¹, και τους νόμους των σπιτιών.

¹ Η έννοια του κράτους εμφανίστηκε κυρίως μετά την Γαλλική επανάσταση. Πριν το κράτος, υπήρχε η φεουδαρχία, σε διάφορες παραλλαγές βέβαια για την κάθε πολιτισμική ομάδα. Και πριν την φεουδαρχία υπήρχε άλλου είδους οργάνωση. Για ευκολία λοιπόν, όλα αυτά τα συστήματα οργάνωσης και διοίκησης τα ονομάζουμε «αρχή». Εξού και η αναρχία.

Αυτός είναι ο δρόμος του αρχιμάστορα. Ο αρχιμάστορας πρέπει να γνωρίζει την θεωρία της αρχιτεκτονικής των πύργων και των ναών, και τα σχέδια των παλατιών, και πρέπει να απασχολεί και να καθοδηγεί άνδρες για την ανέγερση σπιτιών. Η Οδός των Αρχιμαστόρων είναι η ίδια με την Οδό του Διοικητή ενός οίκου πολεμιστών. Στην κατασκευή των σπιτιών, η ξυλεία επιλέγεται.

Η ευθυτενή και χωρίς κόμπους ξυλεία, με πολύ καλή όψη χρησιμοποιείται για τις εμφανείς κολώνες, ενώ η ξυλεία με μικρά ελαττώματα χρησιμοποιείται για τις εσωτερικές κολώνες. Ξυλεία με τέλεια όψη, ακόμα και αν είναι λίγο ασθενική, χρησιμοποιείται για το κατώφλι, το ανώφλι, τις πόρτες και τις κυλιόμενες πόρτες, και ούτω κάθε εξής. Η καλή και δυνατή ξυλεία, αν και ροζιασμένη και με κόμπους, μπορεί πάντα να χρησιμοποιηθεί διακριτικά στην κατασκευή. Η ξυλεία που είναι ασθενική και γεμάτη κόμπους πρέπει να χρησιμοποιηθεί για την σκαλωσιά, και έπειτα ως ξυλεία για φωτιά.

Ο αρχιμάστορας κατανέμει την εργασία στους άντρες βάση των δυνατοτήτων τους. Αυτοί που θα φτιάξουν το πάτωμα, οι κατασκευαστές των κυλιόμενων θυρών, κατωφλιών και ανωφλιών, ταβανιών κλπ. Αυτοί με χαμηλή ικανότητα απλώνουν τις δοκούς του πατώματος και αυτοί με καλή ικανότητα λειαίνουν τις γωνίες και κάνουν τόσο εξαιρετική δουλειά. Αν ο αρχιμάστορας ξέρει να κινητοποιήσει σωστά τους άνδρες, το αποτέλεσμα θα είναι καλό. Ο αρχιμάστορας θα πρέπει να εκτιμήσει σωστά τις ικανότητες και τα όρια των ανδρών, περιφερόμενος ανάμεσά τους και ζητώντας τους λογικά πράγματα. Θα πρέπει να γνωρίζει το ηθικό τους και το πνεύμα τους, και να τους εμπυχώνει όταν είναι αναγκαίο.

Αυτό είναι ίδιο σαν την αρχή της Στρατηγικής

Η ΟΔΟΣ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ

Όπως ένας πεζικάριος, έτσι και ο ξυλουργός ακονίζει τα εργαλεία του. Κουβαλάει τον εξοπλισμό του μέσα στην εργαλειοθήκη, και δουλεύει υπό τις οδηγίες του αρχιμάστορα. Φτιάχνει κολώνες και τις κύριες δοκούς στήριξης, διαμορφώνει τις σανίδες του πατώματος και τα ντουλάπια με την ροκάνα, ανοίγει εσοχές και κόβει γωνίες με ακρίβεια, δίνοντας ένα αποτέλεσμα τόσο καλό όσο του επιτρέπει η ικανότητά του. Αυτή είναι η τέχνη των επιπλοποιών. Όταν ο ξυλουργός γίνει αρκετά ικανός και καταλαβαίνει τις μεθόδους μέτρησης μπορεί να γίνει πρωτομάστορας.

Η έγνοια του ξυλουργού είναι να έχει εργαλεία που κόβουν σωστά, για να φτιάχνει μικρούς ναούς, γραφεία και τραπέζια, χάρτινες λάμπες, σανίδες για την κουζίνα και καπάκια για τα τσουκάλια. Αυτές είναι οι ειδικότητες του ξυλουργού. Τα ίδια ισχύουν και για τον πεζικάριο. Πρέπει να διαλογισθείς σοβαρά σχετικά με αυτό.

Το επίτευγμα του ξυλουργού είναι πως η δουλειά του δεν είναι ελαττωματική, πως οι δοκοί δεν έχουν λάθος κλίση, και πως η δουλειά του είναι πραγματικά προγραμματισμένη ούτως ώστε να μπορέσει να την τελειώσει ολόκληρη, και όχι μόνο μερικά κομμάτια της. Αυτό είναι σημαντικό.

Αν πραγματικά θέλεις να μάθεις αυτήν την οδό, σκέψου σοβαρά αυτά που θα δεις γραμμένα σε αυτό το βιβλίο ένα προς ένα. Πρέπει να κάνεις σοβαρή έρευνα.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΠΕΝΤΕ ΒΙΒΛΙΩΝ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ

Η Οδός χωρίζεται σε πέντε βιβλία, που το καθένα εξετάζει και μια διαφορετική πτυχή. Τα βιβλία είναι η Γη, το Νερό, η Φωτιά, ο Αέρας(η παράδοση), και το Κενό(ή χάος). Η δομή της Οδού της στρατηγικής από την οπτική της σχολής Ichī εξηγείται στο βιβλίο του Εδάφους. Είναι δύσκολο να αντιληφθούμε τον

δρόμο απλά δια μέσω της σπαθασκίας. Γνώριζε τα μικρά πράγματα και τα μεγάλα πράγματα, τα ρηχά πράγματα και τα βαθιά πράγματα. Σαν να ήταν ένας ευθύς δρόμος χαραγμένος πάνω στο έδαφος, το πρώτο βιβλίο ονομάζετε το βιβλίο του εδάφους.

Δεύτερο είναι το βιβλίο του Νερού. Με το νερό ως βάση, το πνεύμα γίνεται σαν το νερό. Το νερό υιοθετεί το σχήμα του δοχείου του, είναι μερικές φορές μια στάλα και άλλες φορές μια άγρια θάλασσα. Το νερό έχει ένα καθαρό κυανό χρώμα. Από την διαφάνεια του, μερικές αρχές της σχολής εξηγούνται σε αυτό το βιβλίο.

Αν αφομοιώσεις πλήρως τις αρχές της σπαθασκίας, όταν θα μπορείς να νικήσεις άνετα έναν άνδρα, νικάς οποιονδήποτε άνδρα σε αυτόν τον κόσμο. Το πνεύμα του να νικάς έναν άνδρα είναι το ίδιο με το να νικάς 10 εκατομμύρια άνδρες. Ο στρατηγός κάνει τα μικρά πράγματα μεγάλα, όπως το να κτίζεις έναν μεγάλο βούδα από ένα μοντέλο μεγέθους ενός ποδιού. Δεν μπορώ να γράψω σε μεγάλη λεπτομέρεια πως γίνεται αυτό. Η αρχή της στρατηγικής είναι μια, να γνωρίζεις δέκα χιλιάδες πράγματα. Αρχές της σχολής Ichi είναι γραμμένα σε αυτό το βιβλίο, το βιβλίο του Νερού.

Τρίτο είναι το βιβλίο της Φωτιάς. Αυτό το βιβλίο είναι για την μάχη. Το πνεύμα της φωτιάς είναι άγριο, ανεξάρτητα αν η φωτιά είναι μικρή ή μεγάλη· το ίδιο ισχύει και για τις μάχες. Η Οδός της Στρατηγικής είναι η ίδια για τις μονομαχίες όπως είναι και για τις μάχες με δέκα χιλιάδες άνδρες σε κάθε πλευρά. Πρέπει να εκτιμήσεις πως το πνεύμα μπορεί να γίνει μεγάλο ή μικρό. Αυτό που είναι μεγάλο είναι εύκολο να γίνει αντιληπτό· ότι είναι μικρό είναι δύσκολο να γίνει αντιληπτό. Εν συντομία, είναι δύσκολο για έναν μεγάλο αριθμό ανδρών να αλλάξει θέση αφού οι κινήσεις τους μπορούν να προβλεφθούν εύκολα. Ένα άτομο μόνο του μπορεί να αλλάξει εύκολα απόφαση, οπότε οι κινήσεις του είναι δύσκολο να προβλεφθούν. Πρέπει να το κατανοήσεις αυτό.

Η ουσία αυτού του βιβλίου είναι πως πρέπει να προπονείσαι μέρα νύχτα ούτως ώστε να μπορείς να λαμβάνεις γρήγορες αποφάσεις. Στην στρατηγική είναι σημαντικό να

αντιληφθείς την εξάσκηση ως μέρος της κανονικής ζωής με το πνεύμα να μένει σταθερό. Έτσι η μάχη εξηγείται στο βιβλίο της Φωτιάς.

Τέταρτο είναι το βιβλίο του Αέρα. Αυτό το βιβλίο δεν ασχολείται με την σχολή Ichi αλλά με άλλες σχολές στρατηγικής. Ως αέρα εννοώ της παλιές παραδόσεις, τις σημερινές παραδόσεις, και τις οικογενειακές παραδόσεις της στρατηγικής. Έτσι λοιπόν εξηγώ όλες τις στρατηγικές του κόσμου. Αυτή είναι η παράδοση. Είναι δύσκολο να γνωρίζεις τον εαυτό σου αν δεν γνωρίζεις τους άλλους. Σε όλους τους δρόμους υπάρχουν παράδρομοι. Αν μελετάς μια Οδό καθημερινά, και το πνεύμα σου παραστρατήσει, ίσως νομίζεις πως ακολουθείς μια καλή Οδό αλλά αντικειμενικά αυτό δεν είναι η αληθινή οδός. Αν ακολουθείς την πραγματική Οδό και παραστρατήσεις λίγο, μετά θα καταλήξεις να διαφοροποιηθείς πολύ. Πρέπει να το συνειδητοποιήσεις αυτό. Άλλες στρατηγικές έχουν καταλήξει να θεωρούνται απλά ως σπαθασκία, και δεν είναι μη λογικό να συμβαίνει αυτό. Το πλεονέκτημα της δικής μου στρατηγικής, αν και συμπεριλαμβάνει σπαθασκία, βασίζεται σε μια άλλη αρχή. Έχω εξηγήσει τι ορίζεται ως στρατηγική από τις άλλες σχολές στο βιβλίο της Παράδοσης(Αέρα).

Πέμπτον, το βιβλίο του Κενού. Ως κενό εννοώ αυτό που δεν έχει αρχή ούτε τέλος. Το να ακολουθείς αυτήν την αρχή, σημαίνει να μην ακολουθείς την αρχή. Η Οδός της στρατηγικής είναι η Οδός της Φύσης. Όταν εκτιμήσεις την δύναμη της φύσης, να γνωρίζεις τον ρυθμό κάθε περίπτωσης, θα μπορείς να κτυπάς τον αντίπαλο εύκολα και να τον τραυματίζεις εύκολα. Όλα αυτά είναι ο δρόμος του Κενού. Σκοπεύω να δείξω πώς να ακολουθήσεις την πραγματική Οδό βάση της φύσης στο βιβλίο του Κενού.

ΤΟ ΟΝΟΜΑ ICHY RYU NI TO (ΜΙΑ ΣΧΟΛΉ-ΔΥΟ ΣΠΑΘΙΑ)

Οι πολεμιστές, είτε είναι διοικητές είτε απλοί πεζικάριοι, κουβαλούν δυο σπαθιά στην ζώνη τους. Του παλαιού καιρούς αυτά αποκαλούνταν μακρύ σπαθί¹ και σπαθί· πλέον αποκαλούνται σπαθί και βοηθητικό σπαθί². Αρκεί απλά να είναι ξεκάθαρο πως στα μέρη μας, για οποιονδήποτε λόγο, ένας πολεμιστής κουβαλά δυο σπαθιά στην ζώνη του. Είναι η Οδός του πολεμιστή(Samurai).

Το Nito Ichi Ryu δείχνει τα πλεονεκτήματα της χρήσης και των δυο σπαθιών. Το δόρυ³ και το δόρυ με το πελέκι⁴ χρησιμοποιούνται σε ευρύ περιβάλλον. Οι μαθητές της Οδού της στρατηγικής της σχολής Ichy πρέπει να εξασκούνται από την αρχή με το σπαθί και το μακρύ σπαθί σε κάθε χέρι.

Γιατί η αλήθεια είναι αυτή: Όταν θυσιάζεις την ζωή σου, πρέπει να μεγιστοποιήσεις την χρησιμότητας του οπλισμού σου. Είναι λάθος να μην το κάνεις αυτό, και να πεθάνεις με το ένα σπαθί στη θήκη. Αν κρατάς ένα σπαθί με τα δυο χέρια, είναι δύσκολο να το κατευθύνεις δεξιά αριστερά, οπότε η μέθοδός μου είναι να κρατάς το σπαθί στο ένα χέρι. Αυτό δεν εφαρμόζεται σε μεγάλα όπλα όπως το δόρυ ή το δόρυ με πελέκι, αλλά το σπαθί και το μακρύ σπαθί μπορούν να κουβαληθούν με το ένα χέρι.

Το να κρατάς το σπαθί με δυο χέρια όταν ιππεύεις σε κάνει δυσκίνητο, ή όταν τρέχεις σε ανώμαλο έδαφος, ή ελώδης έδαφος, λασπωμένα χωράφια ρυζιού, πετρώδες έδαφος ή μέσα σε πλήθος κόσμου. Το να κρατάς το σπαθί με τα δυο χέρια δεν είναι η σωστή Οδός, γιατί αν κουβαλάς ένα τόξο ή ένα δόρυ έχεις μόνο το ένα χέρι ελεύθερο για το μακρύ σπαθί. Ωστόσο

¹ Katana σημαίνει μακρύ σπαθί.

² Wakizashi σημαίνει βοηθητικό σπαθί.

³ Το Yari είναι το δόρυ.

⁴ Ο μεταφραστής χρησιμοποιεί τον όρο Halberd, αλλά η αλήθεια είναι πως οι Ιάπωνες δεν είχαν δόρυ με πελέκι. Το Naginata που είναι πιο κοντά στο Ευρωπαϊκό halberd από όλα τα Ιαπωνικά όπλα, δεν είναι δόρυ με πελέκι. Ο αναγνώστης μπορεί να ανατρέξει στο παράρτημα Β όπου αναλύει τον οπλισμό της εποχής του Mushasi.

όταν είναι δύσκολο να κόψεις έναν αντίπαλο με το ένα χέρι, πρέπει να χρησιμοποιήσεις τα δυο χέρια.

Δεν είναι δύσκολο να κρατάς το ένα σπαθί στο ένα χέρι· η Οδός για να το μάθεις είναι να εξασκείσαι με δυο μακριά σπαθιά, ένα σε κάθε χέρι. Θα σου φανεί δύσκολο στην αρχή, μα όλα είναι δύσκολα στην αρχή. Τα τόξα είναι δύσκολα να τραβήξεις την χορδή, το δόρυ με το πελέκι είναι δύσκολο να το κρατήσεις· όσο τρίβεσαι με το τόξο τόσο μπορείς και τραβάς δυνατότερα. Όταν συνηθίσεις να κρατάς το μακρύ σπαθί θα κατέχεις την δύναμη της Οδού και θα χειρίζεσαι το σπαθί καλά.

Όπως θα εξηγήσω στο δεύτερο βιβλίο, το βιβλίο του Νερού, δεν υπάρχει γρήγορος τρόπος για να συνηθίσεις το μακρύ σπαθί. Το μακρύ σπαθί πρέπει να χρησιμοποιείται ανοικτά, και το βοηθητικό κλειστά. Αυτό είναι το πρώτο πράγμα που πρέπει να κατανοήσεις. Βάση της σχολής Ichy, μπορείς να νικήσεις με το μακρύ σπαθί, αλλά μπορείς να νικήσεις και με το κοντό σπαθί. Εν συντομία, η Οδός της σχολής Ichy είναι το πνεύμα της νίκης, ανεξαρτήτως είδος όπλου και ανεξαρτήτως του μεγέθους του. Είναι καλύτερα να χρησιμοποιείς δυο σπαθιά παρά ένα όταν μάχεσαι σε πλήθος, και ειδικά μάλιστα να θες να πάρεις όμηρο.

Αυτά τα πράγματα δεν μπορούν να εξηγηθούν με λεπτομέρεια. Από την μια όψη, γνώριζε δέκα χιλιάδες πράγματα. Όταν ολοκληρώσεις την εκμάθηση της Οδού της στρατηγικής δεν θα υπάρχει ούτε ένα πράγμα που να μην μπορείς να δεις. Πρέπει να μελετήσεις σκληρά.

ΤΟ ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑ ΤΩΝ ΔΥΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ ΠΟΥ ΔΙΑΒΑΖΟΥΝ «ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ»

Οι μάστορες του μακριού σπαθιού ονομάζονται στρατηγοί. Όσο για τις άλλες στρατιωτικές τέχνες, αυτοί που τελειοποιούν το τόξο ονομάζονται τοξότες, αυτοί που τελειοποιούν το δόρυ, ονομάζονται δορυφόροι¹, αυτοί που τελειοποιούν το πυροβόλο ονομάζονται σκοπευτές², αυτοί που τελειοποιούν το δόρυ με το πελέκι(Halberd), Halberders. Αλλά δεν αποκαλούμε τους μάστορες της Οδού του μακριού σπαθιού σπαθοφόρους, ούτε μιλάμε για βοηθητικούς σπαθοφόρους. Επειδή τα τόξα, τα πυροβόλα, τα δόρατα και τα Halberds είναι όλα εξοπλισμός του πολεμιστή είναι οπωσδήποτε μέρος της στρατηγικής.

Το να τελειοποιήσει κάποιος την αρετή του μακριού σπαθιού είναι σαν να κυβερνά τον κόσμο και τον εαυτό του, έτσι το μακρύ σπαθί είναι η βάση της στρατηγικής. Η αρχή είναι «στρατηγική δια μέσου του μακριού σπαθιού». Αν κατέχει κάποιος την αρετή του μακριού σπαθιού, ένας άνδρας μπορεί να νικήσει δέκα. Όπως ένας άνδρας μπορεί να κερδίσει δέκα, έτσι και εκατό μπορούν να κερδίσουν χίλιους, και χίλιοι μπορούν να νικήσουν δέκα χιλιάδες. Στην στρατηγική μου, ένας άνδρας είναι σαν δέκα χιλιάδες, έτσι αυτή η στρατηγική είναι η ολοκληρωμένη τέχνη του πολεμιστή.

¹ Δορυφόρος. Συνθετικό δυο λέξεων. Δόρυ και φόρος, φέρω. Σημαίνει αυτός που κρατά το δόρυ. Εάν χρησιμοποιείτε στην αστρονομία για να εκφράσει ένα ουράνιο σώμα που κινείται γύρω από ένα άλλο, είναι γιατί ο δορυφόρος στην αρχαιότητα ήταν πάντα σωματοφύλακας αξιωματικού, ή απλός στρατιώτης. Ουσιαστικά είναι αλληγορική η χρήση της λέξης πέραν του ορισμού του στρατιώτη δορυφόρου.

² Την εποχή του Μιγιαμοτο, το μουσκέτο δεν έχει καν σκοπευτική μπίλια. Για αυτό το λόγο, ακόμα και η χρήση αυτού του σχετικά πιο απλού όπλου, χρειαζόταν κάποια εξάσκηση. Τα πυροβόλα όπλα εισάγονταν με μεγάλη δυσκολία από τους Ιάπωνες εξαιτίας του περιορισμού του εμπορίου με τους Ευρωπαίους που άρχισε να εισάγει ο Αυτοκράτορας Ιεγιάσου Τοκουγκάουα μετά την άνοδο του στην εξουσία και την ένωση της Ιαπωνίας(1605), και την έναρξη της εποχής Έντο.

Η οδός του πολεμιστή δεν συμπεριλαμβάνει άλλες οδούς, όπως τον κομφουκιανισμό, τον Βουδισμό, μερικές άλλες παραδόσεις, καλλιτεχνικά επιτεύγματα και χορούς. Ωστόσο αν και αυτά δεν είναι μέρος της Οδού, αν γνωρίζεις την οδό διεξοδικά θα την βλέπεις παντού. Οι άνδρες πρέπει να τελειοποιούν την Οδό τους.

ΤΑ ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ ΣΤΗΝ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ

Υπάρχει πάντα μια στιγμή και ένας χώρος για την χρήση των όπλων. Η καλύτερη χρήση του βοηθητικού σπαθιού είναι σε στενά μέρη, ή όταν είσαι πολύ κοντά με τον εχθρό. Το μακρύ σπαθί μπορεί να χρησιμοποιηθεί αποτελεσματικά σε όλες τις περιπτώσεις. Το Halberd είναι κατώτερο του δόρατος στο πεδίο της μάχης. Με το δόρυ μπορείς να κάνεις την αρχή· το halberd είναι αμυντικό όπλο. Στα χέρια ενός από τους δυο αντιμαχόμενους άνδρες, το δόρυ δίνει λίγο μεγαλύτερη δύναμη. Το δόρυ και το halberd έχουν τις αντίστοιχες χρήσεις τους, αλλά κανένα δεν είναι αποτελεσματικά σε κλειστούς χώρους. Δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να πάρεις ομήρους. Είναι ουσιαστικά όπλα για το πεδίο.

Όπως και να έχει, αν μάθεις τις τεχνικές των κλειστών χώρων, θα σκέφτεσαι στενόμυαλα και θα ξεχάσεις την πραγματική Οδό. Οπότε και θα έχεις πρόβλημα στις πραγματικές μάχες. Το τόξο είναι τακτικά δυνατότερο στην έναρξη της μάχης, ειδικά σε μάχες σε βαλτότοπους, αφού είναι δυνατόν να ρίχνεις γρήγορα από ανάμεσα των δορυφόρων. Ωστόσο, είναι μη ικανοποιητικό σε πολιορκίες, ή όταν ο εχθρός είναι πιο μακριά από 40 μέτρα. Για αυτό τον λόγο υπάρχουν λιγοστές παραδοσιακές σχολές τοξοβολίας τη σήμερον ημέρα. Υπάρχει μικρή ανάγκη στις μέρες μας για μια τέτοια ικανότητα. Μέσα από τις οχυρώσεις, δεν υπάρχει καλύτερο όπλο από το πυροβόλο. Είναι το υπέρτατο όπλο στο ανοικτό πεδίο πριν την

σύγκρουση των δυο στρατών σε μάχη σώμα με σώμα., αλλά όταν τα σπαθιά διασταυρωθούν τα πυροβόλα είναι άχρηστα. Ένα από τα πλεονεκτήματα του τόξου είναι πως μπορείς να δεις το βέλος εν ώρα πτήσης και να διορθώσεις την στόχευση ανάλογα, ενώ τον πυροβολισμό δεν μπορείς να τον δεις. Πρέπει να εκτιμήσεις αυτήν την αλήθεια.

Όπως ένας ίππος πρέπει να έχει αντοχή και κανένα ελάττωμα, έτσι πρέπει να είναι και με τα όπλα. Τα άλογα πρέπει να προχωρούν με πυγμή, έτσι και τα σπαθιά και τα βοηθητικά σπαθιά πρέπει να κόβουν βαθιά¹. Τα δόρατα και τα Halberds πρέπει να αντέχουν την βαριά χρήση, τα τόξα και το πυροβόλα να είναι ανθεκτικά. Τα όπλα πρέπει να είναι χρήσιμα και όχι διακοσμητικά. Δεν πρέπει να έχεις προτίμηση σε ένα όπλο. Το να γίνεις υπερβολικά εξοικειωμένος με ένα όπλο είναι το ίδιο λάθος με το να μην το γνωρίζεις αρκετά.

Δεν πρέπει να αντιγράφεις τους άλλους, αλλά να χρησιμοποιείς τα όπλα που μπορείς να χρησιμοποιείς εσύ σωστά. Είναι λάθος για τους Διοικητές και τους πεζικάριους να έχουν προτιμήσεις. Αυτά είναι πράγματα που πρέπει να κατανοήσεις διεξοδικά.

ΧΡΟΝΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ

Ο χρονισμός υπάρχει σε όλα. Ο χρονισμός στην στρατηγική δεν μπορεί να κυριαρχηθεί χωρίς μια μεγάλη και επίπονη εξάσκηση. Ο χρονισμός είναι σημαντικός στον χορό και στην έγχορδη μουσική, γιατί έχουν σωστό ρυθμό μόνο αν ο χρονισμός είναι καλός. Ο χρονισμός και ο ρυθμός είναι σημαντικά και στις πολεμικές τέχνες: στην σκοποβολή με τόξο και πυροβόλο, στην ιππασία. Σε όλες τις ικανότητες και τις

¹ Οι Ιάπωνες τεχνίτες έδιναν πολύ μεγάλη σημασία στην ποιότητα των όπλων τους. Ένα κατάνα για να κατασκευαστεί, χρειαζόταν περίπου έξι μήνες, και γινόταν με τελετουργικό τρόπο. Η δοκιμή της ποιότητας είχε και αυτή το αντίστοιχο τελετουργικό. Τα χέρια ή οι λαιμοί των κατάδικων ήταν το μέτρο εκτίμησης της ποιότητας.

αρετές υπάρχει ο χρονισμός. Υπάρχει χρονισμός επίσης και στο κενό.

Χρονισμός υπάρχει σε όλες τις εκφάνσεις της ζωής ενός πολεμιστή: στην άνοδο του και στην πτώση του, στην αρμονία του και στην ασυμφωνία¹ του. Ομοίως υπάρχει χρονισμός και στην Οδό του εμπόρου, στην άνοδο και την πτώση του κεφαλαίου². Όλα τα πράγματα έχουν άνοδο και πτώση στο θέμα του χρονισμού. Πρέπει να είσαι σε θέση να το αντιληφθείς αυτό. Στην στρατηγική υπάρχουν διάφορα θέματα χρονισμού. Για αρχή πρέπει να γνωρίζεις τον εφαρμόσιμο και τον μη εφαρμόσιμο χρονισμό, και από μεταξύ των μεγάλων και των μικρών πραγμάτων και των γρήγορων και των σιγανών χρονισμών βρες τον χρονισμό που ταιριάζει, βλέποντας καταρχήν τον μακρινό χρονισμό και τον παρασκηνιακό χρονισμό. Αυτό είναι το βασικότερο στην στρατηγική. Είναι εξαιρετικά σημαντικό να γνωρίζεις τον παρασκηνιακό χρονισμό, αλλιώς η στρατηγική σου δεν θα έχει δομή. Νικάς τις μάχες με τον χρονισμό στο Κενό που γεννάται από τον χρονισμό της πονηριάς δια μέσω της γνώσης του χρονισμού του αντιπάλου, και χρησιμοποιώντας έναν χρονισμό που δεν περιμένει ο αντίπαλος.

Και τα πέντε βιβλία ασχολούνται με τον χρονισμό. Πρέπει να εξασκηθείς αρκετά για να μπορέσεις να το εκτιμήσεις αυτό. Αν εξασκείσαι μέρα νύχτα στην προαναφερθείσα στρατηγική της σχολής Ichy, το πνεύμα σου θα διευρυνθεί φυσικά.

Έτσι η ευρέα στρατηγική και η στρατηγική της μάχης σώμα με σώμα διδάσκεται στον κόσμο.

Αυτό καταγράφεται για πρώτη φορά στα πέντε βιβλία του Εδάφους, του Νερού, της Φωτιάς, της Παράδοσης(Αέρας) και

¹Η λέξη αρμονία, εκ του ρήματος «αρμόζω» ή «άρω» (βάση και της λέξεως «Αρετή») σημαίνει αρμογή, μουσική συμφωνία, συνομολογία, συναρμογή, σύνδεσμος και, κατ' επέκταση, η εναρμόνιση των πραγμάτων. Η ασυμφωνία λοιπόν εδώ χρησιμοποιείται για να εκφράσει την απουσία συμφωνίας στις κινήσεις του πολεμιστή, ή στις διάφορες εκφάνσεις της ζωής του γενικά. Το αποτέλεσμα είναι μια άναρχη ή κενή ζωή, ή ένας συνδυασμός κινήσεων ή δράσεων εν ώρα μάχης που τον αφήνει εκτεθειμένο στον εχθρό.

²Κεφάλαιο είναι όλοι οι συντελεστές που χρησιμοποιούνται για την οικονομική παραγωγή. Μερικά παραδείγματα κεφαλαίου είναι ένα κτήμα που θα χρησιμοποιηθεί για την αγροτική παραγωγή, ένα κτήριο εργοστασίου και το δρεπάνι του γεωργού.

του Κενού. Αυτός είναι ο τρόπος που πρέπει να ακολουθήσουν οι άνδρες που θέλουν να μάθουν την στρατηγική μου.

1. Να σκέπτονται ειλικρινά.
2. Η Οδός βρίσκεται στην εξάσκηση.
3. Να γνωρίσουν κάθε τέχνη.
4. Να γνωρίζουν την Οδό κάθε τέχνης.
5. Να διακρίνουν το κέρδος και την ζημία σε εγκόσμια θέματα.
6. Να αναπτύξουν κριτική σκέψη για όλα τα θέματα.
7. Να αντιλαμβάνεσαι τα πράγματα που δεν μπορείς να δεις.
8. Να προσέχεις ακόμα και τα ασήμαντα.
9. Μην ασχολείσαι με τα πράγματα που δεν έχουν αξία.

Είναι σημαντικό να εγκαταστήσεις αυτές τις αρχές στην καρδιά σου, και να εξασκηθείς στην Οδό της Στρατηγικής. Αν δεν σκέφτεσαι ευρεία, θα είναι δύσκολο να τελειοποιήσεις την στρατηγική. Αν μάθεις και κατανοήσεις αυτήν την στρατηγική δεν θα χάσεις ποτέ ακόμα και να αντιμετωπίζεις 20 ή και 30 εχθρούς. Πάνω από όλα πρέπει να βάλεις στην καρδιά σου την στρατηγική και να αφιερωθείς στην Οδό.

Θα γίνεις ικανός να μπορείς πραγματικά να νικάς άνδρες στις μάχες, και να είσαι ικανός να νικάς με το μάτι. Επίσης μέσω της εξάσκησης θα μπορείς να ελέγχεις ελεύθερα το σώμα σου, να κατακτάς άνδρες με το σώμα σου, και με αρκετή εξάσκηση θα μπορείς να νικάς δέκα άνδρες με το πνεύμα σου. Όταν φτάσεις σε αυτό το σημείο δεν σημαίνει πως θα είσαι άτρωτος; Επιπλέον, στην ευρεία στρατηγική ο ανώτερος άντρας θα μπορεί να διοικεί τους υποδεέστερους του ικανότατα, να χρησιμοποιεί τον εαυτό του σωστά, να κυβερνά την χώρα και να καθοδηγεί τον λαό, και να επιβάλει την πειθαρχία του άρχοντα.

Αν υπάρχει μια οδός που εμπεριέχει το πνεύμα του νικητή, του να βοηθά κάποιος τον εαυτό του και να αποκτά τιμή, αυτή είναι η Οδός της Στρατηγικής.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ

Το πνεύμα της σχολής της στρατηγικής Ni Ten Ichi είναι βασισμένο στο νερό, και αυτό το βιβλίο του Νερού εξηγεί μεθόδους της επίτευξης της νίκη με την μορφή του μακριού σπαθιού της σχολής Itchy.

Η γλώσσα δεν μπορεί να εξηγήσει την Οδό με λεπτομέρεια, αλλά μπορεί να γίνει αντιληπτή τουλάχιστον σε γενικό βαθμό. Μελέτα αυτό το βιβλίο: διάβασε μια λέξη και έπειτα διαλογίσου πάνω σε αυτήν. Αν ερμηνεύσεις το νόημα λάθος θα μπερδέψεις την Οδό. Οι αρχές της στρατηγικής είναι γραμμένες εδώ με όρους μάχης ενάντια ενός αντιπάλου, αλλά εσύ πρέπει να σκεφτείς πιο ελεύθερα ώστε να αποκτήσεις μια

κατανόηση τους για εφαρμογή σε μάχη δεκάδων χιλιάδων ανδρών σε κάθε πλευρά.

Η Στρατηγική είναι διαφορετική από άλλα πράγματα από την άποψη πως αν μπερδέψεις την Οδό έστω και λίγο θα αποξενωθείς από αυτήν και θα υποπέσεις σε σφάλματα. Αν διαβάσεις επιπόλαια αυτό το βιβλίο δεν θα φτάσεις την Οδό της Στρατηγικής. Αφομοίωσε τα αυτά που είναι γραμμένα σε αυτό το βιβλίο. Μην τα διαβάσεις απλά, ή τα αποστηθίσεις ή μιμηθείς, αλλά να αντιληφθείς τις αρχές δια μέσω της ίδιας σου της καρδιάς· μελέτα σκληρά για να αφομοιώσεις αυτά τα πράγματα μέσα στο σώμα σου.

Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΦΥΣΗ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ

Στην στρατηγική η πνευματικότητα δεν πρέπει να είναι διαφορετική από το φυσιολογικό. Στην μάχη όπως και στην καθημερινή ζωή πρέπει να είσαι αποφασισμένος αν και πράος. Να αντιμετωπίζεις τις συνθήκες χωρίς ένταση αλλά όχι και απρόσεκτα· το πνεύμα σου να είναι προσηλωμένο αλλά όχι αδιάλλακτο. Ακόμα και όταν το πνεύμα σου είναι χαλαρό μην αφήνεις το σώμα σου να χαλαρώσει, και όταν το σώμα σου είναι χαλαρό μην επιτρέπεις στο πνεύμα σου να μαλακώνει. Μην αφήνεις το πνεύμα σου να επηρεάζεται από το σώμα σου αλλά και το σώμα σου να επηρεάζεται από το πνεύμα σου. Να μην είσαι ούτε αποκαρδιωμένος αλλά ούτε και υπερβολικά εμψυχωμένος. Ένα εμψυχωμένο και αλαζονικό πνεύμα είναι αδύναμο πνεύμα, όπως και ένα αποκαρδιωμένο πνεύμα είναι ένα αδύναμο πνεύμα. Μην επιτρέψεις στον εχθρό σου να δει την πνευματική σου κατάσταση. Οι μικροί άνθρωποι πρέπει να είναι πλήρως εξοικειωμένοι με το πνεύμα των μεγάλων ανθρώπων, και οι μεγάλοι άνθρωποι πρέπει να είναι εξοικειωμένοι με το πνεύμα των μικρών ανθρώπων. Ανεξαρτήτως του μεγέθους σου, μην αυταπατάσαι από τις αντιδράσεις του σώματός σου. Με το πνεύμα σου ανοικτό και

ελεύθερο, να κοιτάς τα πράγματα από υψηλή οπτική. Πρέπει να αναπτύξεις την σοφία σου και το πνεύμα σου. Ακόνισε την σοφία σου: Μάθε την κοινωνική δικαιοσύνη, ξεχώρισε το καλό από το κακό, μελέτα τις Οδούς άλλων τεχνών μια προς μια. Όταν δεν μπορείς να εξαπατηθείς από τους άλλους άνδρες, τότε θα έχεις κατανοήσει πλήρως την σοφία της στρατηγικής. Η σοφία της στρατηγικής είναι διαφορετική από άλλα πράγματα. Στο πεδίο της μάχης, ακόμα και αν είσαι τρομερά πιεσμένος, πρέπει αδιάκοπα να εξετάζεις τις αρχές της στρατηγικής ούτως ώστε να διαμορφώσεις ένα σταθερό πνεύμα.

Η ΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ

Υιοθέτησε μια στάση με το κεφάλι ψηλά, που ούτε να κρέμεται αλλά ούτε και να κοιτά ψηλά, ούτε να είναι περιπλεγμένο. Το μέτωπό σου και το κενό μεταξύ των δυο σου φρυδιών δεν πρέπει να είναι ζαρωμένο. Μην γυρνάς τα μάτια σου αλλά ούτε να τα αφήνεις να βλεφαρίσουν, να είναι ελαφρά ανοικτά. Με τα χαρακτηριστικά σου να έχουν την σωστή μορφή, να κρατάς την γραμμή της μύτης σου ευθεία με τα ρουθούνια σου ελαφριά ανοιγμένα. Κράτα την γραμμή του σβέρκου ίσια: δώσε ζωντάνια και δύναμη στην γραμμή των μαλλιών σου, και με τον ίδιο τρόπο από τους ώμους σου και κάτω σε όλο σου το σώμα. Κατέβασε τους ώμους σου και, χωρίς να προεξέχει ο αφαλός σου, βάλε δύναμη στα πόδια σου από τα γόνατά σου μέχρι την άκρη των δαχτύλων των ποδιών σου. Σφίξε την κοιλιακή σου χώρα ούτως ώστε να μην λυγίζεις τους μηρούς. Θέσε το βοηθητικό σου σπαθί στην κοιλιακή χώρα, έτσι ώστε να μην είναι χαλαρό – αυτό ονομάζεται «λαμβάνω στάση μάχης». Σε όλες τις μορφές στρατηγικής, είναι σημαντικό να διατηρείς την στάση μάχης στην καθημερινή σου ζωή και να κάνεις μόνιμη στάση σου την στάση μάχης. Πρέπει να το μελετήσεις σωστά αυτό.

ΤΟ ΒΛΕΜΜΑ ΣΤΗΝ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ

Το βλέμμα θα πρέπει να είναι μεγάλο και ανοιχτό. Αυτό είναι το διττό βλέμμα «Αντίληψη και Όραση». Η αντίληψη είναι δυνατή και η όραση ασθενής. Στην στρατηγική είναι σημαντικό να βλέπεις τα μακριά πράγματα σαν να ήταν κοντινά και να βλέπεις τα κοντινά σαν να είναι μακριά. Είναι σημαντικό να προσέχεις το σπαθί του αντιπάλου και να μην αποσπάσαι από ανούσιες κινήσεις του σπαθιού του. Πρέπει να το μελετήσεις αυτό.

Το βλέμμα είναι το ίδιο και για τις μονομαχίες και για τις μεγάλες μάχες. Είναι σημαντικό στην στρατηγική να μπορείς να βλέπεις και στις δυο μεριές χωρίς να κουνάς τα μάτια. Δεν μπορείς να τελειοποιήσεις αυτήν την ικανότητα γρήγορα. Κατανόησε αυτό που είναι γραμμένο εδώ: χρησιμοποίησε αυτό το βλέμμα στην καθημερινή σου ζωή και μην διαφοροποιηθείς ότι και να γίνει.

Η ΛΑΒΗ ΤΟΥ ΣΠΑΘΙΟΥ

Πιάσε το μακρύ σπαθί με ένα αίσθημα χαλαρότητας στον αντίχειρα και τον δείκτη, με το μεσαίο δάχτυλο να είναι ούτε χαλαρό αλλά ούτε και σφιγμένο, και τα δυο τελευταία δάχτυλα σφιχτά. Είναι κακό να παίζει στο χέρι σου.

Όταν τραβάς το σπαθί, πρέπει να έχεις την βούληση να κόψεις τον αντίπαλο. Όταν κόβεις τον αντίπαλο δεν πρέπει να αλλάζεις την λαβή σου, και το χέρι σου δεν πρέπει να μαζεύεται. Όταν σπρώχνεις στην άκρη το σπαθί του εχθρού, ή το αποκρούεις, ή το διώχνεις από το χέρι του, πρέπει να αλλάξεις ελάχιστα την αίσθηση στον αντίχειρα και τον δείκτη.

Πάνω από όλα, πρέπει να είσαι πρόθυμος να κόψεις τον εχθρό, και αυτό να μεταφέρεται στην λαβή.

Δεν υπάρχει τέτοιο πράγμα όπως φονική λαβή. Γενικά, απεχθάνομαι την στασιμότητα και στο σπαθί και στο χέρι. Ένα στάσιμο χέρι σημαίνει νεκρό χέρι. Ευκαμψία σημαίνει ζωντανό χέρι. Πρέπει να το έχεις αυτό στο μυαλό σου.

ΤΟ ΠΑΤΗΜΑ

Με την άκρη των δαχτύλων του ποδιού σου να αιωρούνται λιγάκι, πάτα με τις φτέρνες. Είτε κινείσαι γρήγορα είτε αργά, με μικρά ή μεγάλα βήματα, τα πόδια σου θα πρέπει να κινούνται όπως στο κανονικό περπάτημα. Απεχθάνομαι τα τρία είδη περπατήματος γνωστά ως «πηδηχτό πόδι», «αιωρούμενο πόδι» και «σταθερά βήματα». Το γνωστό ως «Γιν Γιανγκ πόδι» είναι σημαντικό στην Οδό. Το γιν γιανγκ πόδι σημαίνει να μην κινείς μόνο το ένα πόδι. Σημαίνει να κινείς τα πόδια σου αριστερά δεξιά και δεξιά αριστερά όταν κόβεις, όταν υποχωρείς ή αποκρούεις μια επίθεση. Δεν πρέπει να κινείσαι στο ένα πόδι.

ΟΙ ΠΕΝΤΕ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΣΤΑΣΕΙΣ

Οι πέντε στάσεις είναι: Η Πάνω, η Μεσαία, η Κάτω, η Δεξιά Πλευρά και η Αριστερή Πλευρά. Ωστόσο, αν και η στάση έχει αυτές τις πέντε κατηγορίες, ο σκοπός όλων αυτών είναι να κόψεις τον αντίπαλο. Δεν υπάρχουν άλλες από αυτές τις πέντε.

Σε οποιαδήποτε στάση και αν βρίσκεσαι, μην σε ενδιαφέρει να την φτιάξεις: Να σκέφτεσαι μόνο το κόψιμο. Η στάση σου πρέπει να είναι μεγάλη ή μικρή ανάλογα τις συνθήκες. Η Πάνω, η Κάτω και η Μεσαία στάση είναι αποφασιστικές. Η Αριστερή Πλευρά και η Δεξιά Πλευρά είναι παρορμητικές. Η Αριστερή με την Δεξιά πρέπει να χρησιμοποιηθούν αν υπάρχει ένα εμπόδιο μπροστά ή στην μια

πλευρά. Η απόφαση της χρήσης της Δεξιάς ή της Αριστερής βασίζεται στο μέρος.

Η ουσία της οδού είναι η εξής. Για να καταλάβεις την στάση πρέπει να καταλάβεις την Μεσαία Στάση. Αν δούμε την στρατηγική σε ευρύ επίπεδο, η μεσαία στάση είναι η θέση του Διοικητή, και οι άλλες θέσεις ακολουθούν τον διοικητή. Πρέπει να το εκτιμήσεις αυτό.

Η ΟΔΟΣ ΤΟΥ ΜΑΚΡΙΟΥ ΣΠΑΘΙΟΥ

Η γνώση της Οδού του μακριού σπαθιού σημαίνει πως μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε με τα δυο δάχτυλα το σπαθί που κουβαλούμε συνήθως μαζί μας. Αν γνωρίζουμε την οδό του σπαθιού καλά μπορούμε να το χρησιμοποιήσουμε εύκολα. Αν προσπαθήσεις να δαμάσεις το μακρύ σπαθί γρήγορα θα μπερδέψεις την οδό. Για να κραδαίνεις το μακρύ σπαθί σωστά πρέπει να το κραδαίνεις ήρεμα. Αν προσπαθήσεις να το χειριστείς γρήγορα, όπως μια ντάλια ή ένα κοντό σπαθί, θα πλανάσαι κόβοντας σαν να χρησιμοποιείς το κοντό σπαθί. Δεν μπορείς να σφάξεις έναν άνδρα με το μακρύ σπαθί χρησιμοποιώντας αυτή την μέθοδο. Όταν έχεις κόψει κάθετα με το μακρύ σπαθί, σήκωσέ το ευθεία επάνω· όταν κόβεις οριζόντια, να επιστρέφεις στην θέση οριζόντια. Να επιστρέψεις το σπαθί με λογικό τρόπο, τεντώνοντας πάντα τους αγκώνες ανοικτά. Χρησιμοποίησε το σπαθί δυνατά. Αυτός είναι ο δρόμος του μακριού σπαθιού. Αν μάθεις να χρησιμοποιείς αυτές τις πέντε προσεγγίσεις της στρατηγικής μου, θα μπορείς να χρησιμοποιήσεις το σπαθί καλά. Πρέπει να εξασκείσαι συνεχώς.

ΟΙ ΠΕΝΤΕ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ

1. Η πρώτη προσέγγιση είναι η μεσαία προσέγγιση. Να αντιμετωπίσεις τον αντίπαλο με την μύτη του σπαθιού

έναντι του προσώπου του. Όταν επιτίθεται, διώξε το σπαθί του στα δεξιά και «καβάλησε το». Ή όταν ο εχθρός επιτίθεται, οδήγησε την μύτη του σπαθιού του προς τα κάτω, κράτα το σπαθί σου εκεί που είναι και όταν προσπαθήσει να επιτεθεί ξανά αμέσως, κόψε τα χέρια του από κάτω. Αυτή είναι η πρώτη μέθοδος. Οι πέντε προσεγγίσεις είναι αυτού του είδους τα πράγματα. Πρέπει να εξασκείσαι συνέχεια χρησιμοποιώντας ένα μακρύ σπαθί για να τις μάθεις. Όταν τελειοποιήσεις την Οδό του μακριού σπαθιού, θα μπορείς να ελέγχεις κάθε επίθεση που κάνει ο αντίπαλος. Σου εγγυώμαι δεν υπάρχουν άλλες από αυτές τις πέντε στάσεις του μακριού σπαθιού του Νι Το.

2. Στην δεύτερη προσέγγιση με το μακρύ σπαθί, από την Πάνω στάση κόψε τον εχθρό όπως επιτίθεται. Αν ο εχθρός αποφύγει το κόψιμο, κράτα το σπαθί εκεί που είναι και, ανεβαίνοντας από κάτω κόψε τον όπως ξανά-επιτίθεται. Είναι δυνατό να επαναλάβεις το κόψιμο από εδώ. Σε αυτή τη μέθοδο υπάρχουν διάφορες παραλλαγές όσον αφορά το πνεύμα και τον χρονισμό. Θα μπορείς να το καταλάβεις αυτό μέσω της προπόνησης της σχολής Itchy. Θα νικάς πάντα με τις πέντε μεθόδους του μακριού σπαθιού. Πρέπει να ασκείσαι συνεχώς.
3. Στην Τρίτη προσέγγιση, υιοθέτησε την Κάτω στάση, προμηνύοντας μια επίθεση προς τα πάνω. Όταν ο εχθρός επιτεθεί, χτύπα τα χέρια του από κάτω. Αν το κάνεις αυτό, μπορεί να προσπαθήσει να χτυπήσει το σπαθί σου κάτω. Αν γίνει έτσι, κόψε το επάνω μέρος του χεριού του οριζόντια με μια αίσθηση διασταύρωσης. Αυτό σημαίνει πως από την κάτω στάση χτυπάς τον εχθρό την στιγμή που επιτίθεται. Θα συναντάς συχνά αυτήν την μέθοδο, είτε ως αρχάριος είτε πολύ αργότερα στην στρατηγική/ Πρέπει να εξάσκησε κρατώντας ένα μακρύ σπαθί.
4. Στην τέταρτη προσέγγιση, υιοθέτησε την στάση της Αριστερής Πλευράς. Όπως ο εχθρός επιτίθεται, χτύπα το χέρι του από κάτω. Αν όπως χτυπάς το χέρι του, αυτός προσπαθήσει να αποκρούσει το σπαθί σου προς τα κάτω,

με την πρόθεση να χτυπήσεις τα χέρια του, απέφυγε το σπαθί του και κόψε στο ύψος του ώμου σου. Αυτή είναι η Οδός του μακριού σπαθιού. Δια μέσω αυτής της μεθόδου νικάς αποφεύγοντας την γραμμή της επίθεσης του εχθρού. Πρέπει να το ερευνήσεις αυτό.

5. Στην πέμπτη προσέγγιση, το σπαθί είναι στην στάση της Δεξιάς Πλευράς. Σε συμφωνία με την επίθεση του εχθρού, διέσχισε με το σπαθί σου από κάτω στην μια πλευρά προς τα πάνω. Μετά κόψε ίσια από πάνω. Αυτή η μέθοδος είναι σημαντική για να γνωρίσεις την Οδό του μακριού σπαθιού καλά. Αν μπορείς να χρησιμοποιήσεις αυτή τη μέθοδο, μπορείς να χειριστείς ελεύθερα ένα βαρύ μακρύ σπαθί. Δεν μπορώ να περιγράψω με λεπτομέρεια πώς να χρησιμοποιείς αυτές τις πέντε προσεγγίσεις. Πρέπει να εξοικειωθείς σωστά με την Οδό μου «σε αρμονία με το μακρύ σπαθί». Μάθε τον μεγάλο χρονισμό, κατάλαβε το μακρύ σπαθί του αντιπάλου και συνήθισε τις πέντε προσεγγίσεις. Θα νικάς πάντα αν χρησιμοποιείς αυτές τις πέντε μεθόδους, με διάφορους χρονισμούς σχετικά με το πνεύμα του εχθρού. Πρέπει να διαλογιστείς πάνω σε αυτά πολύ προσεκτικά.

Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΗΣ «ΣΤΑΣΗΣ ΟΧΙ ΣΤΑΣΗ»

Η στάση όχι στάση σημαίνει πως δεν είναι αναγκαία αυτά που είναι γνωστά ως στάσεις του μακριού σπαθιού. Ακόμα και αν οι στάσεις υπάρχουν, ως οι πέντε τρόποι να κρατάς το μακρύ σπαθί.

Όπως και να κρατάς το σπαθί πρέπει να είναι με τέτοιο τρόπο που να είναι εύκολο να κόψεις τον εχθρό σωστά, και σε συμφωνία με τις συνθήκες, το μέρος και την σχέση σου με τον εχθρό. Από την Πάνω στάση όπως πέφτει το ηθικό σου μπορείς να υψώσεις το σπαθί σου και να υιοθετήσεις την Μεσαία στάση.

Από την Κάτω στάση μπορείς να υψώσεις το σπαθί και να υιοθετήσεις την Μεσαία στάση όπως απαιτεί η περίσταση. Αναλόγως τις συνθήκες, αν γυρνάς το σπαθί σου από την Αριστερή ή την Δεξιά στάση προς το κέντρο, τότε καταλήγουμε στην Μεσαία ή στην κάτω στάση.

Η αρχή αυτή καλείται «Υπαρκτή Στάση – Ανύπαρκτη Στάση». Το πρώτο πράγμα που ισχύει όταν παίρνεις το σπαθί στα χέρια σου είναι η πρόθεσή σου να κόψεις τον αντίπαλο, με κάθε μέσο και με κάθε τρόπο. Όποτε αποφεύγεις, χτυπάς, τρέχεις κτυπάς ή ακουμπάς το μαινόμενο σπαθί του εχθρού, πρέπει να κόψεις τον εχθρό με την ίδια κίνηση. Είναι σημαντικό να το αντιληφθείς αυτό. Αν σκέφτεσαι μόνο να κτυπάς, να ορμάς ή να ακουμπάς τον αντίπαλο, δεν θα είσαι ικανός να τον κόψεις πραγματικά. Πάνω από όλα θα πρέπει να σκέφτεσαι να καταφέρεις με την κίνησή σου να τον κόψεις. Πρέπει να το μελετήσεις σοβαρά αυτό.

Η Στάση στην στρατηγική μεγάλων διαστάσεων ονομάζεται «Παράταξη Μάχης». Όλες οι στάσεις είναι για να νικάς μάχες. Ο σταθερός σχηματισμός είναι κακός. Διαλογίσου σοβαρά πάνω σε αυτό.

ΝΑ ΚΤΥΠΑΣ ΤΟΝ ΕΧΘΡΟ ΣΕ «ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ»

Με το «σε ένα χρόνο» εννοώ όταν ο αντίπαλος είναι κοντά, να τον κτυπήσεις όσο πιο γρήγορα και άμεσα γίνεται, χωρίς να κινείς το σώμα σου ή να συμβιβάζεις το πνεύμα σου, εν όσο τον βλέπεις αναποφάσιστο. Ο χρονισμός του κτυπήματος πριν ο εχθρός αποφασίσει να υποχωρήσει ή να κτυπήσει είναι αυτό το «σε ένα χρόνο». Πρέπει να εξασκηθείς για να επιτύχεις αυτόν τον χρονισμό, για να μπορείς να κτυπήσεις άμεσα.

Ο ΚΟΡΜΟΣ ΤΩΝ ΔΥΟ ΧΡΟΝΩΝ

Όταν επιτίθεσαι και ο εχθρός οπισθοχωρείς γρήγορα, όταν τον δεις σε ένταση προσποιήσου ένα κόψιμο. Τότε, όσο χαλαρώνει, ακολούθα και κτύπα τον. Αυτός είναι ο κορμός των «δυο χρόνων». Είναι πολύ δύσκολο να το καταλάβεις απλά διαβάζοντας αυτό το βιβλίο, αλλά πολύ σύντομα θα καταλάβεις με λίγη καθοδήγηση.

ΌΧΙ ΣΧΕΔΙΟ

Σε αυτή τη μέθοδο, όταν ο εχθρός επιτίθεται και αποφασίζεις να επιτεθείς και εσύ, κτύπα με το σώμα σου, και κτύπα και με το πνεύμα σου, και κτύπα από το Κενό με τα χέρια σου να επιταχύνουν γρήγορα. Αυτό είναι το κόψιμο του «Όχι σχέδιο». Αυτή είναι η πιο σημαντική μέθοδος κτυπήματος. Χρησιμοποιείται συχνά. Πρέπει να εξασκηθείς σκληρά για να το καταλάβεις.

ΤΟ ΚΟΨΙΜΟ ΤΟΥ ΤΡΕΧΟΥΜΕΝΟΥ ΝΕΡΟΥ

Το «κόψιμο του τρεχούμενου νερού» χρησιμοποιείται όταν παλεύεις κόψη με κόψη με τον αντίπαλο. Όταν απεμπλακεί και υποχωρήσει γρήγορα προσπαθώντας να επιτεθεί πηδώντας με το σπαθί του, άπλωσε το κορμί σου και το πνεύμα σου και κόψε τον όσο πιο αργά μπορείς με το μακρύ σου σπαθί, ακολουθώντας το κορμί σου σαν στάσιμο νερό. Μπορείς να κόψεις με σιγουριά αν το μάθεις αυτό. Πρέπει να αναγνωρίσεις την ικανότητα του εχθρού.

ΣΥΝΕΧΕΣ ΚΟΨΙΜΟ

Όταν επιτίθεσαι και επιτίθεται και ο εχθρός επίσης, και τα σπαθιά σας συναντηθούν, σε μια κίνηση κόψε το κεφάλι του, τα χέρια του και τα πόδια του. Όταν πετύχεις να κόψεις διάφορα σημεία με μια γύρα του σπαθιού, τότε έχεις εκτελέσει ένα «συνεχές κόψιμο». Πρέπει να εξασκήσεις αυτό το κόψιμο· χρησιμοποιείται συχνά. Με λεπτομερή εξάσκηση θα είσαι ικανός να το καταλάβεις.

ΤΟ ΠΥΡ ΚΑΙ ΟΙ ΛΙΘΟΙ

Κόψε τις Φλόγες και το Κόψιμο των Λίθων σημαίνει πως όταν το σπαθί του εχθρού και το δικό σου συναντηθούν εσύ κόβεις όσο πιο δυνατά μπορείς χωρίς να σηκώσει το σπαθί ούτε λίγο. Αυτό σημαίνει γρήγορο κόψιμο με τα χέρια, το σώμα και τα πόδια – και τα τρία μαζί να κόβουν δυνατά. Αν προετοιμαστείς αρκετά θα είσαι ικανός να κόψεις δυνατά.

ΤΟ ΚΟΨΙΜΟ ΤΩΝ ΚΟΚΚΙΝΩΝ ΦΥΛΛΩΝ

Το κόψιμο των κόκκινων φύλλων (μεταφορά για την ρήψη, τα νεκρά φύλλα) σημαίνει να ρίχνεις το σπαθί του αντιπάλου κάτω. Το πνεύμα θα πρέπει να παίρνει τον έλεγχο του σπαθιού του. Όταν ο εχθρός είναι σε μια στάση του μακριού σπαθιού μπροστά σου και έχει πρόθεση να κόψει, να κτυπήσει και να αποφύγει, εσύ θα κτυπήσει πολύ δυνατά το σπαθί του με το κόψιμο της Φλόγας και των Λίθων, ίσως μέσα στο πνεύμα του κοψίματος «Χωρίς Σχέδιο». Αν εσύ κτυπήσεις προς τα κάτω την αιχμή του σπαθιού του με ένα αίσθημα κολλήματος,

τότε αυτός αναγκαστικά θα ρίξει το σπαθί του. Αν εξασκήσεις αυτό το κόψιμο θα γίνει κάποια στιγμή εύκολο να ρίξεις το σπαθί του εχθρού. Πρέπει να το εξασκείς συνεχώς.

ΤΟ ΣΩΜΑ ΣΤΗΝ ΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΠΑΘΙΟΥ

Επίσης και «το μακρύ σπαθί στην θέση του σώματος». Συνήθως κινούμε το σώμα μας και το σπαθί την ίδια στιγμή για να κόψουμε τον εχθρό. Ωστόσο, ανάλογα την μέθοδο του κοψίματος του εχθρού, μπορείς να ορμήξεις εναντίων του με το σώμα σου πρώτα, και έπειτα να κόψεις με το σπαθί, αλλά γενικά κτυπάς με σώμα και μετά κόβεις με το σπαθί. Πρέπει να το μελετήσεις καλά αυτό και να εξασκήσεις το κτύπημα.

ΚΟΨΙΜΟ ΚΑΙ ΣΚΙΣΙΜΟ

Το κόβω και το σχίζω είναι διαφορετικές έννοιες. Το κόψιμο, οποιαδήποτε μορφή και αν έχει, είναι αποφασιστικό, με ξεκάθαρο πνεύμα. Το σκίσιμο δεν είναι τίποτα άλλο παρά ένα άγγιγμα του αντιπάλου. Ακόμα και αν τον σκίσεις δυνατά, και ακόμα και αν ο εχθρός πεθάνει ακαριαία, είναι σκίσιμο. Όταν κόβεις, το πνεύμα σου είναι καθαρό. Πρέπει να το εκτιμήσεις αυτό. Αν πρώτα σκίσεις τα πόδια ή τα χέρια του εχθρού, πρέπει τότε να τον κόψεις δυνατά. Το σκίσιμο είναι στο ίδιο πνεύμα με το άγγιγμα. Όταν το καταλάβεις αυτό, αυτά τα δύο γίνονται εντελώς ξεχωριστά. Μάθε το σωστά.

ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΗΣ ΚΙΝΕΖΙΚΗΣ ΜΑΪΜΟΥΣ

Το σώμα της Κινέζικης Μαϊμούς είναι το πνεύμα του να μην απλώνεις τα χέρια σου. Το πνεύμα είναι να μπεις γρήγορα,

χωρίς να προεκτείνεις καθόλου τα χέρια σου πριν κόψεις τον εχθρό. Αν σκοπεύεις να μην προεκτείνεις τα χέρια σου τότε είσαι σημαντικά μακριά· το πνεύμα είναι να χωθείς με όλο σου το σώμα. Όταν βρεθείς σε απόσταση ίση με το βεληνεκές των χεριών σου γίνεται πολύ εύκολο να κινήσεις το σώμα σου. Πρέπει να το ερευνήσεις σωστά.

ΚΟΛΑ ΚΑΙ ΒΕΡΝΙΚΙ

Το πνεύμα του «Κόλα και Βερνίκι» είναι να κολλάς στον αντίπαλο και να μην αποχωρίζεσαι από αυτόν. Όταν προσεγγίσεις τον εχθρό, κόλλα του δυνατά με το κεφάλι, το σώμα και τα πόδια. Οι άνθρωποι τείνουν να προωθούν το κεφάλι και τα πόδια γρήγορα, ενώ το σώμα μένει λίγο πιο πίσω. Πρέπει να κολλήσεις δυνατά έτσι που να μην υπάρχει καθόλου κενό μεταξύ το σώμα του αντιπάλου και το δικό σου. Πρέπει να το σκεφτείς σοβαρά αυτό.

ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΗ ΤΟΥ ΥΨΟΥΣ

Με την «διεκδίκηση ύψους» εννοώ, πως όταν είσαι κοντά με τον εχθρό, να ανταγωνιστείς με αυτόν για το μεγαλύτερο ύψος χωρίς να υποκύψεις. Τέντωσε τα πόδια σου, τους μηρούς σου, και τέντωσε τον σβέρκο σου ενώ είστε πρόσωπο με πρόσωπο. Όταν νομίζεις πως έχεις νικήσει, και είσαι ψηλότερα από αυτόν, σπρώξε δυνατά. Πρέπει να το μάθεις αυτό.

ΠΩΣ ΝΑ ΚΟΛΗΣΕΙΣ

Όταν ο εχθρός επιτίθεται και επιτίθεσαι και εσύ με το σπαθί, πρέπει να συναντήσεις το σπαθί του με το δικός σου και

να το κολλήσεις επάνω καθώς υποδέχεσαι την επίθεσή του. Το πνεύμα του κολλήματος είναι να μην κτυπάς το σπαθί του αντιπάλου δυνατά, αλλά να το κτυπάς έτσι ώστε να μην χωρίζονται εύκολα. Είναι καλύτερα να προσεγγίσεις όσο πιο ήρεμα γίνεται όταν κτυπάς το σπαθί του αντιπάλου με την πρόθεση του κολλήματος. Η διαφορά μεταξύ «Κολλήματος» και «Μπλεξίματος» είναι ότι το κόλλημα είναι σταθερό και το μπλέξιμο ασθενές. Πρέπει να το εκτιμήσεις αυτό.

ΤΟ ΚΤΥΠΗΜΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ

Το Κτύπημα στο Σώμα σημαίνει να προσεγγίζεις τον εχθρό από ένα κενό στην άμυνά του. Το πνεύμα είναι να τον κτυπήσεις με το σώμα σου. Γύρνα το πρόσωπό σου λιγάκι στην μια πλευρά και κτύπα τον εχθρό κατάστηθα με τον αριστερό σου ώμο. Προσέγγισε τον εχθρό με το πνεύμα να τον διώξεις πίσω, κτυπώντας όσο πιο δυνατά γίνεται σε χρόνο μιας αναπνοής σου. Αν καταφέρεις να προσεγγίσεις τον εχθρό, θα μπορείς να τον ρίξεις δέκα ή και είκοσι πόδια πίσω. Είναι δυνατόν να τον κτυπάς μέχρι να είναι νεκρός. Εξασκήσου σωστά.

ΤΡΕΙΣ ΤΡΟΠΟΙ ΝΑ ΑΠΟΦΥΓΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΘΕΣΗ

Υπάρχουν τρεις τρόποι να αποφύγεις ένα κόψιμο:

Πρώτα, με το να αποκρούεις το σπαθί του εχθρού προς τα δεξιά, προσποιούμενος ένα κάρφωμα στα μάτια του, καθώς αυτός επιτίθεται.

Ή, κατευθύνοντας το σπαθί του εχθρού προς το δεξί του μάτι με την πρόθεση να κατευθυνθείς τον λαιμό του.

Ή, όταν έχεις ένα κοντό μακρύ σπαθί, χωρίς να νοιάζεσαι να αποφύγεις το σπαθί του εχθρού, να τον πλησιάσεις γρήγορα, καθώς προσπαθείς να τον καρφώσεις στο πρόσωπο με το αριστερό σου χέρι. Αυτές είναι οι τρεις μέθοδοι της απόκρουσης. Πρέπει να έχεις στον νου σου πως πάντα έχεις την επιλογή να ελευθερώσεις το αριστερό σου χέρι και να τον χτυπήσεις στο πρόσωπο με γροθιά. Για αυτό είναι σημαντικό να εξασκηθείς επιμελώς.

ΚΑΡΦΩΜΑ ΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ

Το κάρφωμα στο πρόσωπο σημαίνει, όταν είσαι αντιμέτωπος με τον εχθρό, το πνεύμα σου να είναι πρόθυμο να καρφώσει στο πρόσωπο, ακολουθώντας την γραμμή του σπαθιού με την αιχμή του μακριού σου σπαθιού. Αν σκοπεύεις να καρφώσεις στο πρόσωπό του, το πρόσωπό του και το σώμα του θα γίνουν διαχειρίσιμα. Όταν ο αντίπαλος γίνει διαχειρίσιμος, οι ευκαιρίες για νίκη είναι πολλές. Πρέπει να συγκεντρωθείς σε αυτό. Όταν μάχεσαι και το σώμα το εχθρού σου γίνει διαχειρίσιμο, μπορείς να νικήσεις γρήγορα, οπότε δεν πρέπει να ξεχνάς να καρφώνεις στο πρόσωπο. Πρέπει να αναζητήσεις την αξία της τεχνικής αυτής μέσω της άσκησης.

ΚΑΡΦΩΜΑ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ

Το κάρφωμα στην καρδιά σημαίνει, όταν πολεμάς και υπάρχουν εμπόδια από πάνω, ή στα πλάγια, και όταν είναι δύσκολο να κόψεις, πρέπει να καρφώνεις. Πρέπει να κτυπάς κατάκαρδα χωρίς να αφήνεις την αιχμή του σπαθιού να κυματίζει, δείχνοντας στον αντίπαλο την κόψη του σπαθιού, και με το πνεύμα να αποκρούσεις το σπαθί του εχθρού. Το πνεύμα αυτής της αρχής είναι συχνά χρήσιμο όταν κουραστούμε ή όταν για

κάποιο λόγο το σπαθί μας δεν μπορεί να κόψει. Πρέπει να θυμάσαι την εφαρμογή αυτής της μεθόδου.

ΝΑ ΤΙΜΩΡΕΙΣ ΜΕ «ΤΟΥΤ-ΤΟΥΤ»

Να τιμωρείς σημαίνει πως, όταν ο εχθρός προσπαθεί να ανταποδώσει ένα κόψιμο όπως επιτίθεσαι, εσύ αντεπιτίθεσαι ξανά από κάτω με την πρόθεση να καρφώσεις, προσπαθώντας να τον κρατήσεις κάτω. Με πολύ υψηλό χρονισμό εσύ κόβεις, τιμωρώντας τον εχθρό. Κάρφωσε προς τα πάνω «τουτ» και μετά κόψε «τουτ». Αυτός ο χρονισμός συναντάται συχνά στις ανταλλαγές κτυπημάτων. Ο τρόπος για να τιμωρήσεις με «Τουτ-ΤΟΥΤ» είναι να συγχρονίσεις το κόψιμο ταυτόχρονα με το να σηκώσεις το σπαθί σου σαν να καρφώνεις τον εχθρό. Πρέπει να το μάθεις αυτό μέσω της επαναλαμβανόμενης εξάσκησης.

Η ΔΥΝΑΤΗ ΑΠΟΦΥΓΗ

Με τον όρο «δυνατή αποφυγή» εννοούμε πως όταν τα σπαθιά σας συγκρούονται με τον εχθρό, εσύ συναντάς την επίθεσή του με το σπαθί σου με έναν ρυθμό τι-νταμ, τι νταμ, διώχνοντας το σπαθί του και κόβοντάς τον. Το πνέυμα της δυνατής αποφυγής δεν είναι να αποφεύγεις ή να κτυπάς δυνατά το σπαθί του αντιπάλου, αλλά να διώχνεις το σπαθί του αντιπάλου σε συμφωνία με την επίθεσή του, αποσκοπώντας στο να τον κόψεις γρήγορα. Αν το καταλάβεις τον χρονισμό της απόκρουσης, όσο δυνατά και αν συγκρουστούν τα σπαθιά σας, η αιχμή του σπαθιού σου δεν θα υποχωρήσει ούτε λίγο. Πρέπει να το διερευνήσεις αυτό αρκετά για να μπορέσεις να το καταλάβεις.

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΠΟΛΛΟΙ ΕΧΘΡΟΙ

Το «υπάρχουν πολλοί εχθροί» χρησιμοποιείτε όταν μάχεσαι εσύ εναντίων πολλών. Τράβα και τα δυο σπαθιά, και το μακρύ και το βοηθητικό και υιοθέτησε μια ανοικτή αριστερή και δεξιά στάση. Το πνεύμα είναι να κυνηγάς τους εχθρούς γύρω σου από πλευρά σε πλευρά, ακόμα και αν έρχονται και από τις τέσσερις πλευρές. Παρατήρησε την σειρά των επιθέσεων τους, και συνάντησε πρώτα αυτούς που θα επιτεθούν πρώτοι. Να έχεις τα μάτια σου δεκατέσσερα, μελετώντας προσεκτικά την σειρά των επιθέσεων, και κόβει αριστερά και δεξιά με εναλλάξ χρήση των σπαθιών σου. Η αναμονή είναι κακή. Πάντα να αναθεωρείς την στάση σου και στις δυο πλευρές, κόβοντας τους εχθρούς σου όπως αυτοί προχωρούν, λιώνοντας τους σε κάθε πλευρά από όπου επιτίθενται. Ότι και να κάνεις, πρέπει να οδηγείς τους εχθρούς μαζί, σαν να δένεις μια γραμμή ψαριών, και όταν τους δεις συσσωρευμένους, κόψε τους δυνατά χωρίς να τους δίνεις χώρο για να κουνηθούν.

ΤΟ ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑ ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΑ ΚΤΥΠΗΜΑΤΑ

Μπορείς να ξέρεις πώς να νικήσεις δια μέσω της στρατηγικής με το μακρύ σπαθί, αλλά δεν μπορεί να εξηγηθεί εις βάθος δια μέσω της γραφής. Πρέπει να το εξασκήσεις σοβαρά ώστε για να μπορέσεις να καταλάβεις πώς να νικήσεις.

Προφορική παράδοση: «Η πραγματική Οδός της Στρατηγικής αποκαλύπτεται δια μέσω του μακριού σπαθιού».

ΕΝΑ ΚΟΨΙΜΟ

Μπορείς να νικήσεις με σιγουριά με το πνεύμα του «ενός κοψίματος». Είναι δύσκολο να το αντιληφθείς αυτό αν δεν μάθεις την στρατηγική καλά. Αν εξασκηθείς καλά σε αυτήν την Οδό. Η στρατηγική θα απορρέει από την καρδιά σου και θα είσαι ικανός να νικήσεις εύκολα. Πρέπει να εξασκηθείς σοβαρά.

ΑΜΕΣΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Το πνεύμα της «Άμεσης Επικοινωνίας» είναι πως η πραγματική Οδός της σχολής Νι Το Ιτchy παραδίδεται και εξαπλώνετε στον μαθητή.

Προφορική Παράδοση: «Δίδαξε το σώμα σου στρατηγική».

Όπως αναφέρθηκε στο παρών βιβλίο, το βιβλίο αυτό είναι μια περιγραφή του τρόπου μάχης της σχολής Ιτchy. Για να μάθεις πώς να νικάς με το μακρύ σπαθί στην στρατηγική, πρώτα μάθε τις πέντε προσεγγίσεις και τις πέντε στάσεις, και απορρόφησε την Οδό του μακριού σπαθιού μέσα στο σώμα σου. Πρέπει να κατανοήσεις το πνεύμα και τον χρονισμό, να χειρίζεσαι το μακρύ σπαθί εύκολα, και να κινείς το σώμα και τα πόδια σου σε αρμονία με το πνεύμα σου.

Είτε νικάς έναν άνδρα είτε δυο, τότε θα γνωρίζεις αρχές της στρατηγικής. Μελέτα το περιεχόμενο αυτού του βιβλίου, εξετάζοντας ένα προς ένα τα πράγματα, και πολεμώντας με αντιπάλους θα διδαχτείς σταδιακά τις αρχές της Οδού. Με μέθοδο, έχοντας υπομονετικό πνεύμα, απορρόφησε την αρετή όλων αυτών, και μερικές φορές να σηκώνεις το χέρι για μάχη. Διατήρησε αυτό το πνεύμα όποτε διασταυρώνεις σπαθιά με τον εχθρό. Με σταθερό βήμα περπάτησε τον δρόμο των χιλίων μιλίων.

Μελέτα στρατηγική ανά τα χρόνια και πέτυχε να δημιουργήσεις το πνεύμα του πολεμιστή. Σήμερα είναι η νίκη

ενάντια του χθεσινού σου εαυτού· αύριο είναι η νίκη σου ενάντια σε υποδεέστερους άνδρες. Έπειτα, για να καταφέρεις να νικήσεις πιο ικανούς άνδρες, προπονήσου σύμφωνα με αυτό το βιβλίο, και μην αφήσεις την καρδιά σου να παρασυρθεί σε ξένα μονοπάτια. Ακόμα και αν σκοτώσεις έναν εχθρό, αν δεν είναι βασισμένο σε αυτό που έμαθες δεν είναι η πραγματική οδός. Αν κατανοήσεις αυτήν την μέθοδο της Οδού της νίκης, τότε θα είσαι ικανός να νικήσεις μερικές δεκάδες ανδρών. Ότι απομένει είναι η ικανότητα στην σπαθασκία, την οποία μπορείς να αναπτύξεις σε μάχες και μονομαχίες.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ

Στο βιβλίο της φωτιάς της σχολής της στρατηγικής Ni To Itchy περιγράφω την μάχη ως φωτιά. Καταρχήν, οι άνθρωποι σκέφτονται μυωπικά όσον αφορά τα οφέλη της στρατηγικής. Χρησιμοποιώντας τις άκρες των δακτύλων τους, γνωρίζουν μόνο τις τρεις από τις πέντε ίντσες του καρπού. Αφήνουν μια μάχη να κριθεί, όπως το δίπλωμα μιας ντάλιας, σχεδόν αποκλειστικά από το τίναγμα των χεριών τους. Εξειδικεύονται στην ταχύτητα, ένα θέμα μικρής σημασίας, και μαθαίνουν ανούσια πράγματα όπως τις κινήσεις των χεριών και των ποδιών με το *sinai*¹. Στην δική μου στρατηγική, η εκπαίδευση για να σκοτώνεις τους εχθρούς απορρέει από πολλούς παράγοντες

¹ Υπάρχουν δυο ειδών εκπαιδευτικά σπαθιά που είναι προσομοιώσεις του μακριού σπαθιού. Το ένα είναι το *Sinai*, ένα σπαθί που αποτελείται από κομμάτια μπαμπού δεμένα μαζί, και το άλλο είναι το *Bokken*, ένα σπαθί που έχει την όψη του *katana* και είναι από ξύλο συνήθως βελανιδιάς.

όπως, να μάχεσαι για επιβίωση, να ανακαλύπτεις το νόημα της ζωής και του θανάτου, να μάθεις την Οδό του σπαθιού, να εκτιμάς την δύναμη των επιθέσεων και να κατανοείς την Οδό της «κόψης και της αιχμής» του σπαθιού. Δεν μπορείς να επωφεληθείς από μικρές τεχνικές ειδικά όταν έχεις πλήρη εξάρτηση¹. Η δική μου Οδός της Στρατηγικής είναι η σίγουρη μέθοδος για να νικήσεις όταν μάχεσαι για την ζωή σου εναντίων πέντε αντρών. Δεν υπάρχει κανένα λάθος με την αρχή «ένας άνδρας μπορεί να νικήσει δέκα, οπότε χίλιοι μπορούν να νικήσουν δέκα χιλιάδες». Πρέπει να το ερευνήσεις αυτό.

Φυσικά δεν μπορείς να μαζέψεις χίλιους ή δέκα χιλιάδες άνδρες για καθημερινή εξάσκηση. Αλλά μπορείς να ειδικευτείς στην στρατηγική μέσω της εξάσκησης με ένα μόνο σπαθί, ώστε να μπορείς να καταλαβαίνεις την στρατηγική του εχθρού, την δύναμη και τους πόρους του, και να εκτιμήσεις πώς να εφαρμόσεις την στρατηγική για να νικήσεις δέκα χιλιάδες εχθρούς. Οποιοσδήποτε άνδρας θελήσει να εξειδικευτεί στην ουσία της στρατηγικής πρέπει να μελετήσει επιμελώς, και να εξασκείτε μέρα νύκτα. Έτσι μπορεί να αναπτύξει τις ικανότητές του, να ελευθερωθεί από τον εαυτό του και να αποκτήσει ειδικές ικανότητες. Θα βρεθεί να διαθέτει θαυμάσια δύναμη. Αυτό είναι το πραγματικό αποτέλεσμα της στρατηγικής.

ΑΝΑΛΟΓΩΣ ΤΟ ΜΕΡΟΣ

Εξέτασε το περιβάλλον σου.

Στάσου στον ήλιο· αυτό είναι, να παίρνεις στάση με τον ήλιο στην πλάτη σου. Αν η συνθήκες δεν το επιτρέπουν, πρέπει να προσπαθήσεις να κρατήσεις τον ήλιο στην δεξιά σου πλευρά. Μέσα σε κτίρια, πρέπει να σταθείς με την είσοδο πίσω σου ή στα δεξιά σου. Σιγουρέψου πως τα νώτα σου είναι ανεμπόδιστα, και πως υπάρχει ελεύθερος χώρος στα αριστερά σου, εν όσο η

¹ Εξάρτηση: Στρατιωτικός εξοπλισμός για το ναυτικό. Παράγωγο του εξαρτίζω.

Εξάρτηση: Στηρίζομαι κάπου, είμαι εξαρτημένος, είμαι εθισμένος. Παράγωγο του εξαρτώ

Εξάρτηση: Στρατιωτικός εξοπλισμός. Παράγωγο της αρχαιοελληνικής λέξης εξαρτύω.

δεξιά σου πλευρά είναι καταλυμένη από την στάση σου. Την νύκτα, αν μπορείς να δεις τον εχθρό, κράτα την φωτιά πίσω σου και την είσοδο στα δεξιά σου, και πάρε την στάση όπως πιο πάνω.

Πρέπει να βλέπεις τον εχθρό αφ υψηλού και να παίρνεις την στάση σε λίγο πιο ψηλά μέρη. Για παράδειγμα, η kamiza¹ μέσα στο σπίτι θεωρείτε ως ψηλό μέρος. Όταν η μάχη έρχεται, πάντα να προσπαθείς να έχεις τον εχθρό στην αριστερή σου πλευρά. Να τον οδηγείς σε περίεργα μέρη, και προσπάθησε να τον κρατάς με την πλάτη του σε περίεργα μέρη. Όταν ο εχθρός κάτσει σε μια άβολη κατάσταση για αυτόν, μην τον αφήσεις να κοιτάξει γύρω του, αλλά κυνήγησέ τον και καθήλωσέ τον. Μέσα στο σπίτι, οδήγησέ τον προς το κατώφλι, το ανώφλι, τις πόρτες, στις βεράντες και στις στήλες, και ούτω κάθε εξής, για να μην τον αφήσεις να εξετάσει την κατάστασή του. Πάντα να οδηγείς τον εχθρό σε δύσβατα μέρη, με εμπόδια στα πλάγια, και ούτω κάθε εξής, χρησιμοποιώντας τα πλεονεκτήματα του χώρου για να καταλάβεις θέσεις υπεροχής από όπου και θα πολεμάς. Πρέπει να το διερευνήσεις και να το μελετήσεις αυτό επιμελώς.

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΜΕΘΟΔΟΙ ΓΙΑ ΝΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΙΣ ΤΟΝ ΕΧΘΡΟ

Η πρώτη μέθοδος για να τον αντιμετωπίσεις είναι να του επιτεθείς. Αυτό αποκαλείται Ken No Sen. Μια άλλη μέθοδος είναι να τον αντιμετωπίσεις όπως επιτίθεται. Αυτό αποκαλείται Tai No Sen (να περιμένεις την πρωτοβουλία). Η άλλη μέθοδος είναι όταν ο εχθρός και εσύ επιτίθεστε μαζί. Αυτό καλείται Tai Tai No Sen (να τον ακολουθήσεις και να τον συναντήσεις). Δεν υπάρχουν άλλες μέθοδοι για να πάρεις την πρωτοβουλία. Επειδή μπορείς να νικήσεις γρήγορα παίρνοντας την πρωτοβουλία, είναι ένα από τα πιο σημαντικά ζητήματα στην στρατηγική. Υπάρχουν διάφορα θέματα που σχετίζονται με την

¹ Είναι το μέρος του δωματίου που κάθετε συνήθως το σημαντικό πρόσωπο. Είναι συνήθως στη γωνία του δωματίου, και είναι πιο ζεστό και πιο ασφαλές από επιθέσεις.

πρωτοβουλία. Πρέπει να επωφεληθείς πλήρως των συνθηκών, να δεις το πνεύμα του αντιπάλου και να καταλάβεις την στρατηγική του και να τον νικήσεις. Είναι αδύνατον να γράψεις για αυτό με λεπτομέρεια.

KEN NO SEN

Όταν αποφασίσεις να επιτεθείς, μείνε ήρεμος και επιθέσου γρήγορα, προϋπαντώντας τον εχθρό. Ή μπορείς να προωθηθείς φαινομενικά δυνατά αλλά με ένα συγκρατημένο πνεύμα, και να τον συναντήσεις με συγκράτηση. Εναλλακτικά, προωθήσου με δύναμη, και όταν φτάσει τον εχθρό κινήσου με τα πόδια σου λίγο πιο γρήγορα από το συνηθισμένο, αποσταθεροποιώντας τον και υπερνικώντας τον. Ή, με το πνεύμα σου ήρεμο, επιθέσου με την πρόθεση να τσακίσεις τον εχθρό, από την αρχή μέχρι το τέλος. Το πνεύμα είναι να νικήσεις τον νεκρός εις βάθος. Όλα αυτά αποκαλούνται Ken No Sen.

TAI NO SEN

Όταν ο εχθρός επιτεθεί, ανέμενε ήσυχος αλλά προσποιήσου αδυναμία. Όπως ο εχθρός σε πλησιάζει, εσύ κινήσου ξαφνικά μακριά δείχνοντάς του πως σκοπεύεις να πηδήξεις στην άκρη, τότε όρμησε και επιθέσου δυνατά όταν δεις τον εχθρό να είναι χαλαρός. Αυτή είναι η Οδός. Ή, όπως ο εχθρός επιτίθεται, επιθέσου ακόμα πιο δυνατά και επωφελήσου της αποδιοργάνωσης που θα προκύψει στον χρονισμό του για να νικήσεις. Αυτή είναι η αρχή Tai No Sen.

TAI TAI NO SEN

Όταν ο εχθρός κάνει μια γρήγορη επίθεση, εσύ πρέπει να επιτεθείς δυνατά και ήρεμα, έχοντας ως στόχο το αδύνατο σημείο του όπως αυτός πλησιάζει, και εξόντωσε τον. Ή, αν ο εχθρός επιτεθεί χαλαρά, εσύ πρέπει να παρατηρήσεις τις κινήσεις του, και με το σώμα σου σαν να αιωρείται, συγχρονίσου με τις κινήσεις του όπως πλησιάζει. Κινήσου γρήγορα και κόψε τον δυνατά. Αυτό είναι το Tai Tai No Sen. Αυτά τα πράγματα δεν μπορούν να εξηγηθούν με λεπτομέρεια. Πρέπει να ερευνήσεις αυτό που είναι γραμμένο εδώ.

Δια μέσω αυτών των τριών μεθόδων αντιμετώπισης, εσύ διαλέγεις ανάλογα τις συνθήκες. Αυτό δεν σημαίνει πως πάντα επιτίθεσαι εσύ γρήγορα· αλλά αν ο εχθρός επιτεθεί πρώτος εσύ μπορείς να τον οδηγήσει ανάποδα. Στην στρατηγική, έχεις ουσιαστικά νικήσει όταν συναντήσεις τον εχθρό, οπότε πρέπει να εξασκηθείς σωστά πάνω σε αυτό.

ΠΝΙΞΕ ΤΟΝ ΜΕ ΤΟ ΜΑΞΙΛΑΡΙ

Με το «πνίξε τον με το μαξιλάρι» εννοούμε να μην τον αφήνεις να σηκώσει κεφάλι. Στην στρατηγική είναι κακό να οδηγείσαι από τον αντίπαλο. Πρέπει να είσαι πάντα ικανός να οδηγείς εσύ τον αντίπαλο. Προφανώς ο εχθρός θα το σκέφτεται και αυτός αυτό, αλλά δεν θα μπορεί να σε αντιμετωπίσει αν δεν τον αφήσεις να βγει. Στην στρατηγική, πρέπει να σταματήσεις τον εχθρό όπως προσπαθεί να σε κόψει· πρέπει να πιέζεις κάτω το κτύπημά του, και να λύσεις την λαβή του όταν προσπαθεί να σε πιάσει. Αυτό σημαίνει να τον πνίξεις με ένα μαξιλάρι. Όταν έχεις καταλάβει αυτήν την αρχή, ότι και να προσπαθήσει ο αντίπαλος να κάνει μέσα στην μάχη θα μπορέσεις να το αντιληφθείς και να το σταματήσεις. Το πνεύμα είναι να αντιληφθείς την επίθεσή του στην συλλαβή «ε-(πιθεση)», και όταν πηδήξει να αντιληφθείς το πήδημα του στην συλλαβή «πή-(δημα)», και να αντιληφθείς το κόψιμό του στην συλλαβή «κό-(ψιμο)». Το σημαντικό στην στρατηγική είναι να αποτρέψεις τις

χρήσιμες κινήσεις του αντιπάλου και να του επιτρέψεις τις ανότητες. Ωστόσο, κάνοντας αυτό μόνο είναι αμυντικό. Πρώτα πρέπει να δρας σύμφωνα με την Οδό, να αποτρέπεις τις τεχνικές του αντιπάλου, να αποτρέπεις τα σχέδιά του και έπειτα να τον κατευθύνεις κατάλληλα. Όταν μπορέσεις να το κάνεις αυτό τότε θα είσαι εξειδικευμένος στην στρατηγική. Πρέπει να εκπαιδευτείς καλά και να μελετήσεις το «πνίξε τον με το μαξιλάρι».

ΠΕΡΝΟΝΤΑΣ ΕΝΑ ΠΕΡΑΣΜΑ

Το «περνώντας ένα πέρασμα» σημαίνει, για παράδειγμα, να περνάς μια θάλασσα από τον πορθμό, ή να περνάς μια ευρεία θάλασσα εκατό μιλίων από ένα πέρασμα. Πιστεύω πως το «περνώντας από ένα πέρασμα» συμβαίνει συχνά στην ζωή ενός άντρα. Σημαίνει να σηκώνεις πανί ακόμα και αν οι φίλοι σου μένουν στο λιμάνι, γνωρίζοντας την οδό, γνωρίζοντας την ακεραιότητα του πλοίου και με την βοήθεια της ημέρας. Όταν όλες οι συνθήκες συναντηθούν, και υπάρχει ίσως ένας ευνοϊκός άνεμος, ή αεράκι, τότε σήκωσε το πανί. Αν ο αέρας αλλάξει μέσα σε λίγα μίλια από τον προορισμό σου, εσύ πρέπει να κωπηλατήσεις για την εναπομείνασα απόσταση χωρίς πανί. Αν κατανοήσεις αυτό το πνεύμα, θα κατανοήσεις πως ισχύει και για την ίδια την ζωή. Πρέπει πάντα να σκέφτεσαι να περάσεις αυτό το πέρασμα. Στην στρατηγική είναι εξίσου σημαντικό να «περνάς από πέρασμα». Διέκρινε την ικανότητα του εχθρού, και γνώριζε τα δικά σου δυνατά σημεία, «πέρνα το πέρασμα» στο πλεονεκτικό μέρος όπως ένας καλός καπετάνιος περνά την θαλάσσια διαδρομή. Αν επιτύχεις να περάσεις στο σωστό μέρος, τότε μπορείς να ξεκουραστείς. Το να περάσεις από ένα πέρασμα σημαίνει να επιτεθείς στο ασθενές σημείο του εχθρού, και να θέσεις τον εαυτό σου σε πλεονεκτική θέση. Έτσι νικάς στην στρατηγική μεγάλων αριθμών. Το πνεύμα του να περνάς από ένα πέρασμα είναι σημαντικό και για την στρατηγική μεγάλων

αριθμών, αλλά και για την μικρού σκέλους στρατηγική. Πρέπει να το διερευνήσεις καλά αυτό.

ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΕΙΣ ΤΟΝ ΧΡΟΝΟ

Να γνωρίζεις τον χρόνο σημαίνει να γνωρίζεις την διάθεση του αντιπάλου στην μάχη. Είναι ακμαία ή αυξημένη; Δια της παρατήρησης του ηθικού των ανδρών του εχθρού και παίρνοντας την κατάλληλη θέση, μπορείς να διακρίνεις την διάθεση του αντιπάλου και να κινήσεις τους άνδρες σου κατάλληλα. Μπορείς να νικήσεις μέσω αυτής της αρχής της στρατηγικής, μαχόμενος από μια πλεονεκτική θέση. Όταν είσαι σε μια μονομαχία, πρέπει να προβλέπεις τον εχθρό και να επιτίθεται όταν έχεις αναγνωρίσει την σχολή της στρατηγικής του, έχεις κατανοήσει την ποιότητά του και τα δυνατά και αδύναμα σημεία του. Επιθέσου σε μια ανύποπτη στιγμή, γνωρίζοντας το μέτρο και την διαμόρφωσή του και τον κατάλληλο χρονισμό. Γνωρίζοντας τον χρονισμό σημαίνει, πως αν η ικανότητά σου είναι μεγάλη, διακρίνεις εύστοχα τα πράγματα. Πρέπει να το μελετήσεις επιμελώς αυτό.

«ΝΑ ΤΣΑΛΑΠΑΤΗΣΕΙΣ ΤΟ ΣΠΑΘΙ»

Το «να τσαλαπατήσεις το σπαθί» είναι μια αρχή που χρησιμοποιείται στην στρατηγική. Πρώτα, στην στρατηγική μεγάλων αριθμών, όταν ο εχθρός χρησιμοποιεί όλα τα βέλη και τις σφαίρες και επιτίθεται είναι δύσκολο για εμάς να επιτεθούμε αν είμαστε απασχολημένοι να γεμίσουμε τα τουφέκια μας με μπαρούτι ή βάζοντας το βέλος στα τόξα. Το πνεύμα είναι να επιτιθέμαστε γρήγορα όσο ο εχθρός γεμίζει ακόμα τα πυροβόλα του και τα τόξα του. Το πνεύμα είναι να νικάμε με «τσαλαπάτημα» όταν υποδεχόμαστε την επίθεση του εχθρού. Στην μονομαχία, δεν μπορούμε να πάρουμε μια αποφασιστική

νίκη απλά κόβοντας με το «τι-νταμ τι-νταμ», στην κίνηση του σπαθιού του εχθρού. Πρέπει να τον νικήσουμε στην αρχή της επίθεσής του, με το πνεύμα του τσαλαπατήματος με τα πόδια, ούτως ώστε να μην μπορέσει να σηκωθεί ξανά και να επιτεθεί. Το «τσαλαπάτημα» δεν σημαίνει απλά τσαλαπάτημα με τα πόδια. Να τσαλαπατάς με το σώμα, να τσαλαπατάς με το πνεύμα, και, φυσικά να τσαλαπατάς και να κόβεις με το μακρύ σπαθί. Πρέπει να πετύχεις το πνεύμα του να μην αφήνεις τον εχθρό να επιτίθεται για δεύτερη φορά. Αυτό είναι το πνεύμα της πρόβλεψης. Όσον αφορά τον εχθρό, δεν πρέπει να αρκείσαι απλά να τον κτυπήσεις, αλλά να κολλήσεις επάνω του μετά την επίθεση. Πρέπει να το μελετήσεις βαθιά αυτό.

ΓΝΩΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΡΕΥΣΗΣ

Όλα μπορούν να καταρρεύσουν. Τα σπίτια, τα σώματα και οι εχθροί καταρρέουν όταν ο ρυθμός τους διαταραχθεί. Στην μεγάλων διαστάσεων στρατηγική, όταν ο εχθρός αρχίσει να καταρρέει, εσύ πρέπει να τον κυνηγήσεις χωρίς να του επιτρέψεις ευκαιρία να φύγει. Αν αποτύχεις να επωφεληθείς της κατάρρευσης του αντιπάλου, αυτοί μπορεί να ανακάμψουν. Στην μονομαχία, ο εχθρός μερικές φορές χάνει τον χρονισμό και καταρρέει. Αν του επιτρέψεις αυτήν την ευκαιρία να περάσει, αυτός μπορεί να ανακάμψει και να μην είναι τόσο αμελής από κει και πέρα. Σταθεροποίησε τα μάτια σου στην κατάρρευση του εχθρού, και κυνήγησέ τον, επιτιθέμενος έτσι ώστε να μην τον αφήσεις να ανακάμψει. Πρέπει να τον κόψεις έτσι ώστε να μην μπορεί να ανακάμψει στην θέση του. Πρέπει να καταλάβεις πώς να κόβεις τελείως τον εχθρό.

ΓΙΝΕ Ο ΕΧΘΡΟΣ

Το «γίνε ο εχθρός» σημαίνει να σκέφτεσαι τον εαυτό σου στην θέση του εχθρού. Στον κόσμο οι άνθρωποι συνήθως σκέφτονται πως ο κλέφτης που είναι παγιδευμένος μέσα σε ένα σπίτι είναι ένας οχυρωμένος εχθρός. Ωστόσο, αν σκεφτούμε να «γίνουμε ο εχθρός», σκεφτόμαστε πως όλος ο κόσμος είναι εναντίων μας και πως δεν υπάρχει διαφυγή. Αυτός που είναι κλεισμένος μέσα είναι ένας φασιανός. Αυτός που μπαίνει για να συλλάβει είναι γεράκι. Πρέπει να το αντιληφθείς αυτό. Στην στρατηγική των μεγάλων διαστάσεων, οι άνθρωποι θεωρούν πάντα πως ο εχθρός είναι δυνατός, και για αυτό τείνουν να είναι προσεκτικοί. Αλλά αν έχεις καλούς στρατιώτες, και αν καταλαβαίνεις τις αρχές της στρατηγικής, και αν γνωρίζεις πώς να νικήσεις τον εχθρό σου, δεν υπάρχει τίποτα για να ανησυχείς. Στην μονομαχία πρέπει επίσης να βάλεις τον εαυτό σου στην θέση του εχθρού. Αν σκεφτείς, «εδώ έχουμε έναν δάσκαλο της Οδού, ο οποίος γνωρίζει τις αρχές της στρατηγικής», τότε θα χάσεις σίγουρα. Πρέπει να το σκεφτείς σοβαρά αυτό.

ΤΟ ΝΑ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΝΕΙΣ ΤΕΣΣΕΡΑ ΧΕΡΙΑ

Το «να απελευθερώνεις τέσσερα χέρια» χρησιμοποιείτε όταν εσύ και ο εχθρός συγκρούεστε με το ίδιο πνεύμα, και το ζήτημα δεν μπορεί να κριθεί. Παράτα αυτό το πνεύμα και νίκησε μέσω εναλλακτικών τρόπων. Στην στρατηγική μεγάλων αριθμών, όταν υπάρχει το πνεύμα των «τεσσάρων χεριών», εσύ μην τα παρατήσεις – είναι στην ύπαρξη του ανθρώπου. Αμέσως παράτα το πνεύμα αυτό και νικά μέσω μιας τεχνικής που ο εχθρός δεν θα περιμένει. Στην μονομαχία επίσης, όταν δούμε πως βρισκόμαστε σε μια κατάσταση «τεσσάρων χεριών», πρέπει να νικήσουμε τον εχθρό αλλάζοντας τον τρόπο σκέψης μας και χρησιμοποιώντας μια κατάλληλη τεχνική σύμφωνα με

την κατάστασή του. Πρέπει να είσαι ικανός να το διακρίνεις αυτό.

ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΕ ΤΗΝ ΣΚΙΑ

Το «απομάκρυνε την σκιά» χρησιμοποιείται όταν δεν μπορείς να δεις το πνεύμα του εχθρού. Στην στρατηγική μεγάλων διαστάσεων, όταν δεν μπορείς να δεις την θέση του αντιπάλου, προσποιήσου πως σκοπεύεις να επιτεθείς δυνατά, ούτως ώστε να ανακαλύψεις τους πόρους του. Είναι εύκολο τότε να τον νικήσεις με μια διαφορετική μέθοδο όταν δεις τους πόρους του. Σε μια μονομαχία, αν ο εχθρός πάρει μια στάση στα νώτα ή στα πλάγια του σπαθιού του έτσι που να μην μπορείς να δεις τις προθέσεις του, προσποιήσου μια επίθεση, και τότε ο εχθρός θα δείξει το σπαθί του, νομίζοντας πως βλέπει το δικό σου το πνεύμα. Επωφελούμενος από αυτό που θα δεις, μπορείς να νικήσεις σίγουρα. Αν εσύ το αμελήσεις τότε θα χάσεις τον χρονισμό. Μελέτα σοβαρά αυτό.

ΝΑ ΚΡΑΤΑΣ ΚΑΤΩ ΜΙΑ ΣΚΙΑ

Το να «κρατάς κάτω μια σκιά» χρησιμοποιείται όταν εσύ διακρίνεις την πρόθεση του εχθρού να επιτεθεί. Στην μεγάλων διαστάσεων στρατηγική, όταν ο εχθρός ξεκινάει μια επίθεση, αν εσύ κάνεις μια επίδειξη ικανότητας να εξουδετερώσεις την τεχνική του, τότε αυτός θα αλλάξει την σκέψη του. Τότε, εσύ αλλάζοντας το πνεύμα σου, νίκησέ τον προλαβαίνοντάς τον με ένα κενό πνεύμα. Ή, σε μια μονομαχία, αντιμετώπισε την δυνατή πρόθεση του εχθρού με έναν σωστό χρονισμό, και νίκησέ τον πολεμώντας τον με αυτό τον χρονισμό. Οφείλεις να το μελετήσεις αυτό σωστά.

ΑΣΤΟ ΝΑ ΠΕΡΑΣΕΙ

Πολλά πράγματα λένε πως μπορείς να τα προσπεράσεις. Τον ύπνο μπορείς να τον προσπεράσεις, το χασμουρητό μπορείς να το προσπεράσεις, ακόμα και ο χρόνος μπορεί να περάσει χωρίς να σε νοιάζει. Στην μεγάλων διαστάσεων στρατηγική, όταν ο εχθρός είναι σε ένταση και δείχνει πρόθεση να βιαστεί, εσένα μη σε νοιάζει, και ο εχθρός θα παρασυρθεί από αυτό και θα χαλαρώσει. Όταν εσύ δεις πως το πνεύμα του έχει «περάσει», εσύ μπορείς να τον νικήσεις εάν επιτεθείς δυνατά με το πνεύμα του Κενού. Στην μονομαχία, εσύ μπορείς να νικήσεις ηρεμώντας το σώμα σου και το πνεύμα σου και τότε, εκμεταλλευόμενος την στιγμή που ο εχθρός θα χαλαρώσει, επιθέσου δυνατά και γρήγορα αποσταθεροποιώντας τον. Αυτό που είναι γνωστό ως «κάνοντας κάποιον μεθυσμένο» είναι παρόμοιο με αυτό. Μπορείς επίσης να «μολύνεις» τον εχθρό με ένα πνεύμα οκνηρίας, απροσεξίας ή με ασθενές πνεύμα. Πρέπει να το μελετήσεις σωστά αυτό.

ΝΑ ΠΡΟΚΑΛΕΣΕΙΣ ΤΗΝ ΑΠΟΣΤΕΘΕΡΟΠΟΙΗΣΗ

Πολλά πράγματα μπορούν να προκαλέσουν ανισορροπία. Μια αιτία είναι ο κίνδυνος, μια άλλη είναι οι δυσκολίες, μια άλλη είναι η έκπληξη. Πρέπει να το ερευνήσεις αυτό. Στην μεγάλων διαστάσεων στρατηγική είναι σημαντικό να προκαλείς απώλεια ισορροπίας. Επιθέσου χωρίς προειδοποίηση εκεί που δεν το περιμένει ο εχθρός, και ενώ το πνεύμα του είναι αναποφάσιστο εσύ προωθήσου και επωφελήσου το πλεονέκτημα σου, έχοντας την πρωτοβουλία, και νικά τον. Ή, στην μονομαχία, ξεκίνα προσποιούμενος δυσκινησία και

ξαφνικά επιθέσου δυνατά. Χωρίς να του αφήσεις χώρο για να πάρει ανάσα και να επανακάμψει, εσύ πρέπει να αδράξεις την ευκαιρία. Κατανόησε το αυτό.

ΤΡΟΜΑΞΕ ΤΟΝ

Ο τρόμος συνήθως προκαλείτε από το αναπάντεχο. Στην μεγάλων διαστάσεων στρατηγική μπορείς να τρομάξεις τον εχθρό όχι μόνο από αυτό που παρουσιάζεις στα μάτια σου, αλλά και φωνάζοντας, κάνοντας μια μικρή δύναμη να φαίνετε μεγάλη, ή απειλώντας τους στις πλευρές τους χωρίς προειδοποίηση. Αυτά όλα τρομάζουν. Μπορείς να νικήσεις κάνοντας την καλύτερη χρήση του εχθρικού τρομαγμένου ρυθμού. Στην μονομαχία, επίσης, πρέπει να χρησιμοποιήσεις το πλεονέκτημα της σύγχυσης του εχθρού τρομάζοντάς τον με το σώμα σου, το σπαθί σου ή την φωνή σου για να τον νικήσεις. Πρέπει να το ερευνήσεις σωστά αυτό.

ΝΑ ΜΟΥΛΙΑΖΕΙΣ

Όταν έχετε πιαστεί στα χέρια και παλεύεται με τον εχθρό, και συνηδητοποιήσεις πως δεν μπορείς να προωθηθείς, «μουλιάζεις» και γίνεσαι ένα με τον εχθρό. Μπορείς να νικήσεις εφαρμόζοντας μια κατάλληλη τεχνική ενώ είστε πιασμένοι. Στις μάχες μεγάλων αριθμών όπως επίσης σε μάχες μικρών αριθμών, μπορείς συνήθως να νικήσεις κατά κράτος με το πλεονέκτημα του να γνωρίζεις πώς να «ενωθείς» με τον εχθρό, ενώ αν χωριζόσασταν, θα έχανες την ευκαιρία να νικήσεις. Μελέτα το σωστά αυτό.

ΝΑ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΕΙΣ ΤΙΣ ΓΩΝΙΕΣ

Είναι δύσκολο να μετακινήσεις δυνατά πράγματα σπρώχνοντάς τα απευθείας, οπότε θα πρέπει να «τραυματίσεις τις γωνίες». Στην μεγάλων διαστάσεων στρατηγική, είναι επικερδές να κτυπάς στις γωνίες της δύναμης του εχθρού. Αν οι γωνίες καταρεύσουν, το πνεύμα όλου του σώματος θα καταρρεύσει. Για να νικήσεις τον εχθρό πρέπει να ακολουθήσεις με επίθεση όταν οι γωνίες έχουν πέσει. Στην μονομαχία, είναι εύκολο να νικήσεις όταν ο εχθρός καταρρεύσει. Αυτό συμβαίνει όταν τραυματίζεις τις γωνίες του σώματος, και αποδυναμώνοντας τον έτσι. Είναι σημαντικό να γνωρίζεις πώς να το κάνεις αυτό, οπότε πρέπει να το ερευνήσεις βαθιά.

ΝΑ ΟΔΗΓΗΣΕΙΣ ΣΕ ΣΥΓΧΥΣΗ

Αυτό σημαίνει να κάνεις τον εχθρό να χάσει την αναλυτική του ικανότητα. Στην μεγάλων διαστάσεων στρατηγική μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε τα στρατεύματά μας για να μπερδέψουμε τον εχθρό στο πεδίο. Παρατηρώντας το πνεύμα του εχθρού, μπορούμε να τον κάνουμε να σκεφτεί, «Εδώ; Εκεί; Έτσι; Σιγά; Γρήγορα;». Η νίκη είναι σίγουρη όταν ο εχθρός πιαστεί μέσα σε έναν ρυθμό ο οποίος συγχύζει το πνεύμα του. Στην μονομαχία, μπορούμε να συγχύσουμε τον εχθρό επιτιθέμενοι με διάφορες τεχνικές όταν έρθει η ευκαιρία. Προσποιήσου ένα κάρφωμα ή κόψιμο, ή κάνε τον εχθρό να σκεφτεί πως εσύ πας να τον πλησιάσεις, και όταν αυτός συγχυστεί εσύ νικάς εύκολα. Αυτή είναι η ουσία της μάχης, και πρέπει να το ερευνήσεις βαθιά αυτό.

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΚΡΑΥΓΕΣ

Οι τρεις κραυγές χωρίζονται ως εξής: Πριν, κατά την διάρκεια και μετά.

Κραύγαζε αναλόγως την περίσταση. Η φωνή είναι μέρος της ζωής. Φωνάζουμε ενάντια στην φωτιά, ενάντια στον αέρα και τα κύματα. Η φωνή δείχνει ενέργεια. Στην μεγάλων διαστάσεων στρατηγική, στην αρχή της μάχης φωνάζουμε όσο πιο δυνατά μπορούμε. Κατά την διάρκεια της μάχης, η φωνή είναι χαμηλού τόνου, καθώς φωνάζουμε επιτιθέμενοι. Μετά την μάχη, φωνάζουμε για την επίτευξη της νίκης. Αυτές είναι οι τρεις κραυγές.

Στην μονομαχία, όταν πάμε να κόψουμε φωνάζουμε «Εϊ!» την ίδια ώρα για να ανησυχήσουμε τον εχθρό, και τότε, στην αρχή της κραυγής μας κόβουμε με το σπαθί. Φωνάζουμε μετά αφού έχουμε κόψει τον αντίπαλο – αυτή είναι η ανακοίνωση της νίκης.

Αυτό ονομάζετε “sen go no koe”(πριν και μετά την φωνή). Δεν φωνάζουμε ταυτόχρονα με την κίνηση του σπαθιού μας. Φωνάζουμε κατά την διάρκεια της μάχης για να μπούμε στον ρυθμό.

Μελέτησε το αυτό.

ΑΝΑΚΑΤΕΜΑ

Στις μάχες, όταν οι στρατοί είναι σε σύγκρουση, επιθέσου στο δυνατό σημείο του εχθρού και, όταν δεις πως είναι νικημένοι, γρήγορα χωρίσου και επιθέσου σε ένα άλλο δυνατό σημείο της περιφέρειας των δυνάμεών του.

Το πνεύμα αυτού είναι σαν το αέρινο μονοπάτι του βουνού. Αυτή είναι μια σημαντική μαχητική μέθοδος για έναν άνδρα εναντίων πολλών. Εξουδετέρωσε τους εχθρούς στην μια πλευρά, ή οδήγησέ τους πίσω, και τότε άδραξε την ευκαιρία και επιθέσου σε άλλα δυνατά σημεία στα δεξιά και στα αριστερά,

σαν να είσαι στο αέρινο μονοπάτι στο βουνό, ζυγίζοντας τις θέσεις του εχθρού. Όταν γνωρίζεις το επίπεδο του εχθρού επιθέσου δυνατά χωρίς ίχνος υποχωρητικής πρόθεσης.

Αυτό που εννοούμε με το «ανακάτεμα» είναι το πνεύμα της προώθησης και της σύγκρουσης με τον εχθρό, και να μην υποχωρείς ούτε ένα βήμα.

Πρέπει να το καταλάβεις αυτό.

ΛΙΩΣΙΜΟ

Αυτό σημαίνει να λιώνεις τον εχθρό θεωρώντας τον αδύναμο.

Στην μεγάλων διαστάσεων στρατηγική, όταν δούμε πως ο εχθρός έχει λίγους άνδρες, ή αν έχει πολλούς άνδρες αλλά το ηθικό τους είναι χαμηλό και ακατάστατο, κτυπούμε το καπέλο επάνω από τα μάτια του, και τον λιώνουμε. Αν τον λιώσουμε ελαφρά, μπορεί να επανέλθει. Πρέπει να μάθεις το πνεύμα του λιώσιματος σαν μια λαβή.

Στην μονομαχία, αν ο εχθρός είναι λιγότερο ικανός από εμάς, αν ο ρυθμός του είναι ανοργάνωτος, ή αν έχει πέσει σε μια υποχωρητική στάση ή στάση για αποφυγή. Εμείς τον λιώνουμε κατευθείαν, χωρίς ανησυχία για την παρουσία του και χωρίς να τον αφήσουμε να πάρει ανάσα. Είναι σημαντικό να τον λιώσουμε κατευθείαν. Το πρώτο πράγμα είναι να μην τον αφήσουμε να ανακτήσει την θέση του έστω και λίγο.

Πρέπει να το μελετήσεις καλά αυτό.

Η ΟΡΟΣ-ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΛΛΑΓΗ

Το πνεύμα «όρος-θάλασσα» σημαίνει πως είναι κακό να επαναλαμβάνεις το ίδιο πράγμα πολλές φορές όταν μάχεσαι τον εχθρό. Ίσως να μην υπάρχει άλλος τρόπος και να χρειαστεί να

κάνουμε κάτι δυο φορές, αλλά μην το ξαναπροσπαθήσεις τρεις φορές.

Αν κάνεις μια επίθεση και αποτύχει, αν ακολουθήσεις την ίδια προσέγγιση έχεις πολύ λίγες πιθανότητες επιτυχίας. Αν ξαναπροσπαθήσεις μια τεχνική που έχεις δοκιμάσει πριν και απέτυχε, τότε πρέπει να αλλάξεις την μέθοδο της επίθεσής σου. Αν ο εχθρός σκέφτεται βουνό, επιθέσου σαν θάλασσα: και αν αυτός νομίζει θάλασσα, επιθέσου σαν βουνό.

Πρέπει να το ερευνήσεις προσεκτικά αυτό.

ΔΙΕΙΣΔΥΣΗ ΣΤΑ ΒΑΘΗ

Όταν μάχεσαι με τον εχθρό, ακόμα και αν μπορείς να δεις πως μπορούμε να νικήσουμε στην επιφάνεια με το πλεονέκτημα της Οδού, αν το πνεύμα του δεν είναι εξουδετερωμένο, μπορεί να νικηθεί κατά κράτος αλλά το πνεύμα του να μην νικηθεί.

Με αυτήν την αρχή της «διείσδυσης στα βάθη» μπορούμε να εξοντώσουμε το πνεύμα του εχθρού εις βάθος, ρίχνοντας το ηθικό του με την γρήγορη αλλαγή του πνεύματος μας. Αυτό συμβαίνει συχνά. Διείσδυση εις βάθος σημαίνει να διεισδύεις με το σπαθί, να διεισδύεις με το σώμα, να διεισδύεις με το πνεύμα. Αυτό δεν μπορεί να γίνει αντιληπτό με τέτοιου είδους γενικεύσεις. Όταν έχουμε λιώσει τον αντίπαλο εις βάθος, δεν υπάρχει ανάγκη να παραμείνουμε σε επαγρύπνηση. Αλλιώς πρέπει να μείνουμε σε επαγρύπνηση. Αν ο εχθρός μείνει ακμαίος ηθικά είναι δύσκολο να τον συντρίψουμε.

Πρέπει να εξασκήσεις την διείσδυση σε βάθος για την μεγάλων διαστάσεων στρατηγική αλλά και για την μονομαχία.

Η ΑΝΑΝΕΩΣΗ

Η «ανανέωση» εφαρμόζεται όταν πολεμάμε με τον εχθρό, και βρεθείς σε ένα περίπλοκο πνεύμα αφού δεν θα υπάρχει

πιθανή λύση. Πρέπει να παρατήσουμε τις προσπάθειές μας, να σκεφτούμε την κατάσταση και να ανανεώσουμε το πνεύμα και τότε να νικήσουμε με νέο ρυθμό. Να ανανεωνόμαστε, όταν ήμαστε σε ένα αδιέξοδο με τον εχθρό, σημαίνει πως δίχως να αλλάζουμε τις συνθήκες, αλλάζουμε το πνεύμα και νικάμε με διαφορετική τεχνική.

Είναι σημαντικό να σκεφτείς πως η «ανανέωση» εφαρμόζεται επίσης και στην μεγάλων διαστάσεων στρατηγική. Διερεύνησε αυτό διεξοδικά.

ΚΕΦΑΛΙ ΑΡΟΥΡΑΙΟΥ, ΚΕΦΑΛΙ ΒΟΔΙΟΥ

Το «κεφάλι αρουραίου και το κεφάλι βοδιού» σημαίνει πως, όταν μαχόμαστε με τον εχθρό και αυτός και μεις έχουμε γίνει απασχολημένοι με ένα μικρό σημείο σε ένα περίπλοκο πνεύμα, εμείς πρέπει να σκεφτόμαστε πάντα την Οδό της Στρατηγικής και ως κεφάλι αρουραίου και ως κεφάλι βοδιού. Οποτε ασχολούμαστε με μικρές λεπτομέρειες, εμείς πρέπει ξαφνικά να αλλάζουμε σε ένα μεγάλο πνεύμα, και να εναλλάσσουμε σε μεγάλο και μικρό. Αυτό είναι η ουσία της στρατηγικής. Είναι απαραίτητο ο πολεμιστής να σκέφτεται βάση αυτού του πνεύματος στην καθημερινή του ζωή.

Εσύ δεν πρέπει να παρεκκλίνεις από αυτό το πνεύμα ούτε στην στρατηγική μεγάλων διαστάσεων αλλά ούτε στην μονομαχία.

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΓΝΩΡΙΖΕΙ ΤΟ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑ

Το «ο διοικητής γνωρίζει το στράτευμα» εφαρμόζετε παντού στην μάχη στην δική μου Οδό της Στρατηγικής. Χρησιμοποιώντας την σοφία της στρατηγικής, σκέψου τον εχθρό ως το δικό σου στράτευμα. Όταν σκέφτεσαι με αυτόν τον

τρόπο μπορείς να τον κινήσεις όπως εσύ βούλεσαι και να είσαι ικανός να τον κυνηγήσεις παντού. Εσύ γίνεσαι ο στρατηγός και ο εχθρός γίνετε το στράτευμά σου. Πρέπει να εξειδικευτείς σε αυτό.

ΠΑΡΑΤΗΜΑ ΤΗΣ ΛΑΒΗΣ

Υπάρχουν διάφορα είδη πνεύματος που σχετίζονται με το παράτημα της λαβής. Υπάρχει το πνεύμα της νίκης χωρίς το σπαθί. Υπάρχει επίσης το πνεύμα του να κρατάς το σπαθί αλλά να μην νικάς. Οι διάφορες μέθοδοι δεν μπορούν να εκφραστούν γραπτά. Πρέπει να εξασκηθείς καλά.

ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΒΡΑΧΟΥ

Όταν έχεις εξειδικευτεί στην Οδό της Στρατηγικής μπορείς ξαφνικά να κάνεις το σώμα σου σαν πέτρα, και δέκα χιλιάδες πράγματα δεν θα μπορέσουν να σε αγγίξουν. Αυτό είναι το σώμα του βράχου. Δεν θα μετακινηθείς.

Η ΠΡΟΦΟΡΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

Ότι καταγράφηκε πιο πάνω είναι ότι βρίσκεται συνεχώς στο μυαλό μου και στην σχολή σπαθασκίας Itchy, και τα έγγραφα όπως μου ήρθαν στο μυαλό. Είναι η πρώτη φορά που γράφω για την τεχνική μου, και η σειρά των πραγμάτων είναι μπερδεμένη. Είναι δύσκολο να εκφραστεί καθαρά. Το βιβλίο αυτό είναι ένας πνευματικός οδηγός για τον άνδρα που θέλει να μάθει την Οδό.

Η καρδιά μου ελκόταν από την Οδό της Στρατηγικής από τα νεανικά μου χρόνια και έπειτα. Έχω αφιερώσει τον εαυτό μου στην εξάσκηση του χεριού μου, δυναμώνοντας το σώμα

μου και μαθαίνοντας τις πολλές στάσεις και τα πνεύματα της σπαθασκίας. Αν δούμε τους άνδρες των άλλων σχολών να συζητούν για θεωρία, και να επικεντρώνονται σε τεχνικές με τα χέρια, ακόμα και να φαίνονται ικανοί φαινομενικά, δεν έχουν την παραμικρή πνευματικότητα.

Φυσικά, οι άνδρες που μελετούν με αυτόν τον τρόπο νομίζουν πως εξασκούν το σώμα και το πνεύμα τους, αλλά η πραγματικότητα είναι πως αυτό είναι ένα εμπόδιο προς την πραγματική Οδό, και είναι μια κακιά επιρροή που μένει για πάντα. Έτσι η πραγματική Οδός της Στρατηγικής παρακμάζει και πεθαίνει.

Η πραγματική Οδός της Σπαθασκίας είναι η τέχνη της νίκης έναντι του εχθρού σε μια μάχη, και τίποτα άλλο πέραν αυτού. Αν το κατανοήσεις και ακολουθήσεις την σοφία της Στρατηγικής μου, δεν θα χρειαστεί να αμφιβάλεις ποτέ σου για την νίκη.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΑΕΡΑ

Στην στρατηγική πρέπει να ξέρεις την Οδό των άλλων σχολών, και για αυτό έχω γράψει σχετικά με τις διάφορες παραδόσεις στην στρατηγική σε αυτό το Βιβλίο του Αέρα.

Χωρίς γνώση των Οδών των άλλων σχολών, είναι δύσκολο να κατανοήσουμε την ουσία της Σχολής Ichi. Βλέποντας τις άλλες σχολές βρίσκουμε μερικές που εξειδικεύονται στην τεχνική της δύναμης της χρήσης των no-dachi¹ σπαθιών. Μερικές από τις σχολές μελετούν την Οδό των μικρών σπαθιών, γνωστά ως ko-dachi. Μερικές σχολές διδάσκουν ευκινησία στις τεχνικές του σπαθιού για μεγάλους

¹ No-Dachi σπαθιά. Είχαν το σχήμα των σπαθιών katana, αλλά ήταν πιο μακριά και πιο μεγάλα. Συνήθως αν όχι πάντα κουβαλιόταν με τα δυο χέρια.

αριθμούς, διδάσκοντας στάσεις για το σπαθί ως την «επιφάνεια» και την Οδό ως το «ενδότερο».

Ότι καμιά από αυτές δεν είναι η πραγματική Οδός το δείχνω σε αυτό το βιβλίο – όλα τα ελαττώματα και τις αρετές και όλα τα σωστά και τα λάθος. Η δική μου σχολή Ichy είναι διαφορετική. Οι άλλες σχολές κάνουν τις επιτυχίες μέσα για τα προς το ζην, μεγαλώνουν λουλούδια και διακοσμούν με χρώμα διάφορα άρθρα ούτως ώστε να τα πουλήσουν. Αυτό σίγουρα δεν είναι η πραγματική οδός της Στρατηγικής.

Μερικοί από τους μαχητές του κόσμου ασχολούνται μόνο με την σπαθασκία, και περιορίζουν την εξάσκησή τους στην χρήση του σπαθιού και την κίνηση του σώματος. Αλλά η ευκινησία μόνο είναι αρκετή για να νικήσεις? Αυτή δεν είναι η ουσία της Οδού. Έχω καταγράψει τις μη ικανοποιητικές στοχεύσεις των άλλων σχολών μια προς μια σε αυτό το βιβλίο.

Πρέπει να μελετήσεις αυτά τα θέματα βαθιά για να μπορέσεις να εκτιμήσεις τα πλεονεκτήματα της Ni To Ichy σχολής μου.

ΟΙ ΣΧΟΛΕΣ ΤΟΥ ΣΠΑΘΙΟΥ NO-DACHI

Κάποιες σχολές έχουν προτίμηση για τα no-dachi σπαθιά. Από την δική μου οπτική της στρατηγικής αυτές πρέπει να ειπωθούν ως ασθενείς σχολές. Αυτό είναι γιατί δεν εκτιμούν την αρχή του να κόβεις τον αντίπαλο με κάθε πιθανό μέσο. Η προτίμηση στο no-dachi και η εξάρτηση τους στην αρετή του μήκους, σκέφτονται πώς να νικήσουν τον αντίπαλο από απόσταση.

Σε αυτόν τον κόσμο λέγεται ότι, «μια ίντσα δίνει το πλεονέκτημα», αλλά αυτά είναι κενά λόγια ενός που δεν γνωρίζει την στρατηγική. Είναι ένδειξη της κατωτερότητας ενός ασθενούς πνεύματος που υποστηρίζει πως οι άνδρες θα πρέπει να εξαρτώνται στο μήκος του σπαθιού τους, πολεμώντας από απόσταση χωρίς το πλεονέκτημα της στρατηγικής.

Είναι αναμενόμενο να υπάρχει κάποιος λόγος για τις σχολές αυτές να έχουν τα no-dachi σπαθιά ως μέρος του δόγματός τους, αλλά αν το συγκρίνουμε με την πραγματική ζωή είναι ανορθολογικό.

Σίγουρα δεν είναι απαραίτητο να χάσουμε από τον αντίπαλο αν χρησιμοποιούμε ένα κοντό σπαθί, και όχι ένα μακρύ. Είναι δύσκολο για αυτά τα άτομα να κόψουν τον εχθρό όταν βρίσκονται κοντά εξαιτίας του μήκους του μακριού σπαθιού. Το μήκος του σπαθιού είναι τόσο μεγάλο που είναι δυσκίνητο, και είναι σε μειονεκτική θέση συγκρινόμενο με τον άνδρα που είναι οπλισμένος με το κοντό σπαθί. Από τα παλαιά χρόνια λέγεται ότι: «Μεγάλα και μικρά πάνε μαζί». Οπότε μην απορρίπτεις άκριτα τα no-dachi. Αυτό που απεχθάνομαι εγώ είναι η προτίμηση στο no-dachi. Αν σκεφτούμε στην μεγάλων διαστάσεων στρατηγική, μπορούμε να σκεφτούμε μια μεγάλη δύναμη σε όρους no-dachi, και τις μικρές δυνάμεις σε όρους κοντού σπαθιού. Δεν μπορούν μερικοί εγώ να δώσουν μάχη ενάντια σε πολλούς; Υπάρχουν πολλές περιπτώσεις που λίγοι άνδρες νίκησαν πολλούς. Η στρατηγική σου είναι χωρίς αξία αν κληθείς σε μάχη σε έναν περιορισμένο χώρο και η καρδιά σου έχει προτίμηση προς το μακρύ σπαθί, ή αν είσαι μέσα σε ένα πεδίο οπλισμένος μόνο με το βοηθητικό σου σπαθί. Εξάλλου, μερικοί άνδρες δεν έχουν την δύναμη των άλλων. Στο δικό μου δόγμα, απεχθάνομαι τον προσχεδιασμό, το μυωπικό πνεύμα. Πρέπει να το εξετάσεις σωστά αυτό.

ΤΟ ΔΥΝΑΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΜΑΚΡΙΟΥ ΣΠΑΘΙΟΥ ΣΤΙΣ ΑΛΛΕΣ ΣΧΟΛΕΣ

Δεν πρέπει να μιλάς για δυνατά και ασθενή μακριά σπαθιά. Αν απλά χρησιμοποιείς το μακρύ σπαθί με ένα δυνατό πνεύμα το κόψιμό σου θα είναι δυνατό, και αν χρησιμοποιείς το σπαθί πιεσμένος θα έχεις δυσκολία να νικήσεις. Αν απασχολεί η δύναμη του σπαθιού σου, θα προσπαθήσεις να κόψεις αλόγιστα δυνατά, και έτσι δεν θα μπορέσεις να κόψεις καθόλου. Είναι

επίσης κακό να προσπαθήσεις να κόψεις δυνατά όταν δοκιμάζεις το σπαθί. Όταν διασταυρώσεις τα σπαθιά με έναν εχθρό δεν πρέπει να σκέφτεσαι πώς να τον κόψεις ούτε δυνατά αλλά ούτε και ασθενικά· απλά σκέψου να τον κόψεις και να τον σκοτώσεις. Να σκοπεύεις μόνο να σκοτώσεις τον εχθρό. Μην προσπαθήσεις να κόψεις δυνατά, και φυσικά μην σκεφτείς να κόψεις ασθενικά. Πρέπει να σε απασχολεί μόνο να σκοτώσεις τον εχθρό. Αν βασίζεσαι στην δύναμη, όταν κτυπήσεις το σπαθί του εχθρού μοιραία θα κτυπήσεις πολύ δυνατά. Αν το κάνεις αυτό, το ίδιο σου το σπαθί ως αποτέλεσμα θα παρασυρθεί. Έτσι το ρητό, «Το δυνατότερο σπαθί νικάει», στερείται ουσίας.

Στην μεγάλων διαστάσεων στρατηγική, αν έχεις έναν δυνατό στρατό και βασίζεσαι στην δύναμη για να νικήσεις, αλλά και ο εχθρός έχεις έναν δυνατό στρατό, η μάχη θα είναι άγρια. Αυτό ισχύει και για τις δυο πλευρές. Χωρίς την σωστή αρχή η μάχη δεν μπορεί να νικηθεί. Το πνεύμα της σχολής μου είναι να νικήσεις δια της σοφίας της στρατηγικής, και να μην σε ενδιαφέρουν ανούσια πράγματα. Μελέτα το αυτό καλά.

Η ΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΚΟΝΤΙΤΕΡΟΥ ΜΑΚΡΙΟΥ ΣΠΑΘΙΟΥ ΣΤΙΣ ΑΛΛΕΣ ΣΧΟΛΕΣ

Η χρήση του κοντύτερου μακριού σπαθιού δεν είναι η πραγματική Οδός της Νίκης. Στους αρχαίους χρόνους, *tachi*¹ και *tanto* σήμαιναν μακρύ και κοντό σπαθί αντίστοιχα. Άνδρες με μεγαλύτερη δύναμη ανά τον κόσμο, μπορούν να χρησιμοποιήσουν ακόμα και ένα μακρύ σπαθί ελαφριά, έτσι δεν υπάρχει λόγος χρήσης του κοντού σπαθιού από αυτούς. Επίσης μπορούν να επωφεληθούν του μήκους του δόρατος και του *halberd*. Μερικοί άντρες χρησιμοποιούν το κοντύτερο μακρύ σπαθί με την πρόθεση να πηδήξουν και να καρφώσουν τον εχθρό ενώ αυτός είναι απροστάτευτος καθώς τραβά το σπαθί. Αυτή η πεποίθηση είναι κακή. Το να στοχεύεις στην στιγμή που

¹ Για μεγαλύτερη αποσαφήνιση των κατηγοριών των όπλων, ανατρέξτε στο παράρτημα Β του βιβλίου.

ο εχθρός είναι απροστάτευτος είναι τελείως αμυντική τακτική, και ανεπιθύμητο σε στενή επαφή με τον εχθρό. Επιπλέον δεν μπορείς να χρησιμοποιήσεις την μέθοδο του πηδήματος μέσα στην άμυνά του όταν υπάρχουν πολλοί εχθροί. Μερικοί άνδρες νομίζουν πως αν πάνε ενάντια πολλών ανδρών με ένα κοντύτερο μακρύ σπαθί μπορούν ανεμπόδιστα να στοχεύουν γύρω γύρω και να κόβουν σκουπιστά, αλλά θα πρέπει να αποφεύγουν κοψίματα συνεχώς, και στο τέλος θα μπερδευτούν με τον εχθρό. Αυτό είναι ασυμβίβαστο με την πραγματική Οδό της Στρατηγικής. Η σίγουρη Οδός για να νικήσεις λοιπόν είναι να κυνηγάς τον εχθρό τριγύρω με συγχυσμένο τρόπο, κάνοντάς τον να πηδήξει πλάγια, με το σώμα σου να στέκεται δυνατό και όρθιο. Η ίδια αρχή εφαρμόζεται στην μεγάλων διαστάσεων στρατηγική. Η ουσία της στρατηγικής είναι να πέσεις επάνω στον εχθρό σε μεγάλους αριθμούς και να φέρεις την γρήγορη πτώση του. Δια της μελέτης της στρατηγικής, οι άνθρωποι του κόσμου συνηθίζουν στην αντεπίθεση, αποφυγή και υποχώρηση ως κάτι συνηθισμένο. Αποκτούν αυτή την συνήθεια οπότε μπορούν εύκολα να παρελαύνουν οι εχθροί γύρω τους. Η Οδός της Στρατηγικής είναι ευθύς και αληθινή. Πρέπει να κυνηγήσεις τον εχθρό τριγύρω και να τον κάνεις να υποταχθεί στο πνεύμα σου.

ΑΛΛΕΣ ΣΧΟΛΕΣ ΜΕ ΠΟΛΛΕΣ ΜΕΘΟΔΟΥΣ ΧΡΗΣΗΣ ΤΟΥ ΜΑΚΡΙΟΥ ΣΠΑΘΙΟΥ

Το να βάζει μεγάλη αξία στις στάσεις του σπαθιού είναι λάθος τρόπος σκέψης. Αυτό που είναι γνωστό στον κόσμο ως «στάση» εφαρμόζεται μόνο όταν δεν υπάρχει εχθρός. Ο λόγος είναι πως αυτό είναι παρόν από τα αρχαία χρόνια, και δεν πρέπει να δεχόμαστε τέτοια πράγματα όπως «Αυτός είναι ο μοντέρνος τρόπος» στην μονομαχία. Πρέπει να εξωθήσεις τον εχθρό σε άβολες για αυτόν συνθήκες. Οι στάσεις είναι για τις καταστάσεις που δεν πρέπει να κινηθείς. Αυτό είναι, η προστασία του κάστρου, η διάταξη μάχης, και ούτω κάθε εξής,

δείχνοντας το πνεύμα του να μην κουνηθείς ούτε από μια δυνατή επίθεση.

Στην Οδό της μονομαχίας ωστόσο, πρέπει πάντα να σκοπεύεις να πάρεις την πρωτοβουλία και να επιτεθείς. Η στάση είναι το πνεύμα της αναμονής της επίθεσης Πρέπει να το εκτιμήσεις αυτό. Στις μονομαχίες της στρατηγικής πρέπει να μεταβάλεις την στάση του αντιπάλου. Επιθέσου εκεί που το πνεύμα του είναι αδύναμο, σύγχυσέ τον, ερέθισέ τον και τρώμαξέ τον. Επωφελήσου του ρυθμού του εχθρού όταν αυτός είναι αναποφάσιστος και μπορείς να νικήσεις. Απεχθάνομαι το αμυντικό πνεύμα γνωστό ως στάση. Για αυτόν τον λόγο, στην δική μου Οδό, υπάρχει κάτι που λέγεται «Στάση Όχι-Στάση». Στην μεγάλων διαστάσεων στρατηγική τοποθετούμε τα στρατεύματά μας στο πεδίο της μάχης έχοντας στο μυαλό την δύναμή μας, παρατηρώντας τον αριθμό των εχθρών, και προσέχοντας τις λεπτομέρειες του πεδίου της μάχης. Αυτή είναι η αρχή της μάχης. Το πνεύμα του να επιτίθεσαι πρώτος είναι τελείως διαφορετικό από το πνεύμα του να δέχεσαι την επίθεση. Κάνοντας μια καλή επίθεση, με μια δυνατή στάση, και αποφεύγοντας την επίθεση του εχθρού καλά, είναι σαν να φτιάχνεις ένα τοίχος από δόρατα και halberds. Πρέπει να το εξετάσεις καλά αυτό.

ΠΡΟΣΕΧΟΝΤΑΣ ΤΙΣ ΑΛΛΕΣ ΣΧΟΛΕΣ

Μερικές σχολές διατηρούν την σκέψη πως τα μάτια σου πρέπει να είναι σταθερά πάνω στο σπαθί του εχθρού. Μερικές σχολές θέλουν τα μάτια να είναι καρφωμένα στα χέρια. Μερικές άλλες στο πρόσωπο, στα πόδια, και ούτω κάθε εξής. Αν καρφώσεις τα μάτια σε αυτά τα μέρη το πνεύμα σου μπορεί να μπερδευτεί και η στρατηγική σου μη πραγματοποιήσιμη. Θα τα εξηγήσω αυτά με λεπτομέρεια. Οι παίχτες της μπάλας δεν καρφώνουν τα μάτια στην μπάλα, αλλά παίζοντας καλά στο γήπεδο μπορούν να αποδώσουν σωστά. Όταν συνηθίσεις κάτι, δεν περιορίζεσαι στην χρήση των ματιών σου. Άνθρωποι όπως

οι επαγγελματίες μουσικοί έχουν την μουσική σε παρτιτούρες μπροστά από την μύτη τους, ή τραβούν σπαθιά με διάφορους τρόπους όταν έχουν εξειδικευτεί στην Οδό, αλλά αυτό δεν σημαίνει πως καρφώνουν τα μάτια σε συγκεκριμένα σημεία, ή πως κάνουν άσκοπες κινήσεις με το σπαθί τους. Σημαίνει πως μπορούν να δουν φυσικά.

Στην Οδό της Στρατηγικής, όταν έχεις πολεμήσει πολλές φορές θα μπορείς πολύ εύκολα να αντιληφθείς την ταχύτητα και την θέση του σπαθιού του εχθρού, και όταν έχεις εξιδικευτεί στην Οδό θα μπορείς να δεις το βάρος του πνεύματός του. Στην στρατηγική, να καρφώνεις τα μάτια σημαίνει να κοιτάς στην καρδιά του άνδρα. Στην μεγάλων διαστάσεων στρατηγική η περιοχή για να προσέξεις είναι η δύναμη του εχθρού. Η αντίληψη και η όραση είναι δυο μέθοδοι του να βλέπεις. Η αντίληψη αποτελείται από την συγκέντρωση στο πνεύμα του εχθρού, την παρατήρηση των συνθηκών του πεδίου της μάχης, να κοιτάς σταθερά, και να βλέπεις την εξέλιξη της μάχης και τις αλλαγές των πλεονεκτημάτων. Αυτή είναι η σίγουρη οδός της νίκης. Στην μονομαχία πρέπει να μην καρφώσεις τα μάτια στις λεπτομέρειες. Όπως είπα πριν, αν καρφώσεις τα μάτια στις λεπτομέρειες και αμελήσεις τα σημαντικά πράγματα, το πνεύμα σου θα αποξενωθεί, και η νίκη θα σου ξεφύγει. Μελέτα σοβαρά αυτήν την αρχή και εξασκήσου καλά.

Η ΧΡΗΣΗ ΤΩΝ ΠΟΔΙΩΝ ΣΤΙΣ ΑΛΛΕΣ ΣΧΟΛΕΣ

Υπάρχουν διάφορες μέθοδοι στην χρήση των ποδιών: τα αιωρούμενα πόδια, τα πηδηχτά πόδια, τα εκτινασσόμενα πόδια, τα πόδια που συντρίβουν, τα πόδια του κορακιού, και άλλες τέτοιες μέθοδοι για ευκίνητο περπάτημα. Απεχθάνομαι τα αιωρούμενα πόδια γιατί τα πόδια τείνουν πάντα να αιωρούνται κατά την διάρκεια της μάχης. Η Οδός πρέπει να πατάει γερά. Δεν μου αρέσουν ούτε τα πηδηχτά πόδια, γιατί ενθαρρύνουν την συνήθεια του πηδήματος, και το πηδηχτό πνεύμα. Ωστόσο αν

πηδάς πολύ, δεν υπάρχει ουσιαστικός λόγος για να το κάνεις· οπότε είναι κακό. Τα εκτινασσόμενα πόδια προκαλούν ένα εκτινασσόμενο πνεύμα που είναι αναποφάσιστο. Τα πόδια που συντρίβουν είναι μια μέθοδος αναμονή, και το απεχθάνομαι ιδιαίτερα. Ανεξάρτητα από αυτά, υπάρχουν διάφορα είδη περπατήματος, όπως τα πόδια κορακιού, και ούτω κάθε εξής.

Μερικές φορές ωστόσο, μπορεί να χρειαστεί να αντιμετωπίσεις τον εχθρό σε βαλτοτόπια, σε ελώδες έδαφος, σε παραποτάμιες περιοχές, πετρώδης έδαφος, ή στενούς δρόμους, μέσα στις οποίες αυτές συνθήκες δεν μπορείς να πηδήξεις ή να κινήσεις τα πόδια σου γρήγορα. Στην στρατηγική μου, η δουλειά των ποδιών δεν αλλάζει. Πάντα περπατώ όπως περπατώ συνήθως. Πρέπει να μην χάσεις τον έλεγχο των ποδιών σου. Σύμφωνα με τον ρυθμό του εχθρού, κινήσου γρήγορα ή σιγά, προσαρμόζοντας το σώμα σου όχι πολύ, αλλά και όχι πολύ λίγο.

Η έγνοια των ποδιών είναι σημαντική επίσης και για την μεγάλων διαστάσεων στρατηγική. Αυτό είναι γιατί, αν επιτεθείς γρήγορα και απερίσκεπτα χωρίς να γνωρίζεις το πνεύμα του εχθρού σου, ο ρυθμός σου θα γίνει άναρχος και δεν θα μπορέσεις να νικήσεις. Ή, αν προωθηθείς πολύ σιγά, δεν θα μπορέσεις να επωφεληθείς της αναταραχής του εχθρού, η ευκαιρία σου να νικήσεις θα περάσει, και δεν θα μπορέσεις να κερδίσεις την μάχη γρήγορα. Πρέπει να νικήσεις βασιζόμενος στην αναταραχή και την αποσυντόνιση του, και στερώντας του κάθε ελπίδα για ανάκαμψη. Εξασκήσου καλά πάνω σε αυτό.

Η ΤΑΧΥΤΗΤΑ ΣΤΙΣ ΑΛΛΕΣ ΣΧΟΛΕΣ

Η ταχύτητα δεν είναι μέρος της πραγματικής Οδού της Στρατηγικής. Η ταχύτητα συνεπάγεται πως τα πράγματα δείχνουν γρήγορα ή σιγανά, σύμφωνα με το αν είναι ή όχι σε ρυθμό. Όποια και να είναι η οδός, ο εξειδικευμένος στην στρατηγική δεν φαίνεται γρήγορος. Μερικοί άνθρωποι περπατούν τόσο γρήγορα που κάνουν 100 ή και 120 μίλια την ημέρα, αλλά αυτό δεν σημαίνει πως τρέχουν συνεχόμενα από το

πρωί μέχρι το βράδυ. Οι μη εξασκημένοι δρομείς μπορεί να φαίνονται πως έτρεχαν όλη μέρα, αλλά η απόδοση τους να ήταν φτωχή. Στην Οδό του χορού, οι έμπειροι εκτελεστές μπορούν να χορεύουν και να τραγουδούν, ενώ όταν οι πρωτάρηδες το δοκιμάσουν επιβραδύνουν και το πνεύμα τους γίνεται απασχολημένο.

Ο ρυθμός της μελωδίας του «παλαιού πεύκου» όταν παίζετε σε ένα δερμάτινο τύμπανο είναι γαλήνιος, αλλά όταν πρωτάρης προσπαθεί να το παίξει επιβραδύνει και το πνεύμα του γίνεται απασχολημένο. Πολύ ικανοί άνθρωποι μπορούν να χειριστούν έναν γρήγορο ρυθμό, αλλά είναι άσχημο να κτυπάς βιαστικά. Αν προσπαθήσεις να κτυπήσεις πολύ γρήγορα θα βγεις εκτός χρόνου. Φυσικά, η βραδεία είναι κακή. Οι πραγματικά ικανοί άνθρωποι δεν βγαίνουν ποτέ εκτός χρόνου, και σχεδόν πάντα ελεύθερα και χωρίς να φαίνονται απασχολημένοι. Από αυτό το παράδειγμα μπορούμε να δούμε την αρχή.

Αυτό που είναι γνωστό ως ταχύτητα είναι τρομερά κακό στην Οδό της Στρατηγικής. Ο λόγος για αυτό είναι πως αναλόγως το μέρος, έλη ή βάλτοι και ούτω κάθε εξής, μπορεί να μην είναι δυνατόν να κινήσουμε το σώμα και τα πόδια μαζί γρήγορα. Ακόμα λιγότερο θα είσαι ικανός να κόψεις γρήγορα αν έχεις ένα μακρύ σπαθί σε αυτές τις συνθήκες. Αν προσπαθήσεις να κόψεις γρήγορα, ως σαν να χρησιμοποιήσεις μια ντάλια ή ένα κοντό σπαθί, δεν θα κόψεις ούτε λίγο. Πρέπει να το εκτιμήσεις αυτό. Στην μεγάλων διαστάσεων στρατηγική επίσης, ένα γρήγορο απασχολημένο πνεύμα είναι ανεπιθύμητο. Το πνεύμα πρέπει να είναι αυτό του να κρατάς το μαξιλάρι κάτω, και τότε δεν θα είσαι ούτε λίγο αργοπορημένος. Όταν ο αντίπαλός σου βιάζεται απρόσεκτα, εσύ πρέπει να δράσεις αντίθετα και να μείνεις ήρεμος. Πρέπει να μην επηρεαστείς από τον αντίπαλο. Εξασκήσου επιμελώς πάνω σε αυτό το πνεύμα.

«ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ» ΚΑΙ «ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ» ΣΤΙΣ ΑΛΛΕΣ ΣΧΟΛΕΣ

Δεν υπάρχει ούτε «εσωτερικό» ούτε «επιφάνεια» στην στρατηγική. Το αισθητικό επίτευγμα συνήθως ισχυρίζεται εσωτερική σημασία και μυστική παράδοση, και «εσωτερικό» και «πύλη», αλλά στην μάχη δεν υπάρχει τέτοιο πράγμα όπως μάχη στην επιφάνεια, ή κόψιμο με το εσωτερικό. Όταν διδάσκω την δική μου Οδό, πρώτα διδάσκω με την εξάσκηση στις τεχνικές οι οποίες είναι εύκολο για τον μαθητή να καταλάβει, ένα δόγμα που είναι εύκολο να κατανοηθεί. Σταδιακά προχωρώ να εξηγήω την βαθιά αρχή, σημεία που είναι δύσκολα να κατανοηθούν, σύμφωνα με την πρόοδο του μαθητή. Σε κάθε περίπτωση, επειδή η Οδός για να κατανοήσεις είναι δια μέσω της εμπειρίας, δεν μιλώ για «εσωτερικό» και «πύλη». Σε αυτόν τον κόσμο, αν πας μέσα στα βουνά, και αποφασίσεις να πας ακόμα πιο βαθιά και μετά ακόμα πιο βαθιά, τελικά αντί αυτού θα φτάσεις στην πύλη. Όποια και αν είναι η οδός, έχει εσωτερικό, και είναι μερικές φορές καλό να βρεις την πύλη. Στην στρατηγική, δεν μπορούμε να πούμε τι είναι κρυμμένο και τι είναι αποκαλυμμένο. Παράλληλα απεχθάνομαι να κοινωνώ την Οδό μου δια της γραφής. Κατανοώντας το επίπεδο των μαθητών μου, διδάσκω την άμεση Οδό, αφαιρώντας τις κακές επιρροές των άλλων σχολών, και σταδιακά τους εισάγω στην πραγματική Οδό του Πολεμιστή. Η μέθοδος της διδασκαλίας της στρατηγικής μου είναι με ένα αξιόπιστο πνεύμα. Πρέπει να εξασκηθείς επιμελώς.

Έχω προσπαθήσει να καταγράψω μια περιγραφή των στρατηγικών των άλλων σχολών στις από πάνω εννιά ενότητες. Θα μπορούσα τώρα να συνεχίσω προσφέροντας μια συγκεκριμένη καταγραφή των σχολών αυτών μια προς μια, από την «πύλη» προς το «περιεχόμενο», αλλά δεν έχω ονοματίσει επίτηδες τις σχολές ή τα βασικά τους σημεία. Ο λόγος για αυτό είναι πως διαφορετικά παρακλάδια τέτοιων σχολών δίνουν διαφορετικές ερμηνείες των δογμάτων. Όσο η άποψη των ανδρών διαφέρει, έτσι και οι ιδέες πρέπει να διαφέρουν πάνω

στο ίδιο θέμα. Έτσι κανενός άνδρα η αντίληψη δεν είναι έγκυρη για καμία σχολή. Έχω δείξει τις διάφορες τάσεις των άλλων σχολών σε εννιά σημεία. Αν δούμε αυτά από μια ειλικρινή άποψη, βλέπουμε πως οι άνθρωποι συνεχώς τείνουν να προτιμούν το μακρύ σπαθί ή το κοντό σπαθί, και ασχολούνται με την δύναμη και στα μεγάλα και στα μικρά πράγματα. Μπορείς να δεις πως εγώ δεν καταπιάνομαι με τις «πύλες» των άλλων σχολών. Στην δική μου σχολή του μακριού σπαθιού Itchy δεν υπάρχει πύλη ή εσωτερικό. Δεν υπάρχει εσωτερικό νόημα στις στάσεις του σπαθιού. Εσύ πρέπει να φροντίσεις να κρατήσεις το πνεύμα σου ειλικρινές για να καταλάβεις την αρετή της στρατηγικής.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΚΕΝΟΥ

Η Οδός της Στρατηγικής Ni To Ichi είναι καταγεγραμμένη σε αυτό το Βιβλίο του Κενού. Αυτό που ονομάζεται πνεύμα του κενού είναι εκεί που δεν υπάρχει τίποτα. Δεν συμπεριλαμβάνεται στην ανθρώπινη γνώση. Φυσικά το κενό είναι το τίποτα. Γνωρίζοντας πράγματα που υπάρχουν μπορείς να γνωρίζεις αυτά που δεν υπάρχουν. Αυτό είναι το κενό. Οι άνθρωποι σε αυτόν τον κόσμο κοιτούν τα πράγματα λάθος, και νομίζουν πως αυτό που δεν κατανοούν πρέπει να

είναι το κενό. Αυτό δεν είναι το πραγματικό κενό. Είναι άγνωστο. Στην Οδό της Στρατηγικής, επίσης, αυτοί που μελετούν ως πολεμιστές νομίζουν πως αυτό που δεν περιλαμβάνεται στην τέχνη τους είναι το κενό. Αυτό δεν είναι το κενό. Για να επιτύχεις στην Οδό της Στρατηγικής ως πολεμιστής πρέπει να μελετήσεις πλήρως άλλες πολεμικές τέχνες και να μην αποκλίσεις καθόλου από την Οδό του Πολεμιστή. Με το πνεύμα σου πάγιο, εξασκήσου κάθε μέρα, και ώρα με την ώρα.

Ανέπτυξε το διττό πνεύμα της καρδιάς και του νου, και ακόνισε το διττό βλέμμα αντίληψη και όραση. Όταν το πνεύμα σου δεν είναι καθόλου θολωμένο, όταν τα σύννεφα του άγνωστου καθαρίσουν, τότε υπάρχει πραγματικό κενό. Μέχρι να αντιληφθείς την πραγματική Οδό, είτε είναι μέσα στον Βουδισμό είτε είναι κοινή λογική, εσύ θα νομίζεις πως τα πράγματα είναι ορθά και σε τάξη. Ωστόσο, αν σκεφτούμε τα πράγματα αντικειμενικά, από την οπτική των νόμων του κόσμου, βλέπουμε διάφορα δόγματα να φεύγουν από την πραγματική Οδό. Γνώριζε καλά αυτό το πνεύμα, και με την ειλικρίνεια ως θεμέλιο του πραγματικού πνεύματος της Οδού. Εξάσκησε την στρατηγική γενικευμένα, σωστά και ανοιχτά. Τότε θα αρχίσεις να σκέφτεσαι τα πράγματα από μια πλατιά αίσθηση και, περνώντας το κενό ως την Οδό, θα δεις την Οδό ως κενή. Στο κενό είναι η αρετή, και όχι το κακό. Η σοφία έχει υπόσταση, η αρχή έχει υπόσταση και η Οδός έχει υπόσταση, το πνεύμα είναι το τίποτα.

Δωδέκατη μέρα του πέμπτου μήνα, δεύτερος χρόνος του Shoho(1645)

Teruro Magonojo

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΣΥΝΤΟΜΗ
ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ
ΙΑΠΩΝΙΑΣ

ΤΑ ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΚΑ

ΧΡΟΝΙΑ

Ως Εποχή του Λίθου για τα νησιά της Ιαπωνίας οι αρχαιολόγοι χαρακτηρίζουν το χρονικό διάστημα από το 30.000 Π.Κ.Ε.¹ ως το 10.000 Π.Κ.Ε., εξαιτίας των λίθινων τέχνηργων που τη χαρακτηρίζουν και την έλλειψη κεραμικών. Η πρόσθεση ενδιάμεσων περιόδων έχει να κάνει με τη σταδιακή βελτίωση των εργαλείων, την ανακάλυψη πρωτόγονων οικισμών – μεσολιθική περίοδος- και τη σταδιακή εισαγωγή της χρήσης του πηλού και των μετάλλων –νεολιθική.

Η Νεολιθική περίοδος στις ιαπωνικές νήσους αναφέρεται από αρκετούς αρχαιολόγους και ως Εποχή του Πηλού, εξαιτίας των κεραμικών δειγμάτων και των ειδωλίων που έχει να παρουσιάσει. Τα τεστ ραδιοχρονολόγησης έδειξαν σε αρκετές περιπτώσεις το χρονικό βάθος των 10.000 ετών.

¹ Το Π.Κ.Ε. είναι το ακρωνύμιο της φράσης «Προ Κοινής Εποχής». Επειδή το «π.χ-προ Χριστού» είναι θρησκευτικά χρωματισμένο, χρησιμοποιείται πλέον το Π.Κ.Ε που είναι όμως ουσιαστικά το π.χ.

ΚΕΡΑΜΙΚΗ ΤΖΟΜΟΝ

Πίνακας 4: Αγγείο από την εποχή Τζόμον, χρονολογείται την περίοδο 3000-2000 Π.Κ.Ε.

Με τη σειρά της η Εποχή του Πηλού χωρίζεται σε δύο επιμέρους εποχές, την εποχή Τζόμον και την εποχή Γιαγιόι. Η Εποχή Τζόμον ξεκινά από το 10.000 Π.Κ.Ε. και φτάνει – ιδιαίτερα στην περίπτωση της νήσου Κιούσου– ως τον 3ο Π.Κ.Ε. αιώνα. Η λέξη Τζόμον είναι σύνθετη και σημαίνει «χάραγμα με σχοινί». Η λέξη Τζο σημαίνει σχοινί, ενώ η λέξη Μον σημαίνει χάραγμα. Διάσημη από εκείνη την εποχή έρχεται η κεραμική Τζόμον με τα σχοινόμορφα χαράγματα στα κεραμικά της. Προς το τέλος της εμφανίζεται και η χρήση του ατσαλιού, ιδιαίτερα στην κατασκευή όπλων. Τα κεραμικά της εποχής Γιαγιόι, αν και σε ορισμένες περιπτώσεις φέρουν

σχοινόμορφα χαράγματα, εντούτοις είναι εντελώς διαφορετικά στην τεχνοτροπία τους και εύκολα διακρίνονται από εκείνα της κεραμικής Τζόμον. Το σημαντικότερο στοιχείο, ωστόσο, είναι το γεγονός ότι στις ιαπωνικές νήσους εισβάλλουν λαοί από την κορεατική χερσόνησο, περίπου τον 3ο Π.Κ.Ε. αιώνα.

Κρίνοντας από το γεγονός ότι η κεραμική Τζόμον σταδιακά μειώνεται και αντικαθίσταται, πιστεύεται πως οι φορείς του πολιτισμού Γιαγιόι τελικά υπερίσχυσαν, αν και ο πολιτισμός Τζόμον συνεχίστηκε στη βόρεια νήσο Χοκάιντο. Η νήσος Χοκάιντο κατοικείτο αποκλειστικά από τους Αϊνού¹¹ σχεδόν μέχρι τον 16ο αιώνα, οπότε και άρχισε ο ιαπωνικός αποικισμός.

Η Εποχή Κοφούν διαμορφώνεται από το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό των τύμβων, κάτι ανάλογο με τις τούμπες της Μακεδονίας ή τις μαγούλες της θεσσαλικής γης. Άλλωστε η ίδια η λέξη κοφούν σημαίνει τύμβος. Τούτοι οι τύμβοι άλλοτε είναι στρογγυλοί, άλλοτε τετράγωνοι, άλλοτε στρογγυλοί μπροστά και τετράγωνοι πίσω, άλλοτε δύο τετράγωνα με κύκλο ανάμεσά τους, άλλοτε δύο κύκλοι. Ιστορικά, η συγκεκριμένη εποχή με βάση τις αρχαιολογικές ανακαλύψεις τοποθετείται ανάμεσα στο τέλος του 3ου αιώνα ή τις απαρχές του 4ου, ενώ το τέλος της στον 7ο αιώνα.

Σημαντικό στοιχείο για τη χρονική τοποθέτηση αυτής της εποχής αποτελεί η γραπτή μαρτυρία ενός αρχαίου κινεζικού αρχείου στο οποίο αναφέρεται πως η αυτοκράτειρα Χιμίχο έστειλε πρεσβευτή στην κινεζική πρωτεύουσα με δώρο 100 καθρέπτες και άλλα δώρα τα έτη 238 και 240. Λίγο αργότερα πέθανε και τάφηκε σε ένα μεγάλο τύμβο που χτίστηκε προς τιμήν της.

Η ιστορική εποχή για τον ιαπωνικό πολιτισμό θεωρείται πως κάνει την έναρξή της στα τέλη του 6ου αιώνα. Το 592

επιβεβαιώνεται από γραπτές μαρτυρίες ως το έτος θανάτου του αυτοκράτορα Σουσουν. Συνεπώς το 593 είναι το επιβεβαιωμένο έτος έναρξης για τη διοίκηση της αυτοκρατείας Σουϊκό. Βέβαια, αν καταφύγει κανείς στο Κοτζίκι², το αρχείο των αρχαίων γεγονότων, ο πρώτος αυτοκράτορας Τζίνμου εγκαθίδρυσε την κυβέρνησή του το 660 Π.Κ.Ε., δηλαδή στην ύστερη εποχή Τζόμον. Οι ιστορικοί, ωστόσο, αμφιβάλλουν και πιστεύουν πως όλα αυτά έγιναν κατά τον 1ο αιώνα, οπότε και έγινε η εισαγωγή σιδήρου και αναπτύχθηκαν οι τεχνικές κατεργασίας του.

Συνοψίζοντας σε έναν πίνακα τους προϊστορικούς χρόνους του ιαπωνικού πολιτισμού στις διαφορετικές φάσεις του, καταλήγουμε στην παρακάτω κατάταξη:

1. Παλαιολιθική εποχή (Ιαπωνία) 30.000-10.000 Π.Κ.Ε.
2. Εποχή Τζόμον 10.000 Π.Κ.Ε.-3ο Π.Κ.Ε. αι.
3. Εποχή Γιαγιόι 3ος Π.Κ.Ε.αι.- 3ο/4ο αι.
4. Εποχή Κοφούν 3ος/4ος αι.-7ο αι.

ΚΛΑΣΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

Πίνακας 5: Ο τάφος του αυτοκράτορα Νιντόκου, στην Οσάκα. Ήταν ο 16^{ος} αυτοκράτορας στην Ιστορία της Ιαπωνίας. Αξιόλογα επιτεύγματά του αφορούν κυρίως τις υποδομές και τη διοίκηση.

Πίνακας 6: Χάρτης που δείχνει την Έκταση της Ιαπωνικής Αυτοκρατορίας την περίοδο Γιαμάτο.

Η μετάβαση στα κλασικά χρόνια περνά ουσιαστικά από την περίοδο Γιαμάτο (300-710). Από την αρχή της περιόδου Κοφούν αναπτύσσεται ένα κέντρο δύναμης στην εύφορη πεδιάδα Κινάι, το οποίο γίνεται τελικά παράγων συνένωσης της χώρας, με πολιτικό κέντρο της την επαρχία Γιαμάτο (νομαρχιακό διαμέρισμα της Νάρα). Το όνομα της περιόδου προέρχεται από τους μεγάλους τάφους (κοφούν) που χτίστηκαν για τους πολιτικούς ηγέτες εκείνης της εποχής. Η Ιαπωνία της περιόδου Γιαμάτο απλώθηκε από το Κιούσου ως την πεδιάδα Κινάι, αλλά δεν περιέλαβε το Κάντο, το Τοχόκου και τη νήσο Χοκάιντο.

Ο αυτοκράτορας ήταν κυβερνήτης της Ιαπωνίας και το διοικητικό του κέντρο μετακινείτο συχνά από τη μια πόλη στην άλλη. Σύντομα όμως η πατριά Σογκά ανέλαβε την πραγματική πολιτική δύναμη. Τούτο είχε ως συνέπεια να ενεργούν οι

περισσότεροι αυτοκράτορες μόνον ως σύμβολα του κράτους, τελώντας τις τελετουργίες Σίντο.

Εξαιτίας των φιλικών σχέσεων με το βασίλειο Κουντάρα (ή Παϊκτσέ) στην κορεατική χερσόνησο, η επιρροή από την ηπειρωτική χώρα αυξήθηκε έντονα. Ο Βουδισμός φαίνεται πως πέρασε στην Ιαπωνία κατά το 538 ή 552 και προωθήθηκε από την κυβερνώσα τάξη. Ο πρίγκηπας Σοτόκου λέγεται πως έπαιξε σημαντικό ρόλο στην προώθηση των κινεζικών ιδεών. Έγραψε επίσης το σύνταγμα των δεκαεπτά άρθρων για τις ηθικές και πολιτικές αρχές. Οι θεωρίες του Κομφουκιανισμού και του Ταοϊσμού, καθώς επίσης και το κινεζικό σύστημα γραφής, εισήχθησαν στην Ιαπωνία κατά τη διάρκεια της περιόδου Γιαμάτο.

Το 645 ο Νακατόμι νο Καματάρι έγινε το εναρκτήριο σημείο για την εποχή της πατριάς Φουτζιβάρα, που διήρκεσε μέχρι την άνοδο της στρατιωτικής τάξης των σαμουράι στον 11ο αιώνα. Την ίδια χρονιά έγιναν οι μεταρρυθμίσεις Ταϊκά, οι οποίες καθιέρωσαν μια νέα κυβέρνηση και ένα διοικητικό σύστημα σύμφωνα με το κινεζικό πρότυπο. Όλη η γη αγοράστηκε από το κράτος και έγινε αναδιανομή της και μια μεγάλη προσπάθεια αναδασμού, προκειμένου να εισαχθεί το νέο φορολογικό σύστημα που υιοθετήθηκε επίσης από την Κίνα.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ NARA ΚΑΙ ΧΕΪΑΝ

Πίνακας 7: Παραδοσιακές φορεσιές των Ευγενών της περιόδου Nara. Η συγκεκριμένη φωτογραφία είναι από μια εκδήλωση στο Κγτο, το 2007.

Πίνακας 8: Η πολιορκία του Παλατιού Sanjo, το 1159. Ήταν η πρώτη μάχη της εξέγερσης Heiji.

Πίνακας 9: Ο Ναός Itsukushima. Είναι αφιερωμένος στις τρεις κόρες του Θεού Susano-No Mikoto, άρχοντα της θάλασσας και των καταιγίδων. Κατασκευάστηκε τον 12^ο αιώνα με έξοδα του Πολέμαρχου Taira No Kiyomori. Εκτοτε έχει καταστραφεί και ξανακατασκευαστεί αρκετές φορές, διατηρώντας όμως την αρχική αρχιτεκτονική του.

Πίνακας 10: Σάμουράι της περιόδου Χέιαν.

Κατά το 710 η πρώτη μόνιμη ιαπωνική πρωτεύουσα εγκαθίσταται στη Νάρα, μια πόλη που διαμορφώθηκε σύμφωνα

με κινεζικά πρότυπα. Τα μεγάλα βουδιστικά μοναστήρια χτίστηκαν στη νέα πρωτεύουσα. Τα μοναστήρια κέρδισαν γρήγορα ισχυρή πολιτική επιρροή και έτσι, προκειμένου να προστατευθεί η θέση του αυτοκράτορα και της κεντρικής κυβέρνησης, η πρωτεύουσα μετακινήθηκε προς το Ναγκαόκα το 784 και τελικά στο Χειϊάν (Κιότο) το 794, όπου έμεινε για πάνω από χίλια χρόνια.

Χαρακτηριστικό των περιόδων Νάρα και Χειϊάν είναι μια βαθμιαία αποδυνάμωση της κινεζικής επιρροής που παρέμεινε, εντούτοις, ισχυρή. Πολλές από τις εισαγόμενες ιδέες βαθμιαία «εθνικοποιήθηκαν». Προκειμένου να ικανοποιηθούν οι ιδιαίτερες ανάγκες της Ιαπωνίας, καθιερώθηκαν διάφορα κυβερνητικά γραφεία επιπρόσθετα στο κυβερνητικό σύστημα που αντιγράφηκε από το κινεζικό πρότυπο. Στις τέχνες, επίσης, τα αμιγή ιαπωνικά κινήματα έγιναν όλο και περισσότερο δημοφιλή. Η ανάπτυξη των συλλαβών Κάνα έκανε δυνατή τη δημιουργία μιας πραγματικής ιαπωνικής λογοτεχνίας, ενώ οι διάφορες νέες βουδιστικές αιρέσεις που εισήχθησαν από την Κίνα κατά τη διάρκεια της περιόδου Χειϊάν απορροφήθηκαν από το νεότερο ιαπωνικό πρότυπο.

Ανάμεσα στις χειρότερες αποτυχίες των μεταρρυθμίσεων Ταϊκά συγκαταλέγονται οι αναταραχές της γης και το φορολογικό σύστημα. Οι υψηλοί φόροι οδήγησαν στην εξασθένηση πολλών αγροτών, που έπρεπε έπειτα να πωλήσουν τις ιδιοκτησίες τους και έγιναν μισθωτοί των μεγαλύτερων γαιοκτημόνων. Επιπλέον, πολλοί αριστοκράτες και βουδιστικά μοναστήρια πέτυχαν φορολογική ασυλία. Κατά συνέπεια, το κρατικό εισόδημα μειώθηκε και στο πέρασμα των αιώνων η πολιτική δύναμη μετατοπίστηκε σταθερά από την κεντρική κυβέρνηση στους μεγάλους γαιοκτήμονες.

Η πατριά Φουτζιβάρα έλεγξε την πολιτική σκηνή της περιόδου Χεϊάν για αρκετούς αιώνες μετά από στρατηγικές επιγαμίες με την αυτοκρατορική οικογένεια και με την κατάληψη όλων των σημαντικών πολιτικών γραφείων στο Κιότο και των σημαντικότερων επαρχιών. Η δύναμη της γενιάς έφθασε στην αιχμή της με τον Φουτζιβάρα Μιτσινάγκα το 1016. Μετά από τον Μιτσινάγκα η δύναμη των ηγετών Φουτζιβάρα άρχισε να μειώνεται και η δημόσια τάξη δεν μπορούσε να διατηρηθεί. Πολλοί γαιοκτήμονες μίσθωναν σαμουράι για την προστασία των περιουσιών τους. Έτσι η επιρροή της στρατιωτικής τάξης έγινε όλο και περισσότερο σημαντική, ειδικά στην ανατολική Ιαπωνία.

Η υπεροχή της πατριάς Φουτζιβάρα τερματίστηκε το 1068, όταν ο νέος αυτοκράτορας Γκο Σαντζό αποφάσισε να κυβερνήσει τη χώρα μόνος του και η οικογένεια Φουτζιβάρα απέτυχε να τον ελέγξει. Κατά το 1086, ο Γκο Σαντζό παραιτήθηκε, συνεχίζοντας να κυβερνά από τα παρασκήνια. Αυτή η νέα μορφή κυβέρνησης ονομάστηκε κυβέρνηση Ινσέι. Οι αυτοκράτορες Ινσέι είχαν σημαντική πολιτική δύναμη από το 1086 μέχρι το 1159, όταν ο Τάιρα Κιγιότομι έγινε ο νέος ηγέτης της Ιαπωνίας.

Κατά τον 12ο αιώνα δύο στρατιωτικές οικογένειες με αριστοκρατικό υπόβαθρο κέρδισαν πολλή δύναμη. Πρόκειται για τις πατρίες Μιναμότο ή Γκέντσι και Τάιρα ή Χάικε. Η πατριά Τάιρα αντικατέστησε τους ευγενείς της Φουτζιβάρα σε σημαντικές διοικητικές θέσεις, ενώ η πατριά Μιναμότο απέκτησε μεγάλη στρατιωτική εμπειρία, θέτοντας τη βόρεια Χόνσου υπό ιαπωνικό έλεγχο με δύο σημαντικές εκστρατείες – 1050 και 1083 αντίστοιχα.

Μετά από το 1159 γίνεται ηγέτης της Ιαπωνίας ο Τάιρα Κιγιόμορι και κυβερνά ως απόλυτος άρχοντας τη χώρα από το

1168 έως το 1178, πάντα μέσω του αυτοκράτορα. Οι σημαντικότερες απειλές με τις οποίες έρχεται αντιμέτωπος ο νέος αυτοκράτορας δεν είναι μόνο ο ανταγωνισμός της πατριάς Μιναμότο, αλλά και τα στρατευμένα βουδιστικά μοναστήρια, που είναι συχνά υπεύθυνα για τη διατάραξη της ήδη εύθραυστης ειρήνης.

Μετά από το θάνατο του Κιγιομόρι οι πατρίες Τάιρα και Μιναμότο διεξάγουν έναν αποφασιστικό πόλεμο μεταξύ τους, με υπέρτατο στόχο την υπεροχή και τον πολιτικοοικονομικό έλεγχο της χώρας. Ο ιστορικός πόλεμος Γκεμπέι διήρκεσε από το 1180 έως το 1185. Μέχρι το τέλος του πολέμου η πατριά Μιναμότο έβαλε τέλος στην υπεροχή της πατριάς Τάιρα και ο Μιναμότο Γιοριτόμο έγινε ο ουσιαστικός και αδιαφιλονίκητος ηγέτης. Εξουδετερώνοντας όλους τους πιθανούς εχθρούς του, έγινε σόγκουν και εγκαθίδρυσε νέα κυβέρνηση στην Καμακούρα, τον τόπο γέννησής του.

ΦΕΟΥΔΑΡΧΙΑ

Πίνακας 11: Κάστρο Himeji. Κατασκευάστηκε το 1333 και έκτοτε έχει δεχθεί αρκετές μετατροπές. Η τελευταία έγινε το 1618. Το κάστρο Himeji είναι το μεγαλύτερο κάστρο στην Ιαπωνία, και η αρχιτεκτονική του είναι χαρακτηριστική της φεουδαρχικής περιόδου της Ιαπωνίας.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΚΑΜΑΚΟΥΡΑ

Πίνακας 12: Ανδρική και Γυναικεία φορεσιά ευγενών και αυλικών την περίοδο Kamakura.

Πίνακας 13: Ναός Ujigami. Είναι ο αρχαιότερος Ναός της θρησκείας του Σιντο-Βουδισμού στην Ιαπωνία. Πιστεύετε πως κατασκευάστηκε το 1060, και είναι αφιερωμένος στον Αυτοκράτορα Nintoku. Ο προθάλαμος του Ναού κατασκευάστηκε το 1336, και η αρχιτεκτονική του είναι χαρακτηριστική της περιόδου Kamakura.

Μετά από το θάνατο του Γιοριτόμο, το 1199, οι φιλονικίες για την υπεροχή άρχισαν μεταξύ του Μπακούφου Καμακούρα (κυβέρνησης) και της αυτοκρατορικής αυλής στο Κιότο. Οι φιλονικίες για την υπεροχή τελείωσαν κατά την εξέγερση Τζοκίου το 1221, όταν νίκησε ο Καμακούρα τον αυτοκρατορικό στρατό στο Κιότο και οι αντιβασιλείς Χοτζό απέκτησαν τον πλήρη έλεγχο της Ιαπωνίας. Με τους ανατασμούς της γης κατά τη διάρκεια της αναταραχής Τζοκιού κατόρθωσαν να εξασφαλίσουν την υπακοή ισχυρών ανθρώπων σε όλη τη χώρα. Ο αυτοκράτορας και τα υπόλοιπα κυβερνητικά γραφεία στο Κιότο έχασαν σχεδόν όλη τη δύναμή τους.

Η κινεζική επιρροή συνεχίστηκε κατά τη διάρκεια της περιόδου Καμακούρα και η αίρεση του Ζεν Βουδισμού (1191) απέκτησε ένα σημαντικό αριθμό οπαδών μεταξύ των σαμουράι, οι οποίοι έγιναν η κύρια κοινωνική τάξη. Την ίδια στιγμή

ιδρύθηκε μια άλλη βουδιστική αίρεση, η ριζοσπαστική και αδιάλλακτη Σούτρα του Λωτού από τον Νιχιρέν.

Το 1232 καθιερώθηκε ένας νέος νομικός κώδικας, το Τζοέι Σικιμόκου. Τόνιζε ιδιαίτερα τις κομφουκιανικές αρχές, όπως η σημασία της πίστης στον κύριο, και προσπάθησε γενικά να καταστείλει τη διαφθορά των ηθών και την απειθαρχία. Ο αυστηρός έλεγχος διατηρήθηκε από την πατριά Χοτζό και οποιαδήποτε σημάδια εξέγερσης ξεριζώθηκαν εν τη γενέσει τους.

Ο σόγκουν διέμενε στην Καμακούρα χωρίς ιδιαίτερη δύναμη, ενώ οι αναπληρωτές του βρίσκονταν στο Κιότο και τη δυτική Ιαπωνία. Οι διαχειριστές και οι φύλακες ασκούσαν αυστηρό και έντιμο έλεγχο στις επαρχίες, γεγονός που είχε ως αποτέλεσμα αρκετές δεκαετίες ειρήνης και οικονομικής ανάπτυξης στη χώρα, έως ότου άρχισε να απειλεί μια εξωτερική δύναμη την Ιαπωνία.

Από το 1259 οι Μογγόλοι είχαν κατακτήσει την Κίνα και άρχισαν να ενδιαφέρονται για την Ιαπωνία. Ωστόσο η Καμακούρα αγνόησε τα απειλητικά μηνύματα των ισχυρών Μογγόλων. Τούτο είχε ως αποτέλεσμα την πρώτη μογγολική προσπάθεια εισβολής το 1274 στο νησί Κιούσου. Μετά από μόνο μερικές ώρες ναυμαχίας, όμως, ο μεγάλος ναυτικός στόλος των εισβολέων αναγκάστηκε να αποτραβηχτεί εξαιτίας των κακών καιρικών συνθηκών. Ο θεόσταλτος άνεμος καμικάζε βοήθησε τους Ιάπωνες, δεδομένου ότι οι πιθανότητές τους ενάντια στη μεγάλη και σύγχρονη μογγολική δύναμη δεν ήταν καθόλου ευνοϊκές.

Έχοντας το χρόνο να προετοιμαστούν καλά, οι Ιάπωνες κατόρθωσαν να υπερασπιστούν σθεναρά τα νησιά τους επί αρκετές εβδομάδες κατά τη διάρκεια της δεύτερης εισβολής το 1281. Και πάλι ο θεϊκός άνεμος –βλ. κακοκαιρία– ανάγκασε

τους Μογγόλους να αποσυρθούν. Το Κιούσου παρέμεινε σε επιφυλακή για μια πιθανή τρίτη προσπάθεια εισβολής, αλλά οι Μογγόλοι σύντομα είχαν περισσότερα προβλήματα να αντιμετωπίσουν στην ενδοχώρα από το να σκέπτονται την Ιαπωνία.

Οι συνέπειες της πολυετούς πολεμικής προετοιμασίας ενάντια στους Μογγόλους στάθηκαν μοιραίες για την κυβέρνηση Καμακούρα, δεδομένου ότι οδήγησαν σε τεράστιες δαπάνες. Πολλοί από πιστούς μαχητές της Καμακούρα περίμεναν ανταμοιβές που η κυβέρνηση δεν μπορούσε εκ των πραγμάτων να πληρώσει. Τα μεγάλα οικονομικά προβλήματα και η μειωμένη αφοσίωση των ισχυρών αρχόντων ήταν μερικοί από τους λόγους της πτώσης της κυβέρνησης αυτής της περιόδου.

Κατά 1333 η δύναμη των αντιβασιλέων Χοτζό μειώθηκε σε τέτοιο βαθμό, ώστε ο αυτοκράτορας Γκο Νταϊγκό κατόρθωσε να αποκαταστήσει την αυτοκρατορική δύναμη και να νικήσει το Μπακούφου Καμακούρα.

Πίνακας 14: Σάμουραϊ επιτίθεται ενάντια στους Μογγόλους Εισβολείς.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΜΟΥΡΟΜΑΤΣΙ

Πίνακας 15: Ανδρική και Γυναικεία φορεσιά αυλικών και ευγενών της Περιόδου Μουρομάτσι, έως και το τέλος της περιόδου Έντο.

Πίνακας 16: Ξυλογραφία που απεικονίζει κυνήγι λύκων, της περιόδου Μουρομάτσι.

Παρά την αποκατάσταση της αυτοκρατορικής δύναμης, η αναγέννηση των παλαιών αυτοκρατορικών γραφείων που επιχειρήθηκε κατά την περίοδο της παλινόρθωσης Κέμου –όπως ονομάστηκε– (1334) δε διήρκεσε για πολύ, επειδή το παλαιό σύστημα διοίκησης δεν ήταν εκσυγχρονισμένο και πρακτικό. Την ίδια στιγμή οι ανώτεροι υπάλληλοι απέτυχαν να κερδίσουν την υποστήριξη των ισχυρών γαιοκτημόνων και να δημιουργήσουν τις δικές τους ζώνες επιρροής.

Ο Ασικάγκα Τακαούτζι, άλλοτε υπέρμαχος του αυτοκράτορα, ήρθε σε σύγκρουση με την αυτοκρατορική αυλή και κατόρθωσε να καταλάβει το Κιότο το 1336, τρέποντας σε φυγή τον Γκο Νταϊγκό, ο οποίος κατέφυγε στο Γιοσίνο, όπου ίδρυσε τη νότια αυλή. Την ίδια στιγμή ένας άλλος αυτοκράτορας διορίστηκε στο Κιότο. Τούτο έγινε δυνατό εξαιτίας μιας διαφωνίας ως προς τη γραμμή διαδοχής που ξεκίνησε από το θάνατο του αυτοκράτορα Γκο Σάγκα το 1272.

Το 1338 ο Τακαούτζι ορίστηκε σόγκουν και εγκατέστησε την κυβέρνησή του στο Κιότο. Η περιοχή Μουρομάτσι, στην οποία βρίσκονταν τα κυβερνητικά κτήρια από το 1378, έδωσε το όνομά της στην κυβέρνηση και στην ανάλογη ιστορική περίοδο.

Δύο, λοιπόν, αυτοκρατορικές αυλές υπήρξαν στην Ιαπωνία για πάνω από 50 χρόνια, η βόρεια και η νότια. Συγκρούστηκαν πολλές φορές η μία ενάντια στην άλλη και, παρόλο που η βόρεια αυλή κατείχε σημεία στρατηγικής σημασίας, η νότια κατόρθωσε να καταλάβει το Κιότο αρκετές φορές, με συνέπεια την καταστροφή της πρωτεύουσας σε τακτική βάση. Η νότια αυλή έσβησε τελικά κατά το 1392 και η χώρα ενοποιήθηκε.

Κατά τη διάρκεια της εποχής του σόγκουν Ασικάγκα Γιοσιμίτσου (1368-1408), η κυβέρνηση Μουρομάτσι ήταν σε θέση να ελέγχει τις κεντρικές επαρχίες, αλλά βαθμιαία έχασε την επιρροή της στις εξωτερικές επικράτειες. Ο Γιοσιμίτσου, ωστόσο, καθιέρωσε καλές εμπορικές σχέσεις με την Κίνα της περιόδου Μινγκ. Η εσωτερική παραγωγή αυξήθηκε με σειρά βελτιώσεων στη γεωργία και την καθιέρωση ενός νέου κληρονομικού συστήματος. Αυτές οι οικονομικές μεταρρυθμίσεις οδήγησαν στην ανάπτυξη των αγορών, στην ίδρυση διαφόρων πόλεων και στη δημιουργία νέων κοινωνικών τάξεων.

Κατά τον 15ο και 16ο αιώνα η επιρροή των Ασικάγκα σόγκουν και της κυβέρνησης του Κιότο μειώθηκε επικίνδυνα και νέα πρόσωπα εμφανίστηκαν στην πολιτική σκηνή. Κυρίως ήταν γαιοκτήμονες από πολεμικές φατρίες (τζι-σαμουράι). Συνεργαζόμενοι αρχικά και υπερβαίνοντας κατόπιν τους επαρχιακούς φύλακες, ορισμένοι κατόρθωσαν να ελέγξουν ολόκληρες επαρχίες. Οι νέοι φεουδάρχες άρχοντες, αυτοί που έμειναν στην ιστορία ως νταϊμίιο, ασκούσαν τον πραγματικό έλεγχο των ιαπωνικών επαρχιών και πολεμούσαν μεταξύ τους επί σειρά δεκαετιών στην περίοδο των εμφύλιων πολέμων (τζιντάι Σενγκόκου). Ανάμεσα στους ισχυρότερους συγκαταλέγονται οι Τακέντα, Ουεσούγκι και Χοτζό στην Ανατολή και οι Ούτσι, Μόρι και Χόσο στη Δύση.

Το 1542 έφτασαν στο Κιούσου οι πρώτοι ιησουΐτες ιεραπόστολοι και οι πρώτοι Πορτογάλοι έμποροι. Μαζί τους έφεραν τα πυροβόλα όπλα και το Χριστιανισμό. Παρά τις αντιθέσεις των Βουδιστών, οι περισσότεροι από τους δυτικούς πολέμαρχους χαιρέτισαν τον Χριστιανισμό, κυρίως για εμπορικούς και στρατιωτικούς λόγους. Από τα μέσα του 16ου αιώνα, αρκετοί από τους ισχυρότερους πολέμαρχους ανταγωνίζονταν για τον έλεγχο ολόκληρης της χώρας. Ένας από αυτούς ήταν ο Όντα Νομπουνάγκα. Έκανε τα πρώτα μεγάλα βήματα προς την ενοποίηση της Ιαπωνίας με τη κατάληψη του Κιότο το 1568 και τη νίκη του επί του Μπακούφου Μουραμάκι το 1573.

Πίνακας 17: Ξυλογραφία που απεικονίζει το εμπόριο Nanban. Οι Ευρωπαίοι σύμφωνα με τους Ιάπωνες ήταν βάρβαροι. Αξύριστοι και βρώμκοι - αφού κάνανε μπάνιο μια ή δυο φορές τον χρόνο - σε αντίθεση με τους Ιάπωνες που έδιναν μεγάλη σημασία στην καθαριότητα. Επιπλέον ήταν κακότεροποι και συχνά έτρωγαν με τα χέρια. Η λέξη Nanban σημαίνει βάρβαρος. Οπότε και το εμπόριο με τους Ευρωπαίους ονομάστηκε εμπόριο Nanban.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΜΟΜΟΓΙΑΜΑ ΑΖΟΥΤΣΙ

Πίνακας 18: Oda Nobunaga. Έφιππος ανδριάντας του στην πόλη Hikone.

Ο Όντα Νομπουνάγκα απέκτησε τον έλεγχο της επαρχίας Οβάρι (γύρω από τη σύγχρονη πόλη του Νάγκουα) το 1559. Το μεγάλο του σχέδιο, όμως, ήταν η ένωση της Ιαπωνίας. Αφού σταθεροποιήθηκε στο Κιότο, ο Νομπουνάγκα συνέχισε να καταστέλλει τους εχθρούς του. Ανάμεσά τους υπήρχαν και στρατευμένες βουδιστικές αιρέσεις, όπως η Ίκο, που είχαν γίνει πολύ ισχυρές σε διάφορες επαρχίες. Ο Νομπουνάγκα κατέστρεψε εντελώς το μοναστήρι Ενρυακούτζι κοντά στο

Κιότο, το 1571, ενώ οι μάχες του ενάντια στη θρησκευτικοστρατιωτική οργάνωση Ίκο συνεχίστηκαν μέχρι το 1580.

Πίνακας 19: Μοναχός πολεμιστής της θρησκοπολιτικής οργάνωσης Ikko Ikki.

Μάλλον τυχερός ήταν ο Νομπουνάγκα συγκριτικά με δύο από τους πιο επικίνδυνους ανταγωνιστές του στην Ανατολή. Ο Τακέντα Σίνγκεν και ο Ουεσούγκι Κένσιν πέθαναν πριν να αντιμετωπίσουν τον Νομπουνάγκα. Μετά από το θάνατο του Σίνγκεν ο Νομπουνάγκα νίκησε την πατριά Τακέντα στη μάχη του Ναγκασίνο, το 1575, χρησιμοποιώντας σύγχρονες στρατηγικές μεθόδους.

Πίνακας 20: Σύμβολο της Οικογένειας Oda.

Το 1582 ο στρατηγός Ακέτσι δολοφόνησε τον Νομπουνάγκα και κατέλαβε το κάστρο του Αζούτσι. Ο Τογιοτόμι Χιντεγιόσι, στρατηγός του Νομπουνάγκα, αντέδρασε πολύ γρήγορα, νίκησε τον Ακέτσι και ανέλαβε τον έλεγχο. Ακολουθώντας την πορεία του προκατόχου του προς την κατεύθυνση της ενοποίησης της Ιαπωνίας, συνέχισε την καταστολή όλων των διεκδικητών της εξουσίας. Κατέκτησε τις βόρειες επαρχίες, το Σικόκου το 1583 και το Κιούσου το 1587. Μετά τη νίκη του επί της πατρίδας Χοτζό στην Ονταβάρα, το 1590, η Ιαπωνία τελικά ενοποιήθηκε.

Ωστόσο, προκειμένου να τεθεί η χώρα υπό απόλυτο έλεγχο, ο Χιντεγιόσι κατέστρεψε πολλά κάστρα που είχαν χτιστεί σε όλη τη διάρκεια της εποχής των εμφύλιων πολέμων. Το 1588 δήμευσε τα όπλα των αγροτών και των θρησκευτικών ιδρυμάτων και απαγόρευσε τις αγροτικές εργασίες για τους σαμουράι, αναγκάζοντάς τους να περιοριστούν εντός των τειχών των πόλεων-κάστρων. Η αύξηση του κυβερνητικού ελέγχου έγινε με μια σαφή διάκριση των κοινωνικών τάξεων, μετά από γενική απογραφή το 1590. Την ίδια χρονιά

ολοκληρώθηκε και το μεγάλο κάστρο Χιντεγιόσι ή κάστρο της Οσάκα.

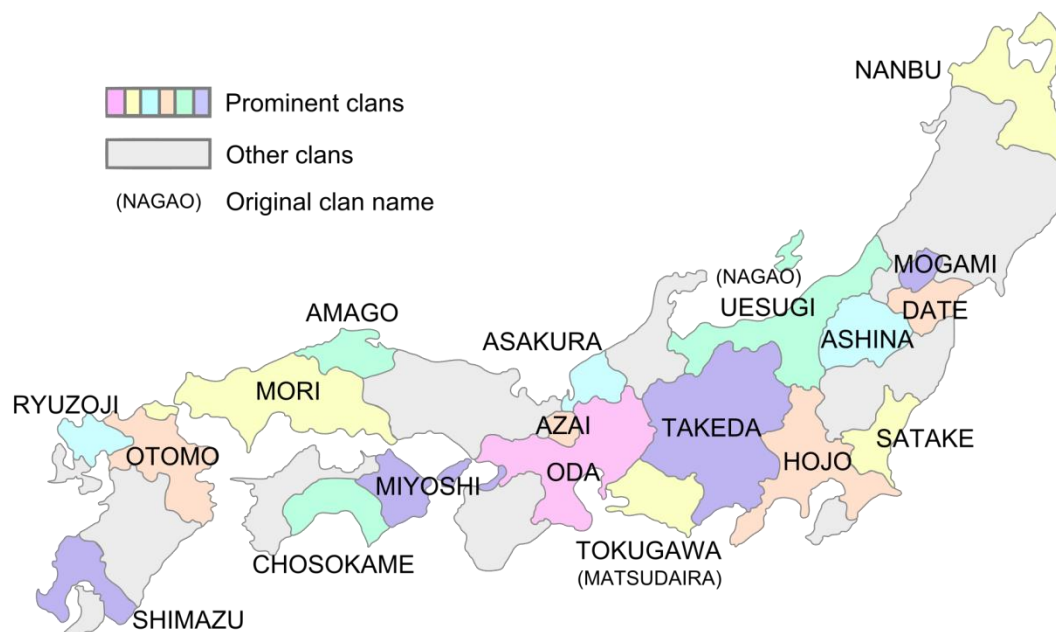
Το 1587 ο Χιντεγιόσι εξέδωσε ένα διάταγμα για την εκδίωξη των χριστιανών ιεραποστόλων. Παρόλα αυτά οι Φραγκισκανοί πέρασαν στην Ιαπωνία και οι Ιησουΐτες παρέμειναν ενεργοί στα δυτικά. Το 1597 ο Χιντεγιόσι ενέτεινε τη δίωξη των χριστιανικών ιεραποστολών, απαγορεύοντας τον προσηλυτισμό και εκτέλεσε 26 Φραγκισκανούς ως προειδοποίηση. Ο Χριστιανισμός και οι πολιτικές σκοπιμότητες που έκρυβε στο παρασκήνιο θεωρήθηκαν ως εμπόδιο για την καθιέρωση του απόλυτου κυβερνητικού ελέγχου. Εκτός αυτού, όμως, στηριγμένοι στο καλωσόρισμα αρκετών αρχόντων οι Ιησουΐτες και οι Φραγκισκανοί είχαν ενεργήσει επιθετικά και αδιάλλακτα προς τον Σιντοϊσμό και τα βουδιστικά μοναστήρια. Έχοντας ενώσει τη χώρα, ο επόμενος στόχος του Χιντεγιόσι ήταν να κατακτηθεί η Κίνα. Το 1592 ο ιαπωνικός στρατός εισέβαλε στην Κορέα και κατέλαβε τη Σεούλ μέσα σε μερικές εβδομάδες. Την επόμενη χρονιά, όμως, οι εισβολείς απωθήθηκαν από τις κινεζικές και κορεατικές δυνάμεις. Ο Χιντεγιόσι επίμονα δεν ενέδιδε στις πολεμικές πιέσεις, μέχρι την τελική εκκένωση από την Κορέα το 1598, το ίδιο έτος στο οποίο πέθανε.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΎΕΝΤΟ

Πίνακας 21: Ανδριάντας του Tokugawa Ieyasu στην πόλη Hamamatsu.

Πίνακας 22: Χάρτης της Ιαπωνίας όπου απεικονίζονται οι περιοχές των Φατριών, πριν την άνοδο του Tokugawa.

Ο Τοκουγκάβα Ιεγιάσου έγινε το ισχυρότερο άτομο στην Ιαπωνία αφού πέθανε ο Χιντεγιόσι, το 1598. Παρόλες τις υποσχέσεις που είχε δώσει, δε σεβάστηκε το διάδοχο Χιντεγιόρι και θέλησε να γίνει ο απόλυτος κυβερνήτης της Ιαπωνίας.

Στη μάχη του Σεκιγκαχάρα, το 1600, ο Ιεγιάσου νίκησε το στρατό του Χιντεγιόρι και άλλους ανταγωνιστές του. Ως εκ τούτου πέτυχε σχεδόν την απεριόριστη πολιτική δύναμη και φυσικά τον πλούτο που φέρνει μαζί της. Το 1603 ο Ιεγιάσου διορίστηκε σόγκουν από τον αυτοκράτορα και εγκατέστησε την κυβέρνησή του στο Έντο (Τόκιο). Έκτοτε οι σόγκουν της πατριάς Τοκουγκάβα συνέχισαν να κυβερνούν την Ιαπωνία για 250 χρόνια περίπου.

Πίνακας 23: Σύμβολο της οικογένειας Tokugawa.

Ο Ιεγιάσου έθεσε ολόκληρη τη χώρα υπό αυστηρό έλεγχο. Ανακατένειμε έξυπνα τα νέα εδάφη μεταξύ των νταΐμιο, αποδίδοντας τις στρατηγικότερες θέσεις σε έμπιστούς του, που τον είχαν υπηρετήσει και στο παρελθόν. Επίσης, απαίτησε από κάθε νταΐμιο να διαμένει κάθε δεύτερο έτος στο Έντο. Αυτό σήμαινε ένα τεράστιο οικονομικό βάρος για τον νταΐμιο και μείωνε την εξουσία του στην περιοχή του. Ο Ιεγιάσου συνέχισε να προωθεί το εξωτερικό εμπόριο. Καθιέρωσε εμπορικές σχέσεις με τους Άγγλους και τους Ολλανδούς, αλλά από την άλλη επέβαλε την καταστολή και τη δίωξη του Χριστιανισμού από το 1614 και πέρα.

Μετά από την καταστροφή της πατριάς Τογιοτόμι το 1615, όταν κατέλαβε ο Ιεγιάσου το κάστρο της Οσάκα, εκείνος και οι διάδοχοί του δεν είχαν πλέον κανέναν ανταγωνιστή. Αυτός ήταν και ο κύριος λόγος για τον οποίο διατηρήθηκε η ειρήνη καθ' όλη τη διάρκεια της περιόδου Έντο. Τούτο είχε ως

άμεση συνέπεια οι πολεμιστές σαμουράι να εκπαιδεύονται όχι μόνο στις πολεμικές τέχνες, αλλά και στη λογοτεχνία, τη φιλοσοφία και σε τέχνες, όπως η καλλιγραφία ή η τελετή του τσαγιού.

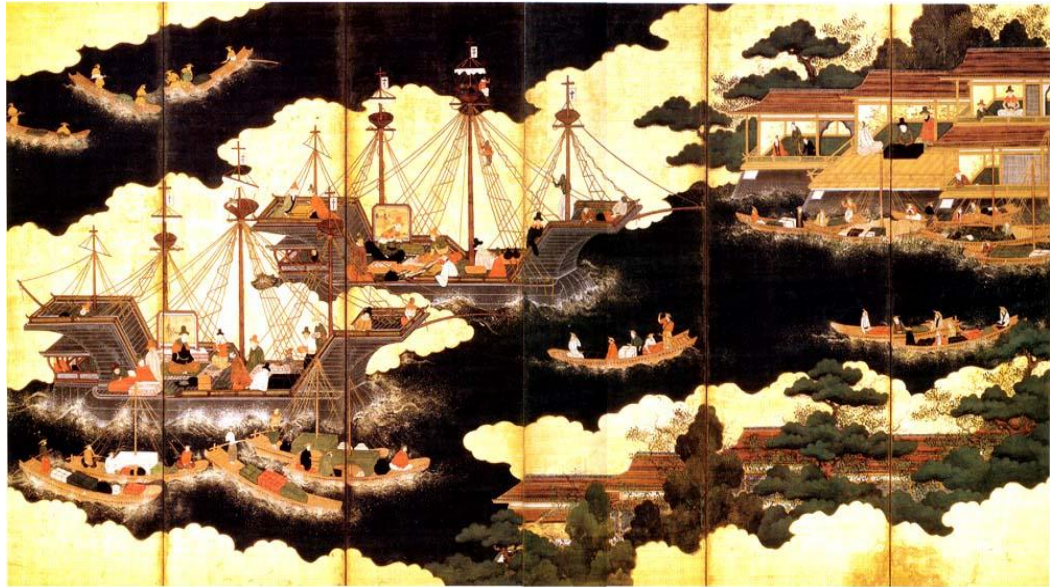
Πίνακας 24: Μάχη του Azukizaka.

Το 1633 ο σόγκουν Ιεμίτσου απαγόρευσε τα ταξίδια στο εξωτερικό και σχεδόν απομόνωσε πλήρως την Ιαπωνία το 1639. Οι μόνες επαφές με τον εξωτερικό κόσμο ήταν οι πολύ περιορισμένες εμπορικές σχέσεις με την Κίνα και τις Κάτω Χώρες στο λιμένα του Ναγκασάκι. Επιπλέον απαγορεύθηκαν όλα τα ξένα βιβλία. Παρά την απομόνωση, το εσωτερικό εμπόριο και η γεωργική παραγωγή συνέχισαν να βελτιώνονται. Κατά τη διάρκεια της περιόδου Έντο και ειδικά κατά τη διάρκεια της εποχής Γκενρόκου (1688-1703), εμφανίστηκαν

νέες μορφές τέχνης όπως το καμπούκι1513 και το ουκίγιο-ε1614 και έγιναν πολύ δημοφιλείς, ειδικά στις αστικές περιοχές.

Πίνακας 25: Εμπόριο Nanban στο λιμάνι του Ναγκασάκι.

Η σημαντικότερη φιλοσοφία της Ιαπωνίας στην περίοδο Τοκουγκάβα ήταν ο Νεοκομφουκιανισμός, που τόνιζε τη σημασία των ηθών, την εκπαίδευση και την ιεραρχική διαστρωμάτωση της κυβέρνησης και της κοινωνίας. Τούτο είχε ως αποτέλεσμα τη διαμόρφωση ενός συστήματος 4ων κοινωνικών τάξεων. Στην κορυφή της κοινωνικής ιεραρχίας στέκει ο σαμουράι. Ακολουθείται από τους αγρότες, τους τεχνίτες και τους εμπόρους. Τα μέλη αυτών των τάξεων δεν επιτρέπεται να αλλάζουν την κοινωνική θέση τους. Οι περιθωριακοί (έτα), άνθρωποι με ευτελή επαγγέλματα, διαμόρφωσαν μια πέμπτη κατηγορία. Το 1720 σταμάτησε η απαγόρευση της δυτικής λογοτεχνίας και διάφορες νέες διδασκαλίες πέρασαν στην Ιαπωνία από την Κίνα και την Ευρώπη. Ταυτόχρονα όμως, αναπτύχθηκαν και νέα εθνικιστικά

σχολεία που ενσωμάτωσαν στη διδασκαλία τους τις αρχές του Σιντοϊσμού και του Κομφουκιανισμού.

Ακόμα κι αν η κυβέρνηση Τοκουγκάβα παρέμεινε σταθερή στη διάρκεια αρκετών αιώνων, το κύρος της μειωνόταν διαρκώς για διάφορους λόγους. Μια σταθερή επιδείνωση της οικονομικής κατάστασης της κυβέρνησης οδήγησε σε υψηλότερους φόρους και ταραχές ανάμεσα στον αγροτικό πληθυσμό. Επιπλέον, η Ιαπωνία υπέστη αρκετές φυσικές καταστροφές και οι λιμοί που ακολούθησαν προκάλεσαν αναταράξεις και περαιτέρω οικονομικά προβλήματα για την κεντρική κυβέρνηση και τους νταϊμιο. Η μέχρι τότε κοινωνική ιεράρχηση άρχισε να κλονίζεται με την άνοδο και την ισχυροποίηση της εμπορικής τάξης, ενώ με τη σειρά τους οι σαμουράι έγιναν οικονομικά εξαρτώμενοι από τους εύπορους εμπόρους. Έτσι, φαινόμενα όπως η δωροδοκία, η ανικανότητα και η πτώση των ηθών μέσα στην κυβέρνηση προκάλεσαν περαιτέρω προβλήματα.

Στο τέλος του 18ου αιώνα η εξωτερική πίεση άρχισε να γίνεται όλο και μεγαλύτερη, όταν προσπάθησαν να καθιερώσουν οι Ρώσοι αρχικά εμπορικές επαφές με την Ιαπωνία, χωρίς όμως ιδιαίτερη επιτυχία. Ακολουθήθηκαν από άλλα ευρωπαϊκά έθνη και τους Αμερικανούς στο 19ο αιώνα. Ήταν τελικά ο Αρχιπλοίαρχος Μάθιου Πέρρυ το 1853 και πάλι το 1854 που ανάγκασε την κυβέρνηση Τοκουγκάβα να ανοίξει έναν περιορισμένο αριθμό λιμένων για το διεθνές εμπόριο. Εντούτοις, το εμπόριο παρέμεινε πολύ περιορισμένο μέχρι την παλινόρθωση Μειτζί το 1868.

Πίνακας 26: Αυτοκράτορας Meiji, γεννηθείς στις 3 Νοεμβρίου 1852. Ανέλαβε την εξουσία της Ιαπωνίας το 1867 και εκθρονίστηκε το 1868. Γνωστός και ως Meiji ο μέγας, πέθανε στις 30 Ιουλίου το 1912.

Όλοι οι παραπάνω παράγοντες συνδυασμένοι με τα αντικυβερνητικά συναισθήματα, προκάλεσαν άλλα κινήματα – όπως αυτό που απαιτούσε την αποκατάσταση της αυτοκρατορικής δύναμης – και την εκδήλωση αντι-δυτικών συναισθημάτων, ειδικά μεταξύ των εξαιρετικά συντηρητικών σαμουράι. Πολλοί, εντούτοις, αναγνώρισαν σύντομα τα μεγάλα πλεονεκτήματα των δυτικών εθνών στην επιστήμη και τον στρατιωτικό τομέα και ευνόησαν ένα πλήρες άνοιγμα στον κόσμο. Τέλος, αναγκάστηκαν και οι συντηρητικοί να αναγνωρίσουν την ανάγκη του ανοίγματος, αφού ήλθαν πρώτα αντιμέτωποι με τα δυτικά θωρηκτά σε διάφορα γεγονότα.

Το 1867-68, η κυβέρνηση Τοκουγκάβα λύγισε από το βάρος της πολιτικής πίεσης και η δύναμη του αυτοκράτορα Μείτζι αποκαταστάθηκε.

A samurai warrior in full armor, including a helmet with yellow accents, stands in a misty, outdoor setting. He is holding a sword in his right hand. The background is a soft, hazy landscape with a path leading into the distance.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β

ΟΠΛΑ ΤΗΣ ΦΕΟΥΔΑΡΧΙΚΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

ΟΠΛΑ ΤΗΣ
ΦΕΟΥΔΑΡΧΙΚΗΣ
ΕΠΟΧΗΣ

NAGINATA

Το naginata είναι μια λόγχη από την ποικιλία παραδοσιακών Ιαπωνικών λογχών(nihonto) πάνω σε κοντάρι. Τα naginata αρχικά χρησιμοποιούνταν από την τάξη των samurai στην Φεουδαρχική Ιαπωνία, όπως και επίσης από τους ashigaru(πεζικάριους) και τους sohei(μοναχοί πολεμιστές). Τα naginata είναι το όπλο σύμβολο των onna-bugeisha, των θηλυκών πολεμιστών που άνηκαν στην Ιαπωνική ευγένεια.

Τα naginata για τους άνδρες και τους sohei ονομάζονταν o-naginata. Το είδος που χρησιμοποιούταν από τις γυναίκες ονομαζόταν ko-naginata. Επειδή το naginata με το κοντάρι του είναι πιο βαρύ και πιο δυσκίνητο από το Ιαπωνικό σπαθί, η λεπίδα του ko-naginata ήταν πιο μικρή από την πολεμική o-naginata ούτως ώστε οι γυναίκες να τις χρησιμοποιούν με μεγαλύτερη επιδεξιότητα και κυρίως για αυτό-προστασία, αντί να επικεντρώνεται στην δύναμη και στο πεδίο της μάχης όπως θα έκανε ένας πάνοπλος αρσενικός πολεμιστής.

Κατά την διάρκεια της περιόδου Edo, το naginata έγινε λιγότερο χρήσιμο για τους άνδρες στο πεδίο της μάχης, και έτσι έγινε περισσότερο σύμβολο της κοινωνικής θέσης της γυναίκας.

Ένα naginata ήταν συχνά ένα παραδοσιακό μέρος της προίικας της κόρης ενός samurai. Αν και δεν πολεμούσαν ως στρατιώτες, οι γυναίκες της τάξης των samurai έπρεπε να είναι ικανές να προστατεύσουν τον οίκο, όσο σύζυγος τους ήταν μακριά στον πόλεμο. Το naginata θεωρούταν ως το πιο ταιριαστό όπλο για τις γυναίκες, καθώς τους επέτρεπε να κρατούν τον αντίπαλο σε απόσταση, στερώντας του έτσι όποιο πλεονέκτημα είχε στο ύψος, το βάρος και την δύναμη στο πάνω σώμα. Ένα εξαιρετικό παράδειγμα του ρόλου της γυναίκας στην Ιαπωνική πολεμική παράδοση είναι η Itagaki, η οποία, περίφημη για τις ικανότητές της στην χρήση του naginata, οδήγησε την φρουρά του κάστρου Toeizakayama, που αριθμούσε 3000 πολεμιστές, σε μια έξοδο ενάντια 10000 πολεμιστών της φατρίας Hojo που είχαν σταλεί να καταλάβουν το κάστρο, σκοτώνοντας έναν σημαντικό αριθμό από αυτούς προτού επικρατήσουν οι πολιορκητές.

YARI

Το Yari είναι το δόρατο, και ανήκει στις λόγχες nihonto. Η τέχνη της χρήσης του Yari λέγεται sojutsu.

Τα πρώτα Yari πιστεύετε πως προήλθαν από τα Κινέζικα δόρατα. Τα hoko Yari αναπτύχθηκαν την περίοδο Nara, και ενώ ήταν παρών στην αρχαϊκή ιστορία της Ιαπωνίας, ο όρος Yari εμφανίζεται για πρώτη φορά σε γραπτές πηγές του 1334, ωστόσο αυτός ο τύπος δόρατος έγινε δημοφιλής τον επόμενο αιώνα. Οι πρώτες μάχες των bushi(samurai) ήταν τελετουργικές μονομαχίες μεταξύ δυο πολεμιστών samurai, οι οποίοι μάχονταν πάνω σε άλογα και με την χρήση του τόξου. Ωστόσο, η εισβολή των Μογκόλων στην Ιαπωνία το 1274 και το 1281 άλλαξε τα Ιαπωνικά όπλα και την πολεμική. Οι Μογκόλοι χρησιμοποίησαν Κινέζους και Κορεάτες πεζικάριους που έφεραν μακριά δόρατα και πολεμούσαν σε στενούς σχηματισμούς. Κινούνταν σε μεγάλους αριθμούς για να προστατευθούν από το ιππικό. Τα όπλα με κοντάρι όπως το naginata και το yari ήταν σε μεγαλύτερη χρήση εξαιτίας του μήκους τους, του μικρότερου βάρους τους ανά μονάδα μήκους σε σχέση με τα σπαθιά(αν και τα όπλα αυτά ήταν πιο βαρύτερα), και εξαιτίας της μεγαλύτερης ικανότητάς τους να καρφώνουν. Τα σπαθιά σε μια κανονική μάχη λοιπόν, προορίζονταν ως βοηθητικό όπλο την περίοδο Heian και μέχρι την περίοδο Muramachi. Μετά το δεύτερο μισό του 16^{ου} αιώνα, οι ashigaru που έφεραν δόρατα με μήκος 4,5 ως 6,5 μέτρα έγιναν η κύρια δύναμη των στρατών. Σχημάτιζαν γραμμές, συνδυασμένες με στρατιώτες που έφεραν πυροβόλα όπλα(tanegashima) και κοντά δόρατα. Οι δορυφόροι σχημάτιζαν μια γραμμή με δυο ή τρεις σειρές, και εξασκούσαν να κινούν τα δόρατα συγχρονισμένα κατόπιν εντολής.

Το Yari τελικά έγινε περισσότερο δημοφιλές από το μακρύ τόξο για τους samurai, και οι ashigaru ακολούθησαν

αυτή την τάση και τα χρησιμοποίησαν εκτενώς. Με την έναρξη της περιόδου Edo τα Yari εξέπεσαν σε αχρηστία. Μεγαλύτερη έμφαση δόθηκε σε μικρής έκτασης, στενής επαφής μάχες, οπότε η χρησιμότητα της χρησιμοποίησης των σπαθιών ανέβηκε(εν αντιθέσει με τα μακρυά όπλα των πεδίων των μαχών), ενώ τα όπλα με τα κοντάρια και η τοξοβολία έχασαν την πρακτική τους αξία. Κατά την διάρκεια της ειρηνικής περιόδου Edo, τα Yari συνέχιζαν να παράγονται, μερικές φορές ακόμα και από περίφημους οπλουργούς, αν και χρησιμοποιούνταν μόνο ως τελετουργικά όπλα, ή όπλα αστυνόμευσης.

YUMI

Το yumi είναι η ονομασία του Ιαπωνικού μακριού τόξου, το οποίο είναι ασύμμετρο με μεγαλύτερο μήκος προς τα επάνω, το οποίο ονομάζετε daikyu. Το μικρότερο κάτω μέρος του τόξου ονομάζετε μέρος hankyu. Το yumi ήταν ένα σημαντικό όπλο για τους samurai την εποχή της φεουδαρχίας στην Ιαπωνία.

Τα πρώτα Ιαπωνικά τόξα είχαν διάφορα μεγέθη αλλά η πλειονότητα αυτών ήταν κοντά και συμμετρικά. Κατά τον τρίτο αιώνα ΠΚΕ το τόξο φτάνει τα 2 μέτρα. Αυτό το τόξο ονομαζόταν maruki yumi και κατασκευαζόταν από ένα κλαδί δέντρου. Είναι άγνωστο πότε το ασύμμετρο yumi άρχισε να χρησιμοποιείται αλλά οι πρώτες αναφορές βρίσκονται σε ένα κινέζικο χειρόγραφο του 3^{ου} αιώνα το οποίο περιγράφει τους ανθρώπους της Ιαπωνίας που χρησιμοποιούν ένα τόξο με μακρύτερο άνω άκρο και κοντότερο κάτω άκρο, και βέλη που η αιχμή τους είναι από σίδηρο ή κόκαλα.

Το παλαιότερο ασύμμετρο yumi που έχει βρεθεί, χρονολογείται στον πέμπτο αιώνα. Κατά την διάρκεια της περιόδου Heian(794-1185) το μήκος του yumi έφτανε λίγο πάνω από τα δυο μέτρα και η χρήση πολλαπλών στρώσεων υιοθετήθηκε από τους Κινέζους. Μέχρι το τέλος του 10^{ου} αιώνα οι Ιάπωνες είναι αναπτύξει ένα yumi από δυο bamboo και με επικάλυψη ξύλου. Κατά την διάρκεια των μερικών επόμενων εκατοντάδων χρόνων η κατασκευή του Yumi εξελίχθηκε και ως τον 16ο αιώνα το σχήμα του yumi θεωρούνταν πως είχε φτάσει την τελειότητα. Το σύγχρονο yumi είναι ακριβώς ίδιο με το yumi του 16^{ου} και 17^{ου} αιώνα.

Το yumi είναι εξαιρετικά ψηλό, ξεπερνώντας τα δυο μέτρα, και πάντα ξεπερνά το ύψος του τοξότη. Παραδοσιακά φτιάχνονται από επικαλυμένο bamboo, ξύλο και δέρμα, χρησιμοποιώντας τεχνικές οι οποίες δεν έχουν αλλάξει για πολλούς αιώνες, αν και μερικοί τοξότες(ιδιαίτερα οι αρχάριοι) χρησιμοποιούν ένα συνθετικό yumi.

Το yumi είναι ασύμμετρο· σύμφωνα με όλους τους οργανισμούς Kyudo(η τέχνη της χρήσης yumi), η λαβή(nigiri) πρέπει να είναι τοποθετημένη περίπου στα δυο τρίτα της απόστασης από την πάνω άκρη.

Το Yumi, είναι το μεγαλύτερο τόξο στον κόσμο.

Διάφορες εξηγήσεις έχουν πρωταθεί για το πώς εξελίχθηκε η ασυμμετρία του yumi. Πολλοί πιστεύουν πως σχεδιάστηκε για να επιτρέπει την έφιππη τοξοβολία. Το σχήμα του yumi θα επέτρεπε στον αναβάτη να μεταφέρει το yumi σε όποια πλευρά του αλόγου ήθελε, ωστόσο υπάρχουν ενδείξεις πως το ασύμμετρο σχήμα του προϋπήρχε της πρακτικής της ιππασίας στην Ιαπωνία.

Άλλοι υποστηρίζουν πως η ασυμμετρία χρειαζόταν ούτως ώστε να επιτρέπεται η τοξοβολία σε γονατιστή θέση. Μια άλλη εξήγηση επικεντρώνετε στα χαρακτηριστικά ενός ξύλου τους χρόνους πριν την χρήση της μεθόδου επικάλυψης. Στην περίπτωση που το τόξο φτιάχνεται από ένα κομμάτι ξύλου, η ελαστικότητα είναι διαφορετική μεταξύ του κομματιού που βρισκόταν πιο κοντά στον κορμό και του κομματιού που

βρισκόταν πιο μακριά από τον κορμό. Μια λαβή πιο κάτω από το κέντρο, το ισορροπούσε.

TANEGASHIMA

Το tanegashima, ή hinawajū, ήταν ένας τύπος αρκεβούζιου πυροβόλου όπλου που εισήχθη στην Ιαπωνία από τους πορτογάλους το 1543. Το tanegashima χρησιμοποιούταν από την τάξη των samurai και τους ashigaru, και μέσα σε λίγα χρόνια από την εισαγωγή τους στα πεδία των μαχών, άλλαξαν τον τρόπο που διεξαγόταν ο πόλεμος στην Ιαπωνία για πάντα.

Το tanegashima φαίνεται να ήταν βασισμένα σε αρκεβούζια που παράγονταν στην Πορτογαλική Ινδία, στο οπλοστάσιο της Goa (μια αποικία των Πορτογάλων από το 1510). Το όνομα tanegashima προέρχεται από το Ιαπωνικό νησί Tanegashima όπου ένα κινέζικο junk(είδος κινέζικου πλοίου) με πορτογάλους εξερευνητές παρασύρθηκε εκεί εξαιτίας μιας καταιγίδας το 1543. Ο άρχοντας του νησιού, Tanegashima Tokitaka (1528-1579), αγόρασε δυο πυροβόλα από τους πορτογάλους και έβαλε έναν σιδηρουργό να εργαστεί για να αντιγράψει την κάνη και τον μηχανισμό πυροδότησης.

Ο σιδηρουργός (Yaita) δεν είχε πρόβλημα με τα περισσότερα μέρη του όπλου, αλλά, το να τρυπήσει την κάνη ελικοειδώς ούτως ώστε το βλήμα να εισέρχεται με δυσκολία, ήταν μεγάλο πρόβλημα διότι αυτή η τεχνική δεν υπήρχε στην Ιαπωνία μέχρι τότε. Οι πορτογάλοι έφτιαξαν το πλοίο τους και έφυγαν από το νησί και μόνο μετά από ένα χρόνο όταν ένας πορτογάλος σιδηρουργός πήγε στην Ιαπωνία διορθώθηκε το πρόβλημα. Μέσα σε δέκα χρόνια από την εισαγωγή του, υπολογίζεται πως παράχθηκαν σχεδόν 300.000 tanegashima.

Σχεδόν όλη η Ιαπωνία συμμετείχε σε εξοντωτικούς πολέμους κατά την διάρκεια της περιόδου Sengoku, καθώς οι φεουδάρχες άρχοντες αγωνίζονταν για την κυριαρχία. Τα πυροβόλα όπλα εισήχθησαν σχεδόν στην μέση της περιόδου, και έπειτα της εισαγωγής τους στα πεδία των μαχών χρησιμοποιούνταν εκτενώς μέχρι το τέλος, και είχαν αποφασιστικό ρόλο στην έκβασή της μάχης.

Το 1549, ο Oda Nobunaga παρήγγειλε την κατασκευή 500 όπλων για τον στρατό του. Τα οφέλη των πυροβόλων ωστόσο ήταν ακόμα αμφίβολα εν συγκρίσει με τα υπόλοιπα όπλα. Τον καιρό εκείνο, τα πυροβόλα ήταν ακόμα πρωτόγονα και δυσμετακίνητα. Σύμφωνα με μια εκτίμηση, τον 16^ο αιώνα στην

Ιαπωνία, μια βολή από ένα πυροβόλο αντιστοιχούσε σε 15 βολές από ένα τόξο. Το δραστικό βεληνεκές επίσης ήταν μόλις 80 με 100 μέτρα, και σε αυτή την απόσταση το βόλι θα αναπηδούσε εύκολα στην πανοπλία. Ωστόσο, ένα πλεονέκτημα που είχε το πυροβόλο, ήταν πως μπορούσε να το χειριστεί πολύ εύκολα ένας αγρότης ή ένας χαμηλόβαθμος στρατιώτης.

Οι Ιάπωνες γρήγορα άρχισαν να εργάζονται πάνω σε διάφορες τεχνικές για να βελτιώσουν την αποτελεσματικότητα των όπλων τους. Ανέπτυξαν μια σειριακή τεχνική πυροβολισμού για να δημιουργήσουν μια συνεχή βροχή από σφαίρες. Επιπλέον ανέπτυξαν μεγαλύτερα διαμετρήματα για να αυξήσουν την φονική τους ισχύ. Εφεύραν προστατευτικά κουτιά με βερνίκι για να προσαρτώνται πάνω από τον μηχανισμό πυροδότησης για να μπορούν να χρησιμοποιηθούν και στην βροχή, όπως επίσης και μέθοδοι για την νυχτερινή μάχη, κρατώντας ουσιαστικά σταθερή γωνία βολής χρησιμοποιώντας σχοινιά.

Το 1563 οι Amako της επαρχίας Izumo νίκησαν μια μάχη ενάντια των Kikkawa, με 33 από του αντιπάλους τους να τραυματίζονται από tanagashima. Ως αποτέλεσμα, το έτος 1567 ο Takeda Shingen ανακοίνωσε πως, «Από εδώ και πέρα, τα πυροβόλα θα είναι τα πιο σημαντικά όπλα, και για αυτό θα μειώσουμε τον αριθμό των δοράτων ανά στρατιώτη, και θα έχουμε τους πιο ικανούς άνδρες να κουβαλούν πυροβόλα». Ο Oda Nobunaga χρησιμοποίησε tanegashima στην μάχη του Anegawa (1570), και μετά ενάντια των παντοδύναμων Takeda στην μάχη του Nagashino (1575), όπου 3000 πυροβολητές βοήθησαν στην νίκη, ρίχνοντας με ομοβροντίες ανά χίλιοι. Ήταν κρυμμένοι στην μια μεριά ενός ποταμού και χρησιμοποιούσαν προχώματα για να καταποντίζουν εφόδους του αντίπαλου πεζικού και ιππικού ενώ προστατεύονταν.

Η ήττα των παντοδύναμων Takeda έφερε δραστηκές αλλαγές στις τακτικές μάχης στην Ιαπωνία. Η Ιαπωνία ενθουσιάστηκε τόσο πολύ με το καινούργιο όπλο που είναι πολύ πιθανό να ξεπέρασε κάθε ευρωπαϊκή χώρα σε απόλυτους αριθμούς παραγωγής. Η Ιαπωνία επίσης χρησιμοποίησε τα πυροβόλα και στην Ιαπωνική εισβολή της Κορέας το 1592, στην

οποία περίπου ένα τέταρτο από τους 160.000 άνδρες ήταν πυροβολητές. Ήταν τόσο επιτυχείς στην αρχή που κατέλαβαν την Seoul σε μόλις 18 μέρες αφού αποβιβάστηκαν στην Pusan.

Ο εμφύλιος πόλεμος για τον έλεγχο της Ιαπωνίας που κερδήθηκε από τον Tokugawa, ο οποίος νίκησε του αντιπάλους του στην μάχη του Sekigahara τον Οκτώβριο του 1600. Τρία χρόνια μετά, εγκατέστησε το Tokugawa Shogunate, μια δυναστεία shogun που θα διατηρούσε την ειρήνη, την σταθερότητα, και την ευημερία της Ιαπωνίας για τα επόμενα 250 χρόνια, δια μέσω της απόλυτης εξουσίας τους. Η περίοδος Edo(1603-1868).

Από την μέση του 17^{ου} αιώνα, όταν η Ιαπωνία αποφάσισε να απομονωθεί, σε αντίθεση με την κοινή πίστη που υπάρχει, οι Ιάπωνες δεν παράτησαν την παραγωγή αυτού του τύπου όπλου. Στο τέλος της περιόδου Edo, υπήρχαν 200 οπλουργοί που παρήγαγαν τέτοια όπλα. Το όπλο χρησιμοποιούταν λιγότερο βέβαια εξαιτίας του ότι η περίοδος αυτή δεν είχε μεγάλες μάχες που ένα τέτοιο όπλο θα ήταν χρήσιμο. Συχνά το σπαθί ήταν περισσότερο χρήσιμο όπλο στις μικρές μάχες. Το πυροβόλο χρησιμοποιήθηκε από κει και ύστερα περισσότερο από τους αγρότες, ως ένας τρόπος εκφοβισμού των ζώων. Χωρίς εξωτερικούς εχθρούς για περισσότερο από 200 χρόνια, τα tanegashima χρησιμοποιήθηκαν κυρίως ως κυνηγετικό όπλο των samurai, αλλά και για σκοποβολή. Η πλειονότητα ωστόσο των όπλων αυτών χρησιμοποιήθηκαν ως ενθύμια στις εκθέσεις των φεουδαρχών αρχόντων(daimyo).

DAISHO

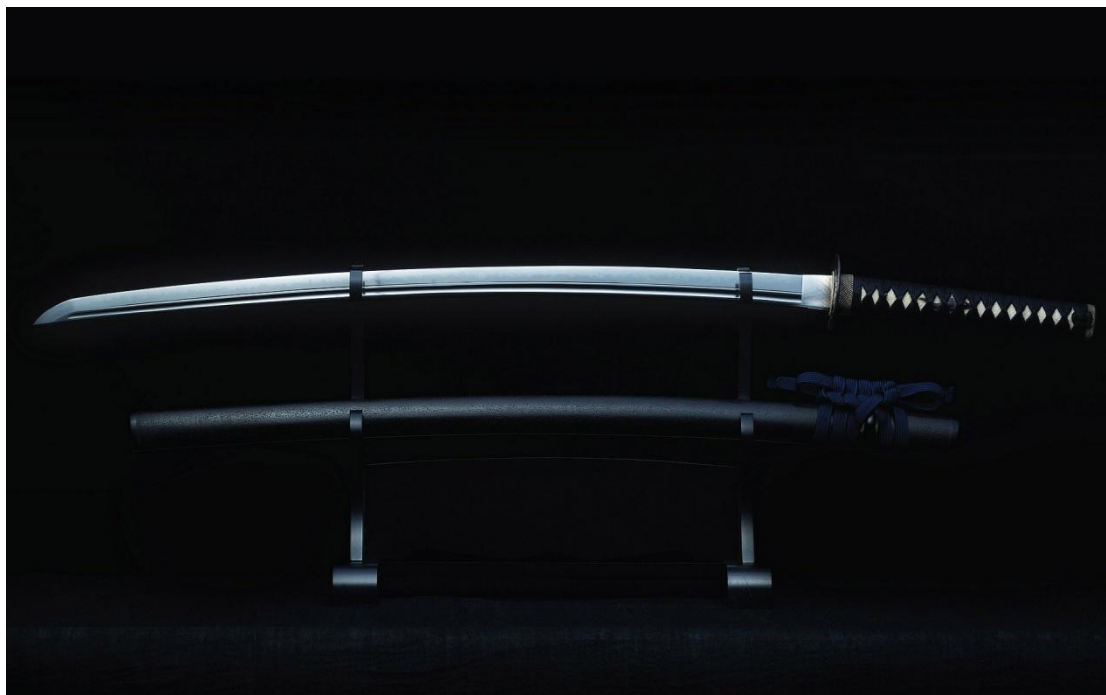

Το daisho – κυριολεκτικά «μεγάλο-μικρό» - είναι ένα ταιριασμένο ζεύγος Ιαπωνικών σπαθιών που φοριόταν από την τάξη των Samurai στην Φεουδαρχική Ιαπωνία.

Η ετυμολογία της λέξης daisho γίνεται προφανής όταν χρησιμοποιούνται ο όρος daito, που σημαίνει μακρύ σπαθί, και shoto, που σημαίνει κοντό σπαθί. Daito+shoto = Daisho. Ένα daisho τυπικά αποτελείται από ένα katana και ένα wakizashi. Κανονικά όμως, το daisho αφορά όλα τα ζευγάρια μακρού και κοντού σπαθιού.

Ένα daisho θα μπορούσε να έχει και τα δύο μέρη κατασκευασμένα από τον ίδιο τεχνίτη, αλλά αυτό ήταν πολύ σπάνιο, και δεν ήταν και αναγκαίο. Ένα daisho με τα δυο του μέρη κατασκευασμένα από τον ίδιο τεχνίτη θα ήταν πιο ακριβό.

ΚΑΤΑΝΑ

Το katana ορίζεται γενικά ως το Ιαπωνικό σπαθί με συνηθισμένο μήκος, ελαφρός κυρτό(εν αντιθέσει με το παλαιότερο tachi που ήταν πιο κυρτό) όπου η λεπίδα του είχε μήκος πάνω από 60 εκατοστά.

Με μερικές εξαιρέσεις, τα katana και τα tachi μπορούμε να τα ξεχωρίσουμε το ένα από το άλλο, αν φέρουν σήμα, από την τοποθεσία του σήματος (mei) πάνω στο μέρος του μετάλλου του σπαθιού που γίνεται η λαβή του(nakago). Γενικά, το mei πρέπει να είναι στην πλευρά του nakago που κοιτά προς τα έξω όταν φέρεται. Από την στιγμή που το tachi φέρεται με την κόψη να κοιτά προς τα κάτω, ενώ το katana κοιτά προς τα πάνω, το mei θα πρέπει να είναι στην αντίθετη πλευρά πάνω στο nakago.

Το katana χαρακτηρίζεται από την χαρακτηριστική του εμφάνιση: ένα κυρτό, λεπτό, με μια κόψη, το κυκλικό

guard(είναι το μέρος του σπαθιού που διαχωρίζει τη λεπίδα από τη λαβή, και ο σκοπός του είναι να προστατεύσει το χέρι, ή στην Ευρώπη, να χρησιμοποιηθεί και ως μοχλός για την απόσπαση του αντίπαλου σπαθιού από τον αντίπαλο) και την μακριά λαβή για να μπορεί να φιλοξενήσει και τα δυο χέρια. Ιστορικά έχει συσχετισθεί με τους samurai της φεουδαρχικής Ιαπωνίας.

Οι δυτικοί ιστορικοί υποστηρίζουν πως το katana είναι ένα από τα καλύτερα όπλα στην πολεμική ιστορία, όσων αφορά το κόψιμο.

WAKIZASHI

Το wakizashi σημαίνει «σπαθί που μπαίνει πλευρικά», και φοριόταν από την τάξη των samurai. Το wakizashi χρησιμοποιήθηκε περίπου στον 15^ο με 16^ο αιώνα. Το wakizashi χρησιμοποιούταν ως βοηθητικό όπλο, και χρησιμοποιούταν κυρίως σε μάχης στενής επαφής, ή για να αποκεφαλιστεί ο ηττημένος αντίπαλος και μερικές φορές για την τελετουργική αυτοκτονία, γνωστή ως seppuku ή hara-kiri. Το wakizashi ήταν ένα από μερικά κοντά σπαθιά που είχε στην διάθεσή του ένας samurai, όπως π.χ. τα yoroi toshi, τα chisa-katana και τα tanto.

Ο όρος wakizashi αρχικά δεν όριζε ένα συγκεκριμένο μήκος λεπίδας, και ήταν μια συντομογραφία του «wakizashi no katana» (σπαθί που τρυπά τα πλευρά). Ο όρος χρησιμοποιούταν για τα βοηθητικά σπαθιά όλων των μεγεθών. Μόνο την περίοδο Edo το 1638, όταν ο Shogun εξέδωσε νομοθετικό διάταγμα όπου όριζε τον τύπο και το μήκος των σπαθιών, αλλά και τις τάξεις που επιτρέποταν να φέρουν αυτά, το μήκος των katana και των wakizashi τυποποιήθηκε.

Πίνακας 27: Σύγκριση μήκους μεταξύ katana και wakizashi

TANTO

Το tanto επίσης φοριόταν από samurai. Το tanto εμφανίστηκε στην περίοδο Heian, όταν χρησιμοποιούταν ως όπλο αλλά εξελίχθηκε το σχήμα του ανά τους χρόνους και αναβαθμίστηκε περισσότερο αισθητικά. Το tanto χρησιμοποιούταν στις παραδοσιακές πολεμικές τέχνες (tantojutsu) και έτυχε αναβίωσης της χρήσης του στην δύση την δεκαετία του 80 αφού το σχήμα του υιοθετήθηκε από τους αμερικανούς για τα μαχαίρια τακτικής.

Το tanto φοριόταν περισσότερο από τους samurai, αφού οι κοινοί δεν τα φορούσαν. Οι γυναίκες μερικές φορές κουβαλούσαν ένα μικρό tanto που αποκαλούνταν kaiken, μέσα στο obi τους κυρίως για αυτοπροστασία. Το tanto μερικές φορές χρησιμοποιούταν στη θέση του wakizashi σε ένα daisho, ειδικά στα πεδία των μαχών. Πριν την αρχή της χρήσης του συνδυασμού katana/wakizashi χρησιμοποιούταν ο συνδυασμός tachi/tanto.

Ήταν χρήσιμο για αυτοπροστασία σε κλειστούς χώρους όπου το katana και το μικρότερο wakizashi μειονεκτούσαν. Οι γυναίκες το χρησιμοποιούσαν όμως περισσότερο για αυτοπροστασία παρά για τελετουργική αυτοκτονία. Μια γυναίκα δεχόταν ένα kaiken ως μέρος των γαμήλιων δώρων.

Πίνακας 28: Σύγκριση Katana, Wakizashi, Tanto.

NO-DACHI

Ως όπλο μάχης, το odachi ή no-dachi, ήταν πολύ μακρύ για να το κουβαλάει ένας samurai στην μέση του, όπως ένα κανονικό σπαθί. Υπήρχαν δύο μέθοδοι να κουβαληθεί ένα odachi: Μια μέθοδος ήταν να κουβαλιέται στην πλάτη. Ωστόσο, αυτό δεν ήταν πρακτικό καθώς ήταν αδύνατο για τον σπαθοφόρο να το τραβήξει γρήγορα. Μια άλλη μέθοδος ήταν απλά να το κουβαλάει στο χέρι. Η τάση κατά την περίοδο Muromachi ήταν ένας samurai να έχει έναν ακόλουθο να τον βοηθάει να το τραβήξει.

Υπάρχει όμως μια εξαίρεση. Η σχολή Kodan Enshin-ryu που δίδασκε ο Fumon Tanaka, έκανε χρήση μιας τεχνικής τραβήγματος που επέτρεπε το κουβάλημα ενός κοντούτερου

odachi. Αποκαλούνταν Kodan Iai κατά αυτήν την πολεμική τέχνη. Το μυστικό είναι να τραβάς την θήκη αντί να τραβάς έξω το σπαθί. Αν και αυτή η κίνηση χρησιμοποιείται και από άλλες σχολές για το κλασσικό katana, μόνο η Enshin-ryu φαίνεται να την χρησιμοποιεί για να βελτιώσει την ταχύτητα του τραβήγματος του odachi.

Τα είδη της σπαθασκίας για το odachi διαφέρουν από άλλα Ιαπωνικά σπαθιά, επικεντρώνοντας στο κόψιμο προς τα κάτω.

Η σημασία της χρήσης odachi μειώθηκε μετά την Πολιορκεία της Osaka το 1615, η οποία ήταν η τελευταία μάχη μεταξύ του Tokugawa Ieyasu και του Toyotomi Hideyori. Εκ' τότε, έχει χρησιμοποιηθεί περισσότερο ως τελετουργικό αντικείμενο.

Αυτή η απώλεια δημοτικότητας έγκειται στην νομοθεσία που επέβαλε το Shogunate όπου όριζε τα επιτρεπόμενα μεγέθη των σπαθιών. Τα odachi πλέον δεν είχαν πρακτική αξία, αλλά γίνονταν προσφορές στους ναούς Shinto. Εξαιτίας της ικανότητας που χρειαζόταν για να φτιαχτεί ένα odachi, θεωρούταν πως η εξωτική τους μορφή άρμοζε εξαιρετικά για προσφορά στους θεούς.

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Ο Ηγεμών, Nicholo Machiavelli
2. Ο Άνθρωπος, Το Κράτος και Ο Πόλεμος. Kenneth Waltz
3. Ζητήματα Γεωπολιτικής και Διπλωματίας Ναυτικών Δυνάμεων Στον Σύγχρονο Κόσμο, Ηλίας Ηλιόπουλος
4. Στρατηγική Θεωρία – Κρατική Θεωρία, Παναγιώτης Ήφαιστος
5. Πελοποννησιακός Πόλεμος, Θουκιδίδης
6. Η Τέχνη του Πολέμου, Sun Tsu
7. Περί Πολέμου, Carl Von Clausewitz
8. Θεωρία του Πολέμου, Παναγιώτης Κονδύλης
9. Άνθρωπολογία - Πολιτική - Φιλοσοφία, Κορνήλιος Καστοριάδης

Θα πρότεινα - επειδή ένας συγγραφέας δεν είναι μόνο ένα βιβλίο – να μελετηθούν περισσότερα από ένα βιβλία για κάθε συγγραφέα. Η βιβλιογραφία είναι ενδεικτική και σε καμία περίπτωση οι συγγραφείς πρέπει να θεωρηθούν παντογνώστες. Ο μελετητής οφείλει να αντιλαμβάνεται πως όλοι οι συγγραφείς μπορούν να δεχθούν κριτική. Από τον Erasmus με την ενδεχομένως εσφαλμένη προφορά των Αρχαίων Ελληνικών που εισήγαγε, μέχρι και τον Αριστοτέλη και την κοσμολογική του θεώρηση. Άλλωστε, όπως είπε και ο Descartes (Καρτέσιος) στο εμβληματικό του έργο *Λόγος περί της Μεθόδου*, από το οποίο είναι και το επίγραμμα «σκέφτομαι άρα υπάρχω», είναι σημαντικό να αμφισβητούμε τα πάντα, διότι η γνώση έρχεται από την αμφισβήτηση και όχι από την αποστήθιση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΝΤΖΑΣ